

ବ୍ୟାକୁ ମନ୍ଦିରାଳୀ

ପ୍ରାଚ୍ୟଦିତ୍ୟ ଯ ମନୋଦେଶ

ପତ୍ରିମ ବାର୍ଷକ ମୁଲ୍ୟ । ୧୯
ର । ବର୍ଷାଦେଶ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ । ୨୭
ଜନସଙ୍ଗ ପାଇଁ ଭାବମାସୁଳି । ୩୫

ନବବର୍ଷଚିମ୍ବ

କାଳ ମୁର୍ଦ୍ଧାଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସନ୍ ଟାଙ୍ଗ ମହିଦା ଚିତ୍ରକାଳ
ହୋଇଥିଲା ୮୯ ୮୭୯ ମହିଦା ଦସ୍ତରେ ଅମୃମାନଙ୍କର ମଜ-
ର୍ଯ୍ୟ ବଢ଼ିଥିଲା । ଏବିନ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବର ବିଜ୍ଞ ଅଟର ଓ
କଣ କରି ପାଠକମାନେ ଯଥାକ୍ଷେତ୍ରାଶା ପ୍ରତିପଦାନ କରି-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ନବବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥର କରିବାର ପରମ
ଅଭିଭାବୁ ହାରା ଏଥରେ ଆପଣର ତୃତୀୟବ୍ୟାପ ପୁରୁ
ତ୍ରିଷ୍ଠାନୀ ହେଲା ବିନ୍ଦୁ ଏହାର ବୟସକ୍ରମ ବୁଝି ସଜେ
ଶ୍ଵର ବିନ୍ଦୁ ନ ହେଲା ଯେବେ ପାଠକମାନେ ଏହାର ପ୍ରାଚୀ
ବ୍ୟାପରେ ଏହାର ଉତ୍ସବ ଦେଉଥାରି ଯେ ସେଥିରେ
ନଳ ଦସ୍ତରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେତେ ପେମାନେ ସେଥିରେ
ହେବେ ରେବେ ଅମ୍ବେଶାନେ କିମର୍ଦ୍ଦି ? ଏହାର ନ
ଖାଇବାର କଲା ହେବାର ଯେତେ ଏହାର ଅନ୍ତର,
ଏବି ତାହାର ଅନ୍ତର ବହୁ ଅନ୍ତର ନା । ଓ
କରସ ଏହାର ପ୍ରତିପାଳନ କରି ଥିଲେ ନେତ୍ର
ତାହାଙ୍କର ଅବସାନ୍ତରେ କୁ ହୋଇ ଲାଗିବାର
ଏହି ଅପଦେଶାୟ ଧନବାହୁ ପାଠକମାନେ
କେବଳ ଏହାର ସବଲମାୟ ଓ
କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଥୋତ୍ତର ଯାହାଯା
ନରା ଏହାର ସୁନ୍ଦର ଉପର୍ଯ୍ୟକ ମନ୍ଦିର । ଯାହା ହେବ
ଦେଉନାର କର ସର୍ବଧ୍ୟାଧାରୀଙ୍କ ହସ୍ତ ଲାଗୁ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ
ଏ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ନମରବରେ କୁଳକରା ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲା
କୁଳଙ୍କ କିଳାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ ହଦୁ ସମାଜରକ୍ଷଣ
କୁ କରିବାରୁ ଆହାର କରି ଓ ଅମ୍ବେଶାନେ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରମାଣ ଉପର୍ଯ୍ୟକ ହୋଇ ସେଥିରେ ଅଣ୍ଣା ଫେରୁ ।

କୁଦେଗଲ ଗୁରୁଳ ରପ୍ତାମା ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଗର୍ବର ଅବସ୍ଥା ଦୁଷ୍ଟିରେ ବିଦେଶକୁ ମହନ ହୁଏ ଦେବାର
ଭାବର ନହିଁ ବୋଲି ତାହା ନିଷେଷ କରିବ କୁ ବାଲେବୁର ହୟ । ତାହା
ପ୍ରକର୍ଷ କର୍ତ୍ତୃ ପନ୍ଦିତ୍ତୁ ସାବଧାନ ବରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା ହେବି ଯଥୀରେ
ଦୁଷ୍ଟ ଅଜ୍ଞା ପ୍ରକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ନ ଥିବାର ସଂଖ୍ୟାବିକ କରି ଥିଲା ଅଜ୍ଞା । ବାଳେ-
ଶୁଭର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକର୍ତ୍ତରେ ଛିମ୍ବ ଥିଲା ଥିମ୍ବୁମାନେ ଭଲ ବିମ୍ବି କର
ନ ପାଇଁ ତଥାପ ଅମୂଳନଙ୍କ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ କିମଳିର ବିକ୍ରି
କରୁ ନାହିଁ ତାର ଏବେବେଳେ ଖୋଲାରେ ଠକାକୁ ଖୋଲାର କରିବ
କହୁ ହେବିଥିବାର ପ୍ରକାଶ । ତାହିକର୍ତ୍ତା ସ୍ଥାଧିନଗା ପ୍ରତି କଳିପକ୍ଷାଶ କରିବା
ଯଥାପି କି ବର୍ଜନମ ବବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱର ଉଚିତ ନହିଁ ଓ ପ୍ରକର୍ତ୍ତା ହେଥିର
ମନ୍ଦରଳ ଦୁଇବାର ସମ୍ମାନନା ବିନ୍ଦୁ ଦର୍ଶକ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଦେବାନ୍ତ କରି
ଅବସ୍ଥା କି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରିଜିଣର ବ୍ୟାତର ସମ୍ମକ୍ଷ ସୁଧା ଦେବାରେ
ହୋଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଗେଶ ଅବସ୍ଥାରେ ଘରେଲୁ ରଘୁମା ଦିତେମ୍ଭେ
କରିବା ଯୁଦ୍ଧିବିବ ହୋଇ ପାଇଁ । ଏହାପଥ ବିବେକନାରେ ଏକ ୫୨୭
ମନ୍ତ୍ରିହାରେ ରଘୁମା ନିଷେଷ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଏବର୍ତ୍ତ ଅକୁ ବରମାରେ
ପାପକ ସର୍ବକରେ ପରିପାଥାରେଣକି ମନ୍ଦରେହ ଜ୍ଞାତ ହେବାର ପୂଜ୍ୟପର୍ମି
ନିଷେଥାଙ୍କ ପ୍ରକାଳ କରିବା ଦିନ ତିଜି କଲେହୁର ଅନୁଗ୍ରଥ
ୟଲେ ମାତ୍ର ହରକାରୀ କୁକୁଳ ଏଠାରେ ଅନେକ ବାଲୀ ହୁବାର ଦେଖି
ପ୍ରା କରିଗନ୍ତର ମନୋମା ସାହେବ କାନ୍ତିଜିନ୍ଦରେ ହସ୍ତନ୍ଧେଷ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ
ହେଲୋ । ଅମ୍ବେମାନେ ହେବାକୁ ଏ ଅଛର ପାଲାପଳ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ
ମାନ କରୁଥିଲୁ ଏ ଯନ୍ତ୍ରିତ ଦେଖାଯାଏ ଯେ କେବେ ଅବୁ ବର ମାତ୍ରେ
ସେବେ କରିବା ହୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବାର କାହାନି ପରେ କହାନିତିବେଳେ
ଆହ କରିବା ପ୍ରାୟ ହେବାର କେହି କିନ୍ତିତ ନାହାନି । ଏବର୍ତ୍ତର ଏ
ଯେ ସାଥେରେ ନିର୍ବାପେଶା କୁନ୍ତି ସେଥି ହେବାରେ ନାହିଁ । ମୁଣ୍ଡିଶ୍ଵର
ମୁଣ୍ଡିଶ୍ଵର ମୁଣ୍ଡିଶ୍ଵର କରିବାର ବୋଧ ହୁଅର ପ୍ରାୟ ଏ
ଥାପନା କରିବା

ପ୍ରସଲ ହୁଏ ହୋଇଥିବୁ ମେଥୁରେ ବୈଶଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମତଃପେ
ନିର୍ବିଗ୍ରହ ହେବ ଓ ଉତ୍ତାର ବିହୁର କୋଣ ହେଲେ ଗୋପାମରେ ଥିବା
ସରକାରୀ ଲେଖକ ଚଲାଇ ନେବା । ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବୈଧ
ବରବାର ବିଶେଷ କାରଣ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ଓ ମନ୍ଦ ଯବଧିପିତା କେବେ
ଗତ ମାନ୍ଦାଙ୍କା ସୁଲପ ଲେଖକ କବି ନେବାରୁ ଅମିଥିଛି ମାତ୍ର ସନ୍ଧି-
କରେ ଲେଖକ ଥାର ନାହିଁ । ଅଜେବ ଅନେକ ଲେଖକ ଯେ ବାହାରିପିବ
ଏଥର କୌଣସି ସମ୍ବୁଦ୍ଧନା ଦେଖାନ ଯାଏ । ଲେଖକର ଭାବ ଉଠ ଥିବାରୁ
ନିଷେଧ ଆଜ୍ଞା ବିନା ବିପ୍ରବ ଲେଖକ ବିଦେଶରୁ ଯିବାର ନିବାରଣ ହୋଇଥିବା
ପାରେ ଆଗ ଉବିଷ୍ଟିର ବାରଣ ଯଦ୍ୟପି କବିଶ୍ରମେଶ୍ଵରକର କହି ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଯୁକ୍ତିରେ । ଅର ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତର କହି ଏହାପରି
ପଡ଼ାର ତେଷ୍ଠା ବିଲେଭ୍ରତ ବାରୁ ଜଗନ୍ନାଥନାୟ ଯେତେ ଯୋଷଣା-
ପଥ ଦେଇଥିବାରୁ ପେହିଦ୍ୟ ଯୋଷଣାପଥ ସର୍ବଦରେ ପ୍ରକର ଦେଇ ତାହା
ହେଲେ ଲୋକମାନେ ପରିଚିତ ହେବେ ଓ ଅସାଧ୍ୟାକାରା ହେତୁର କେବୁ
ଫର୍ଦ୍ଦାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଇବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଗଣିତ ବାରୁ ଲେଖକ ଜଣାର
ଦେଇଥିବାରୁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଅନାବ୍ଦୀ ଓ ଧୋଇ ହେତୁର ଅବସ୍ଥିମାନରେ
ଶବ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏନେବ କ୍ଷେତ୍ର ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିବା ଅଜେବ
ଏକବର୍ଷ କାଳ ଯେ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ଵଭାବରେ ନିର୍ବାହ ହେବ ଏମନ୍ତ କଣା
ଯାଏ ନା ଏବକ୍ଷାରେ ବିଦେଶରୁ ଯେତେ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରକର ହସ୍ତକ୍ଷେତ୍ର ନ କରିବା
କୁହାୟାଇ ନ ପାରେ ଅଜେବ କିମ୍ବା ନିଷେଧ କରିବାର ଫଳ ଏଥର
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଇଥିବା ।

ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍

ଗତ କାଲସହି ଏହାଦୀ ଶେଷ ହେଲୁ । ନଗରସ୍ଥ ଉଠିଲେଖକମାନେ
ବିଜେନିତାର ମାସର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ଏକ ଅନନ୍ଦାନ୍ତ
ଦୀର୍ଘାରେ ଏପ୍ରକାର ନିଯନ୍ତ୍ର ଥିଲେଯେ ତଳମାନ ଦେମାନେ କୌଣସି
ବାକସାୟ କରିବାରୁ ଅବବାସ ଥାର ନାହାନ୍ତିର ସମ୍ବୁଦ୍ଧକାଳ କରେବା
ମାନ ବିନ ନ ଥିଲେହେଁ କୌଣସିକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବେ ସାହାବର
ବ୍ୟାପାର କାହାର ନିତ୍ୟକର୍ମ କରିବାରୁ ହାତା ସୁଧାନ୍ତି । ଏମାତ୍ର
କାହାର ମଧ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ପ୍ରଥାନ ତେବେ ଅମୋଦ ତଥିବର୍ଷରେଲେ
ହୋଇ ଥୁଥୁଲେ ମନ୍ଦ ଏଥରେ ବର୍ଷକୁବର୍ଷ ଅନନ୍ତ ଦେବୁଆଟି । ଦେବନୀ
ଦ୍ୱାକର ଲେଖକ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ଦୋତର ଅନନ୍ତ ନୁହର
ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ତେଷ୍ଠାରେ କମିଶ୍ବର ବିନ୍ଦୁରେ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ନୁହର
ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ବିନିଭ ପରି ଯେତେ ଅନିତୁଲେ ଏବା ଦ୍ୱାକର ଲେଖକମାନେ
ମହାନ୍ତ କିମ୍ବ କରେ ଉଠିଲେ ଯୋଡ଼ା ସତ୍ୟର ସହଜ ଉତ୍ତମ ଉତ୍ତମ
ମାନକ ପଠାଇଥିଲେ ନ ପ୍ରକରରେ ଏହି ବିଦେଶ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍
ପଥ ଲାଭ କଲେ ଏବା ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ସମ୍ବୋଧ ପରିଚ୍ଛିପ୍ତ ଏବା ଉତ୍ତମ

୨ ମାହେବ ଏଠାରେ ପ୍ରଥାନ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ ଏବା ଉତ୍ତମ

ଏବର୍ଷ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ରେ ଅପ୍ରଦେଶୀୟ ଜଣେ ଜାନିମାର
ଲୋକାନ୍ତାରେ ଗ୍ରେ କୌଥୁର ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ା ଦୋତର ଦେବନୀ
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତ ଅନ୍ଧାଚିତ ହୋଇଥିବା । ହାତାନ୍ତରପରିବାର
ଅବିବାକ ତଥିବଳେ ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତମାରେ ଅନେବକୁବୁରେ ଜନନୀ
ଯେ କେବ ଏହାଦୀରେ ଯୋଗ ନ ଦେଇସେ ଅଶୁର୍ଯ୍ୟର ଦିନ
ଗ୍ରାମାନେ ଅନେକ ଯୋଡ଼କ ହେବୁ କରନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଜନନୀମା
ସମସ୍ତ ଦେଖାଇବାରୁ ବି କାରା ଅନନ୍ତର ହେଲେ ବୁହାଯାଇ
ବୋଧ ହୁଅର ସେ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ର ଦେବନୀ ମୁନ୍ଦାଦ୍ୱାରା ଅଲକାର
ମାତ୍ର ଦୋତବାରୁ ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ପ୍ରକର କୁନ୍ତେ ଦିନ
ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ କାହାଙ୍କପରି ଅଲକା ମୁହବି ଓ ସ୍କୁଲାବାର
ଯାଇବାରେ ନାହିଁ ଯୋଡ଼ାଦୋତ୍ର ଗ୍ରେ କୌଥୁର ମନ୍ଦିରରେ

ଗଲ ଗାନ୍ଧାର ପ୍ରଥମ ପୋଡ଼ିନ ଘରିଥର ଯୋଡ଼ା
ଥିଲୁ ସେ ଦିନ ପ୍ରଥମ ବାହିରେ ଟ୍ରେନ କା ଓ ଚର୍ଚାର୍ଥକାରୀ
ପରାମରଶ ଥିଲୁ ଏ ବୁଲଥର ଇତାନଗରର ଯୋଡ଼ା କର୍ମକାରୀ
୨୦୦ କା ଲେଖିବ ତୁରାବାରେ ଏକଥର କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ
ଓ ଅନ୍ୟଥର ଅନ୍ୟକୁ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସାହେବକରେ ସେ ତା କରିଲା । ଏହିନେ
ଚର୍ଚାର୍ଥ ବାହିରେ ମାତ୍ରପରିବାର ସାହେବକରେ ଯୋଡ଼ା ଥିଲୁ ।

ଦ୍ୱାକର ଦୋତ ମନ୍ଦାବାର ହେଲୁ । ଏହିନ ରହିବାରେ
ଦ୍ୱାକର କାହା ପ୍ରଥାନ ଓ ଏଥରେ ଟ୍ରେନ ବୁହାଯାର ଥିଲୁ ।
ସାହେବକରେ ଯୋଡ଼ା ଏବାରେ ନ ଅହିବାର ଦେବନୀ ତଥା
କମରକରିବ ଯୋଡ଼ା ଏହା ପାଇବାର ଦିବାର ଥିଲେ । ଏହିନେ
ଇତାନଗରର ଯୋଡ଼ା ଦ୍ୱାକର ଅଗରେ ଥିଲୁ ମାତ୍ର
ପ୍ରାୟ ୧୦୦ କା ଅନୁରତାର ପକ୍ଷକୁ ମହିମାର ପକ୍ଷକୁ
ଦିପେତ୍ର ବିନ୍ଦୁର କବୁ ସର କରି ପରିବକାରି ଅଶୁର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଲେ । ଅର ଦେବନୀ ଟ୍ରେନ କା କେମାର ମହିମାର ପକ୍ଷକୁ
ଦିପେତ୍ର ବିନ୍ଦୁର କବୁ ହେଲେ ନାହିଁ । ଦେବନୀ କରେ ସେତେ
ଦିପେତ୍ର କବୁରିବାର ଦେବନୀରେ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଭାଲୁ ଦେବନୀର ସବ୍ରିଦ୍ଧିକର୍ମ ଗ୍ରାମାର ସବ୍ରିଦ୍ଧିକର୍ମ
ହେଲୁ । ଏହିନ ପ୍ରଥମଥରେ ଦୋତର ସଂଖ୍ୟା ୨୫
କାଥାର ରହାନଗର ଓ ସମକ୍ଷରକର
ଏଥରେ କାହା ଥିଲେ ଏ ପୁଲାଯୋଡ଼ା ସମଦାୟକ
ଦୋତକୁଳେ ଯେ କେବ ବାହାରିବାର ନଳମେ
ଓ ରହାନଗରର ଯୋଡ଼ାର ମରିପଦ
କାହାର କମ୍ପା କୁହାଗର । ଅର ଦୂରଦେଶ
ମାଧ୍ୟମରେ ସାହେବକରେ ଯୋଡ଼ା ବିନା ଥିଲେ । ଏହିନେ
ନମ୍ବର କମ୍ପା କରିବାର କାହାର କମ୍ପା
ବିନିରେ କୁହାରେ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଏବାକ ଯକ୍ଷମି ବି ରହିଲେ
ଯୋଡ଼ା ପରି ଏବା ଅର ଲ ଅଗରୁ ଦେବ ବିନାର ଦେବନୀ
କଲ ମାତ୍ର ହେଥରେ ବିନ୍ଦୁର ପ୍ରଗଂଧ ହେଲୁ ନାହିଁ । ଏ
ମାଧ୍ୟମରେ ସାହେବକରେ ଯୋଡ଼ାର ପରିମା ଏହିନ ଦେବନୀ

୧୯ ମନ୍ୟ ୧୯୭୯ ମସିହା

କୁଳପୁର ବି ଜକାନଗର ଅପେକ୍ଷା କିକୁଣ୍ଡ
ର ଏବୁରଥର ଦୌଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥର
ମନ୍ୟ ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଟିଆ ବାଜି ତେଣୁ ଅସିବାର ବାକି
ତର ଭାଇ ଫଂ ଟ୍ରେଟ ରୁଥରେ ଗରି ଯେତୋ ବାହାର
କରି କାନ୍ଦିଲ ଓ ମୋହର୍ମର୍ମନ ସାହେବଙ୍କ ଥଗରୁ ବଳି ଅସି
କରି କାନ୍ଦିଲ ତେଣୁଲେ ବାହାର୍ ଯେଇମାନେ ଦେଖି-
ବାହାର୍ ମାନ ତେଣୁଲେ ବାହାର୍ ଯେଇମାନେ ଦେଖି-
ଲାଇ କରିଅଛନ୍ତି । କାନ୍ଦିଲ ସାହେବଙ୍କ ଦେଖିଲେ
ପରା ଭାଇ କୋଲି ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ
ଦିନା ନ ଗଲା । ଶେଷଥର ଦୌଡ଼ରେ ଗୁଣ-
ଥିଲ ମାତ୍ର କିମ୍ବାରୁ କରି ନାହିଁ ତଥାତ
କାନ୍ଦିଲ ଦିନ ଏଥରେ ଆମ୍ବେମାନେ

ସେନ୍ଦ୍ରପାଞ୍ଚର ତୃତୀୟ ହେବାର ବୋଥ
ଶକବାଲ ଅଛି ଏବୁରଥର ଦୌଡ଼
ମୁହୂର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭାବୁ ଏଥର ଫଳ ପ୍ରକଟିତ
କରେ ତାହା ଲେଖିଗୁଁ ।

—००*०—

ପାପାହବସମ୍ମାଦ

ଦିନ ଦୁଇବରା ପରମଧରେ କଲିଅପରାକରେ
କୁଳ ଉଦେଶ୍ୟ କରିପାରିବା ପଢିବାରେ ଧ୍ୱନାଶ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟ ସାମାଜିକରେ କର୍ବାହ ହେବାର
ଓ ଜଗର୍ତ୍ତ ବେଶୀ ଦିଦେଶୀ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ପକ୍ଷ କମିଶର ଅମ୍ବର ବିଦ୍ୟାକୁ ।
ଦିନେ ମଧ୍ୟରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏ ପ୍ରକାଶ
ମାମୀ ବୃଥବାର ପ୍ରଦମନଙ୍କର ଜନସମାଜରେ
କୁ କୁ କୁ କା ଲେଖାଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବାର
କରି ହେବାରୁ ଅକ୍ଷମ ଦୋଧ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
ଏ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମ ଆମ୍ବେମାନେ ଭରିପାରିବା ଯେ
କାନ୍ଦିଲ ଗ୍ରହଣ ଦିଶ୍ୟରେ ପମ୍ପି ଜ ନ ହେବାନ୍ତି
ଏ ଯାର କାହାର ତେଣେ ମନ୍ଦିର ବିକୁଳଗୁମ୍ଫାର

ରିଜ ଏବ ଅପ୍ରକାଶିତ ଭକ୍ତିପାଠ ପରାମାର ତା ୨୦୧୩ ରିଜରେ
ହେବ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟଭାଗର ପ୍ରସଗରେ ଲୋକେ ହାଇକୋର୍ଟ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି
ବା ନ କରନ୍ତି ଅପଣା ଅଦାଳତ ବନ୍ଦକରିବା ପକ୍ଷରେ ଯେ ହାଇକୋର୍ଟରେ
ବର୍ତ୍ତର ଅଭିନମ ଏଥରେ ଅଶ୍ୱମାର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବହୁଦିନପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ହାଇକୋର୍ଟ କି ୧୯ ନ ବନ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟମାଳ ଅଦାଳତଙ୍କ
ଅପରିଧ କି ?

କାନ୍ଦିଲମ୍ବୁକୁ ପାଣି ଯୋଗାଇବାକାରି ନିମ୍ନରେ କଲିଅଶ୍ୱମାର
ରତ୍ନବାଧାରୀ ଯେବେ ପଥରବକିମାନ ପଢ଼ି ତାହା ନିର୍ମାଣକରିବାର
କେନ୍ତକରିଥାୟ କଟକର ତାକୁର ମାକତନେଲସାହେବ ଓ ତାକିଗେନନ
କୁମ୍ଭାନିର ଉତ୍ତିକିପ୍ରତି ଓହିବରିପାହେବ ସ୍ଵକଳକରି ସରକାରରେ ଧାରମତେ
ରେକଟ୍ସର କରିଅଛନ୍ତି । ତାକୁର ମାକତନେଲ ଯେ ଏମ୍ପଟ ପିଲ୍ଲ
କାର୍ଯ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ଏହା ଆମ୍ବେମାନକୁ ଜୁବ ନ ଥିଲା ।

ସବରଣେମାନକୁ ସୁକୁମ୍ରିମୁଦ୍ରା ଥା ୬ ନକ୍ର ଟ ୧୦ ମୁଲୁରେ ଜଳଶା-
ଖାନାରେ ହେବାର ଅନ୍ତରେ ହେବାର ଟ ୨୦୦ ମୁଦ୍ରା ଜଳଶାଖାନାକୁ
ଅସିଲ ମାତ୍ର ତଥାତ ଏହୁତ୍ତା ପ୍ରଗଳ୍ପ ନ ହେଲେ ଯେ ଦସ୍ତର କାରବାର
ହେବ ବୋଥ ହେଉ ନାହିଁ ।

ପେରିପାଞ୍ଚରୀଧୀ ଚିହ୍ନି ଓ ଅଚିହ୍ନି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କେବେ ଲୋକ ଦିବାକ ହେବିଅଛନ୍ତି ଏହାର ଜାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତିଦେବାରେ
ଦେଖାଗଲ ଯେ ଜ ୧୦୦ ଟରେ ଜ ୮ ଟରୀର କଟକର ପରିମାଣ ଦିବାକ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏବ ପଳଟନରେ ଜ ୧୦୦ ଟରେ ଜ ୮ ଟରୀର ଦିବାକ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ତିପକଣାୟ ପ୍ରତିଧି ଗୋଲମ ମହିମା ଏହିକ୍ଷମରେ ଦେବିଲମ୍ବ
କୁଳ ଦିବିଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାର ଉପପୁନ୍ଦର ମଞ୍ଚମୁକ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ
୧୦୦ ମୁଗଳମାନ ୨୦ ଟାଙ୍କା ଏବ ଜ ୧୫ ଟର ବ୍ରାହ୍ମିଣ ପ୍ରତିମାର
ତାନିମେତି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କାରିବାରେ ହେବ ।

—୧୦୫ ଏବ ଇ, କାରିମନାହେବ

ଦୁଆର, ବାରମାସୀର ଦୁଆର ନାହିଁ, ଏଥିଥ ପରିମାଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହିକ୍ଷେମ ଘଟିବ।

ବମ୍ବେଗେଜେଟ୍ ବୋଲନ୍ତି, ଭାଗୀୟମାନେ ବୋଲାଗର ଅମାରଙ୍କ ନିଃମରକନ ନଗର ଫେରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆମାରଙ୍କର ସହିତ ଏହିକ୍ଷେମ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏକଜଣ ଗୃହୀ କର୍ମଶାଖା ଏମରକନ ଚରରେ ଗେହିତେଣୁ ହୋଇ ରହିବ, ରାଶୀୟ ବିଜରପତି ତିନି ଏଇ କେବୁ ଲବନଦୟ କର ପାଇବ ନାହିଁ । ଅମାର ଏହିପ୍ରଦେଶର ଏହି ଶକ୍ତିର ଉତ୍ତରଧାରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ତୁବର୍ଷ ଏହିପ୍ରଦେଶର ଅମାରଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଅମାରଙ୍କ ସହିତ କୁରିତର ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତର ପକ୍ଷମର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡ୍ ଏଥାବ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମାନ୍ସକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ଯେବେ ଅବଶ୍ୟକକାଳୁ ପାତ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କୁ ରଣ ନିମିତ୍ତ ଅର୍ଧାବରିଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇ ବାଲକ ପ୍ରତି ମାହିକ ଏହି କୋଣେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡ ସ୍ଥାକାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରପକ୍ଷମର ହୋଇଥିବାର ପ୍ରାକ୍ତନ ସଂକାଦପଦ୍ଧତିମାନେ ଲେଖନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଜ୍ଞାନ ପରିମାଣରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ତଦ୍ଵାରା ପଥକରି ଉପରେ ଉତ୍ତରପକ୍ଷମର ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ତର ନାହିଁ । ଯେବେ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଥର ବୃଦ୍ଧି ଦୁଆର ତେବେ ଭଲ ହେବି ।

ହାଇକୋର୍ଡ୍ କଞ୍ଚିତକାଳ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ଯେତ୍ତିମାନେ ‘ବାରକର ଅବ ଲ’ ଉପାୟ ପାଇଥିଲୁଛନ୍ତି ବିମାର ଉତ୍ତରପକ୍ଷମର ପରିମାଣରେ ଉତ୍ତରପକ୍ଷମର ମୁନ୍ଦରେ ଉତ୍ତରପକ୍ଷମର କର୍ମପରିବାର ଆର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ହାଇକୋର୍ଡ୍ ହୃଦୟବୋଧ କରିପାରିବେ କି ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟ କୋଣିପିତାଙ୍କର ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କର୍ମ ପାଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ କୋଥ କର୍ତ୍ତା ଏହିକ୍ଷେମ ଏ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଅଧିକ ମୁଖବାହୁ ବିନ୍ଦୁକୁ ଲୋକ ଅଣିବାର ଉତ୍ତର ଏହିକ୍ଷେମ ମୁନ୍ଦରେ ହେବାର ଯେଉଁ ଆ ହୁଏ ଯାହା “ରନ୍ଧା” ହେଲା ।

ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଅଭିନିତ କର୍ମଶାଖା ହୃଦୟ ଶକ୍ତିମାନ୍ ଏହିକ୍ଷେମ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ୧୦୦ ଲାଖ ଭାଗା ବେତନ ପାଇଥିବା କର୍ମଶାଖା ପକ୍ଷରେ ପକଳ ହେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରତେକକ କର୍ମଶାଖା ଅନୁଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ ନେଇବ ଯେ ଭାବରେ କଣେ ବିଦ୍ୟମର ପରିକର୍ମ କିମ୍ବାକୁ ହେବ ଏହି ଏହିକ୍ଷେମ ହେବ । କର୍ମ କରାଯାଇବା

ହୋଇଥିଲା ଓ ହେଥିର ଦୂରପକ୍ଷ ପ୍ରାଣ ସଦେଶାଯାଏ ଏତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାରୀ କହି ଦେଇଯା । ଦୁଆର ତେବେ ତଳକଣ୍ଠର ଦୟା ହେବ । ନରେତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ଏ ନ ରିବା ଏ ୨ ଶା ବାଜିବା ଉତ୍ତରାଜୀ ଏ ୩ ମଧ୍ୟରେ ଘରସନ୍ତ ଓ କିମ୍ବୁକୁ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ଓ ଏ ଏହି ଠାର ଗ୍ରହ ଏ ୨ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ବୁମିକଷ୍ଣ ହେବ । କଟକ ।— ବାଲେଶ୍ୱର ପକ୍ଷରେ ଯାହା ଲେଖିଲା ଦେଇଯାଏ । ବାସୁର କେବେ ଏହି ବିନ୍ଦୁକ୍ଷେମ ହେବ । ଯଥା

ଶା ୨ ରିମ ଏ ୩ ଶା ଓ ହତ୍ଯା ଏ ୨ ଓ ବୃଦ୍ଧି । ଶା ୪ ରିମ ସକାଳ ଏ ୨ ଶା । ଚତୁର ଘରସନ୍ତ ଓ ବୃଦ୍ଧି । ଶା ୨ ରିମ ଶା ମଧ୍ୟରେ ଦୂର ଦୂରି ଦୂରିକଷ୍ଣ ।

ଫଳାପ

ରମେଶନାନ୍ତ ନାମା ଗୋଟିଏ କାବ୍ୟ ନାହାବି କାବେଣ୍ଯପଦ୍ମକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ଉପମା ସହ ରଚନା କରି ପ୍ରବାଗ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ତହିଁର ତା ପାଠଶାଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବଳ ହେବାର ଓ ଏ ମୁକ୍ତ ଅଟେ ଆମ୍ବାରେ ଥଥବା କଟକପିଣ୍ଡି । କୁରୁକ୍ଷରକୁ ଦୂରିକ ପାପହେବ । ମୂଳ ନଗଦ ଏ ୨ ଶାକରେ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ଡାକମାନୁଳ ଦେବା ଶା

ଶପକ

ଚଲି ଏ ଶା ନରକବାର ହୁଏ ବାରବାଟିଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟରେ ତାହାନ୍ତମନ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା ଏଥରେ ଅନେକ ପରତନ ପରଦାର, ଏଥାରୁକୋଏଲା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେତେପଦି କିମ୍ବା ଦୂରଦୂରନେବା ପୁରୁଷ ଶରଦତ ମୁନ୍ଦରେ ନିମନ୍ଦିନ ଗର୍ଭନୀତ ଭାତାର ଦିବ୍ୟ ପରତନକେ ଦ୍ୱାରା ହେବ ଓ ତାହାର ନିମନ୍ଦିନ ମୁନ୍ଦରୁ ଭାତାର

କୃତିପାତ୍ରିକା

ଗୋଟିଏ ପରମାଣୁ

ଅଜନ ବାଷପ ମୂଲ୍ୟ ୫
୫ ମାହେ ବାଜାର ଦର୍ଶନ ମହିନା । ମୁଖୀ ପୌରିଗାନ ସନ୍ତୋଷମାଲିଗନବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମଳିଧିନେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାତୀମାସକୁ ୩୩

ବାଜାଳୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରବେଚିକା ପରମାଣୁ

ନଳ୍ଜେରେ ଏଥରାକାର ଫଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ଏବର୍ଷ ସର୍ବପୁଣ୍ୟ । ୧୫ ବାଜକ ଉତ୍ତରାତ୍ମି
ଅମ୍ବରେ ୧୫ ବାଜକ ଦ୍ୱିତୀୟାତ୍ମି
ଶାରାରେ ୧୫ ବାଜକ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଦ୍ୱିତୀୟାତ୍ମି
ଦିବେଚନ୍ଦ୍ରରେ ଏପଳ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ହୋଇଥିଲା
କରେ ସାହୁଜାର ପ୍ରକାଶିତ ଯାଇଥିଲା ଏଥିରେ
ପ୍ରକାଶିତ କର ବାଜରମାନେ ପରାକ୍ରାନ୍ତିରେ

ଯାହା ହେଉ ତେଣାପଦେଶର ଫଳ
କି ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ସର୍ବଦ୍ୱାରା ଜ ୧୦ ର
ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଲେ ସେଥିମାତ୍ର ଜ ୧୦ ର
ଏବର୍ଷ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ ପରାକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପଳ
ଶାରା ତଳେ ଲେଖାଗମ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

କଟକ ମୂଲ୍ୟ

” ”

” ”

ଦିଲ୍ଲେର

” ”

ନୂତନ

ମୂଲ୍ୟ

ଅମୁଗୋଥ୍ରା

” ”

ବାଲେଶ୍ଵର

ଏହାତା ବାଲେଶ୍ଵର କର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ବାବୁ ଗ୍ରାନାଥ ଗ୍ରେ
ଏଲ, ଏ, ଉପାୟ ପରାମାନେ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ହୋଇଥିଲା ।
କେବଳ ତୁମର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏତା ଯେ ଏତେଲେକ ମଧ୍ୟରେ ବେଷ୍ଟ
ନ୍ୟାନ୍ଦ୍ରୋଗେ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ନ ହେଲା । ୧୦ ର ମଧ୍ୟରେ ବିଭାଗୀ ପକ୍ଷରେ
ଦେବାନ୍ତର ଅଧିକ ଥିଲା । ଉତ୍ତାର ଯାହା ହୋଇଥିଲା
ଏହା ହନ୍ତୋଷକାର ଅଟର ଓ ଏଥରେ ହାରେଶ୍ଵର ଶାର ଉତ୍ତରାତ୍ମି
ହେବାର ଆଶାହିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।
ପରିଶେଷରେ ଏଥି ଉତ୍ତରମଧ୍ୟରେ ଏକାମ୍ବାର ପରାକ୍ରାନ୍ତର ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ା
ହେବାର । କଟକ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଥାନଙ୍କର ବାବୁ ଗ୍ରାନାଥ ବିଭାଗାଧ୍ୟା
ପ୍ରଥମବର୍ଷରେ ଅଧିକ ପରାକ୍ରାନ୍ତର ଯେତେ ଫଳ ଦୂରାଇଥିଲା । ଏଥରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଥିଲା ।

ବିଶ୍ଵବର୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟାନେତରା

ଆମ୍ବେମାନେ ଗତମଧ୍ୟାହର ନୂତନବର୍ଷରେ ପଦାର୍ଥର କର ସାଠା-
ରକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠମିତ ଦୃଷ୍ଟି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସନ ୧୯୭୨
ମହିନା ଆମ୍ବେମାନଙ୍କଠାର ଚରକାଳ ପ୍ରାର୍ଥ ବିଦ୍ୟା ହେଲା ଅର ସେ କାହିଁ
ଫେର ଆସିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ବର୍ଷ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟା ଫଳଦାୟକ
ଦେଲା କେ ହେଲା । ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏହାକୁ ବୁଝିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା
ଦିବେଚନ୍ଦ୍ରର ବିଭାଗରେ ଉତ୍ତରାତ୍ମି କରିବାର ଉତ୍ତରାତ୍ମି କରିବାର
ତାହା ବର୍ଷର କରିଥିଲା ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ପୁନଃପାରାମାନରେ ଏଥରେ କେତେ ଆମ୍ବେମାନର ହୋଇ-
ଅଛି ତାହା ବର୍ଷର କରିବାର ଆମ୍ବେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏ କ୍ଷତି-
ପରିକାରେ ଯାଇ ନାହିଁ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଦିବେଚନ୍ଦ୍ର ଗଜିଲୀଯ ପ୍ରଥାନ
ବର୍ଷରେ ହେଲେଦେଶର ନିହାଲାକ୍ଷ ବ୍ୟାକ୍ଷନାମାର ରାଜିନ୍ଦ୍ରର ମହିନୀ-
ବର୍ଷରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଆମ୍ବେମାନର ନିଜାର ସୁରକ୍ଷା ମୁହଁ ଓ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ରାଜକଙ୍କ ଜୀବନର କାବୁଳିର ଅମାର ମନଙ୍କ ମହିନେ ଦିଗ୍ବୟା ଏବଂ
ରାଜପାତ୍ରର ଅଧିକାର କୁଣ୍ଡି ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଏହିପରି କେବେ କଥା

କର୍ମ କରିବେ ଓ ବାରିକମୀଶୁରି ଉତ୍ତରପାଦୀକାରେ ଜୀଜାଣୀ ଛାଇଁ ୧୯୭୯ଙ୍କା
ମେବେ । ମାଦ ଫିଲ୍ ସାହେବ ହେସାବ ବୁଝାଇବା ସକାଗେ କଳିବଜାକୁ
ସାରଥିକୁ ଏବଂ ଲେଖିଅଛି ସାହେବ ମଧ୍ୟ ବେହାର ଜାନ୍ମବାର କର୍ମରହର
ମେବେ । ଏଠାର କର୍ମ ସକାଗେ ବର୍ଣ୍ଣେଇ ମେନ ସାହେବ ଅଧିବେ ଏହି
ହେତୁ ଜାନରବ ।

ପଲତ୍ତନ ବଦଳି ଗୋଟିଏ ସାଥାରଣୀ ଫଃଖର ବ୍ୟାପାର ଅନ୍ତର
୩୨ ରେଲମେଣ୍ଟ ଏଠାର ବଣ୍ଡରବାଟେ ମୋଲିନିକୁ ଯାଇଥିବୁନ୍ତି ଓ
ମାନ୍ଦାଜିଗୁ ସେବବାଟେ ୪୯ ରେଲମେଣ୍ଟର ସିପାତ୍ତ ଆସୁଥିବୁନ୍ତି ଏଥିରେ
ବସନ୍ତ ଓ ବେତିଯା ଥର ଉଚିତି ଯୋଗାଇବାର ଯେ ଥମାନ ଲାଗିଥିଲି
ସେଥୁରେ ସହରର କାର୍ଯ୍ୟ ଚିଳିବା ଦର । ମୋପଦଳରେ ଦୂର୍ବଳ ଅଧିବା
ରଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସଙ୍ଗତ ପାଇଁ ମେର କର୍ମର ବ୍ୟାପାର ହେଉଥିଲି ।

ଆମ୍ବମାନେ ଦୂର୍ଗରହିତ ଗଛରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ପରିବ୍ରାଗ
କଲେବୁରୁ ବ୍ୟବନ ସାହେବ ବିଗ୍ନେନ୍ଦ୍ରାଜୁ ବଦଳିହେତୁରିଲେ । ହେ...
ସାହ୍ଵ ମାଟିହେଇଁ ନିୟମୁ ହୋଇଥିବୁନ୍ତି । ପୁଣରେ ଏହାଙ୍କ କର୍ମରେ
ଗ୍ରା ତ୍ରୁମ୍ଭ ସାହେବ ଦ୍ରାକୁ ହୋଇଥିବୁନ୍ତି ମାତି ଯେ ତୁମ୍ଭି ନେଇଥିବାର
ଯନ୍ତ୍ରି ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଗେତ୍ତତ ସାହେବ ଆସୁଥିବୁନ୍ତି । ଗେତ୍ତତସାହେବ
ପୁର୍ବୀ ସମୟରେ ଏଠାରେ କାଷ କଲେବୁରୁ ହୋଇଥିଲେ ଆଜୀବନ
ପାଠକମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ସମୟରେ କାରିଥିବାର ଆର ପରିବ୍ରାଗ ଦେବାର
ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ ନାହିଁ ।

କଟକର ଅନ୍ଧାରୀ ସ୍ପୃଶ୍ୟାଙ୍କ ପୂଲିଷ ଗ୍ରା କାହାର ହାହେବ ପ୍ରଥମ-
ଗ୍ରେଣ୍ଡର ହେଲେ ତଳିଲୁକ ମହାନ୍ୟମାନେ କଟକ ଅନ୍ଧାରିଧିତ୍ୱ
କରିବ ସର୍ବ ହୋଇଥିବୁନ୍ତି ଯଥା - ତବିଜାର ମର୍ଦ୍ଦସାହେବ, ବାବୁ
ଦେବଜୀଥ ପଣ୍ଡିତ ଓ ବାବୁ ଦୟାଜୀଥ ଦୟାତ୍ମକ ।

କାରସ୍ତାନର ଗେତ୍ତକେବୁ ପ୍ରବାଗ ଯେ ବାବୁ କଟକର କାନ୍ଦୀଖା
ଡେଲ୍ଫିନିକଲେବୁରୁ ଓ ମାଟିହେଇଁର ପୁର୍ଣ୍ଣମତା ପାଇଥିବୁନ୍ତି ।

ମୟୁଗ୍ରେଦେଶର ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦିବଜ୍ଞ ଅନ୍ଧେନ୍ଦ୍ରିୟମେ ବବର୍ଣ୍ଣମେଇ
ଇଣ୍ଟିଯା ରଜାର କୁରିହାନପୁର ରଜା ଓ ନାଶପୁରରେ ଥିବା ଏକ ପୁର୍ବ-
କାରସ୍ତାନୀ ପାଇଁ ୫୫୦୦ ରାଶି ଲେଜାଏ ଏବଂ ଚିନ୍ତେଖାରୀ ପୁର୍ବକାଳୀନୀ ୫୦୦୦
ରାଶି ଓ ମେରର ପୁର୍ବକାଳୀନୀ ୫୦୦୦ ରାଶି ଦାନ କରିଥିବୁନ୍ତି ।

ମୟୁଗ୍ରେଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାଗିଷ୍ଠର, ପଳ ଭାବର ଓ ସନ୍ଦେଶକନବ
ହେବାର ବବର୍ଣ୍ଣମେଇସ୍ତିଯା ସେ ଦେଇଲେ ବିଦ୍ୟାଲୟର ସଂଖ୍ୟା ବିବିଧ
ବରିତାରୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିବୁନ୍ତି ।

ତେଜିହୟୁର ଅବବରତହେଲୁ ଯେ ମୟୁଗ୍ରେଦେଶର ଜମର ଅନ୍ଧା
ର ହୋଇଥିବୁନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାପାଦର କିଞ୍ଚିପନରେ ବୁନ୍ଦିର ଅହବର
କଥା ଉତ୍ତେଜ ହୋଇଥିଲି ମାତି ଏଥୁରେ ହେବାର ଭାବିଦୟ ହେବାର
ନିଷ୍ଠ ହେବାର ଜାନ୍ମପାଦାର । କିମ୍ଭିର ଶିରିର ପତ୍ରବାହୀ ପାହିଲୁପରି ହେବାର
ଭାବାର କରିଥିଲୁ ଏବଂ ତନ କରି କହାରେ ରତି ଜାନ ହେବାର ମୁଣ୍ଡ
ଯାଏ । ମାତି ବନ୍ଦିମାନ ସମ୍ବଳଧୂରେ ଉତ୍ତାରୁ ଯେ ୫ ର ମୂଳ୍ୟ କିମ୍ବିଧ
ହେବାର ମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ।

ପଶେପଶେ ହେତେ ଲେଖିଅଛି ଯେ ଘୋଟେ ବୁନ୍ଦି ହୋଇ

ଥିଲ ଓ ଅବସ୍ଥା ଅକାଶ ମେଘାଚିନ୍ହ ହୋଇ ଅନ୍ଧି ବୁନ୍ଦି ହେବାର ଏ
ଦେଖା ଯାଏ । ପରିବର୍ତ୍ତ କଷା ହେଲେ ପୁର୍ବୀଶ ଅନ୍ଦେବାଂଶରେ ଜିବା
ହେବାର ମୁଖବାନୀ ଥିଲୁ ।

କର୍ମକାନ୍ଦୀପ୍ରୀତିର ଅବିମନବିମାନେ ବିହେନ ଅର୍ପନ କର
ଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କର ମୁଖ ଥିଅଥି ଯେ ନବମରମାସ ରା ୨୦ ରି-
ଜନେ ବସନ୍ତମାନକୁ ଅବିନଶ୍ବରି ପ୍ରାୟ କି ୧୦ । ୨୦ ମର ପ୍ରାଣ ବ୍ୟବ କରି
ଅଛନ୍ତି ।

ମୟୁଗ୍ରେଦେଶରେ ଜାହାଙ୍କର ମୁଖ ଅରମୟ ଉତ୍ସହେବାର ମହିନେ
ମାତ୍ର ୧୦୦ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବନ ଧାଉଦିବା ସମ୍ପଦ ସମ୍ପଦ ଅନ୍ଦର
କାରିବା ଇଣ୍ଟିଯା କାଇମ୍ବ୍ସ ଅନ୍ଧରେ କରିଥିଲୁ ।

ପୁର୍ବୀଶୀତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସାହାଯ ଚିନିତ ଚେଦାପାନ ମହିନେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ୫୦୦୦୦ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରିବାବାଜା ଇଣ୍ଟିଯା କାଇମ୍ବ୍ସ ସବନ୍ଧାବାନ୍ଧାଗ୍ରାନ୍ତି
ଅନ୍ଧରେ କରିଥିଲୁ । ଜାହାଙ୍କ କିମ୍ବରେ ଉତ୍ତମ ଭୃଗୁ ହେଲେ
୧୫କଳ । ସହଜରେ ଦୁଇଜନେ ହୋଇପାରିବି । ଦେଖାରେ ଅନ୍ଧର
ଅଳ୍ପ ଯକ୍ଷମ ଦେବାର କାରିଥିବାର ପାଠକରେ ଏକାକ୍ଷ୍ରମୀନାମେ କରିଥିଲା
ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ କାରିଥିବାର ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦାଜିର ଶର୍ଣ୍ଣି କମାପଥର ଅବନିର ହେଲୁ ଯେ ନଧିଯାନ
ଥାର ଦୁଇରବର ମୂଳ ଏକିଥି କଣ୍ଠେବୁନ୍ତି ଅଧିକ ଉତ୍ସହେବାର
ମୂଳ ଅନ୍ଧରେକଥାରେ କାମକାର କଣ୍ଠ ଉତ୍ସହେବାର ଉତ୍ସହେବାର
ଯେତେ ପିତାଙ୍କ ହେତୁଥିଲି ଯେ ଯେତେ ନଧିଯାନରେ ଦେଖାନିବର
ପ୍ରାଣଗ୍ରାହ ଜାହା ହୋଇବି ବିଶିଶର ବୁନ୍ଦି ପରିଶିଳ୍ପ ପରିଶିଳ୍ପର
ରାତରର ସମୟରେ ଏଥର ଲେକର୍କୁ ପାଦଧାନ ହେବାର ଭବିତ ମାତି
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଲାଭକାରରେ ଏକ ମୂଳ ପାତ୍ରଗାନର କାରିଥିବାର
ନାମୀଯାଇ ନାହିଁ ।

ତ ଜୀବନ

ବିମର୍ଜନଙ୍କ ନାମା ବେଟ୍ରିଏ କାବିଧ କରିବନିକା ଜାତି ନିଷିଦ୍ଧାରେ
ଜାନାର୍ଥ କାମୋପନ୍ଧରୁ ବଟିନା ଓ ଉତ୍ତମ ମହିମା ନିହିନ୍ଦା ଜାତି ନିଷିଦ୍ଧାରେ
ରହିଲେ କରି ପରାକର ବରିଥିଲୁ ଓ ଜାହୁର ଜାପର୍ଶ୍ରୀ ଅର ମହାନ୍ତି ଅତିକାଳୀନୀ
ପାଠୋପକରି ପାଠୋପକରି ଓ ମୁକ୍ତିମାନଙ୍କର ଭବିତାରେ ପାଠୋପକରି
ଯୁଗୁ ଅତେ ଅମୁତାରେ ଅଥବା କରିବନିକା
ବିରିବରେ ପୁରୁଷ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟରେ । କରିବନିକା
ଜାବରେ ପାଠାଇବାକୁ ହେଲେ

ଏହିଏ ଏହିଏ ଜାବରୀପାଦିକା ସହ ।

ବୁନ୍ଦାନିକର ଯମାଲଧରେ ମୁଗ୍ନିର ଓ ପ

ଅ ଚ ର ି

ଉତ୍ତରପାନୀରେ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ କାନ୍ଦୁଏଣ୍ଟ୍ ସନ୍ ୧୯୭୫ ମହିନା

ଦରବାରରେ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର କହିଲା

ମହାରାଜଭାଗିତା ମହାନ୍ତିବାହାଦୁର

ବିଲେ ତେଜାନାଳ

ତୁମ୍ଭୁ ଯେବେ କାରଣରେ ମହାରାଜପଦ ଏକ ଦୂଲଜ ଦିଅଗଲା
ଜାହା ଦରବାର ସଂଶୋଧରେ ବର୍ତ୍ତନୀ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ତୁମ୍ଭେ ପୂର୍ବେ ନାବାଳକ ଥିବା ସମୟରେ କାନ୍ଦୁଏଣ୍ଟ୍ ଗଢ଼କାଳ
ମାହାନର ସାବକ ସମ୍ପର୍କରେ ମାହାପିଲଙ୍କ ଓ ଜାତୀୟ ବ୍ୟାଧିକରଣ
ଅଧୀନରେ ଥାଇ ଏହି ଅମ୍ଭେ ଅନନ୍ଦର ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲୁଁ ଯେ
ତୁମ୍ଭୁ ବାଲକାଳର ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟେନରେ ଯେ ମନୋଯୋଗ ଓ ଯତ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ
ଯାଇଥିଲା ଜାହା ବ୍ୟର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟକ୍ତ ଅସ୍ଵକ ହେଲାର
ତୁମ୍ଭେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟେନ ଓ ଅଭ୍ୟାସରେ ହେଲା କରି ନାହିଁ ଏହି ସମ୍ମୁଚ୍ଛ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଓ କାନ୍ଦୁଏଣ୍ଟ୍ ପରିବେ ଓ ଅପଣାମନ୍ଦର ମୋହମାନଙ୍କର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଓ ବିଦ୍ୟା-
ଶିକ୍ଷାରେ ଯୋଗବତା କରିବାରେ ତୁମ୍ଭୁ ଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ନୀତି । ତୁମ୍ଭେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ହେଲା ବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅପଣା କଲାର କରି ଗ୍ରହଣକାଳ ।
ପ୍ରଥମରେ ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟକ୍ତ ଓ କପରିମାନ ହୋଇଥିଲା । ମିଳ ସାହେବ ସନ୍ ୧୯୭୭
ପରି ମିଳ ସାହେବଙ୍କୁ ପରମର୍ଶ ମାରିଲ । ମିଳ ସାହେବ ସନ୍ ୧୯୭୭
ପରି ମିଳ ସାହେବଙ୍କୁ ପରମର୍ଶ ମାରିଲ । ମିଳ ସାହେବ ସନ୍ ୧୯୭୭
ପରି ମିଳ ସାହେବଙ୍କୁ ପରମର୍ଶ ମାରିଲ । ମିଳ ସାହେବ ସନ୍ ୧୯୭୭

ତେଜାନାଳ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନେକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ପ୍ରଥାନ ଅମଲ-
ମାନଙ୍କ ଅପଣାର ସମ୍ପ୍ରଦୟ ଅଧିବାର ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଏକବର୍ଷ
ହେଲା ଯେ ଏହିଦିନ ବିଠକରୁ ଅସି ଜାହାଙ୍କ ବିଷୟକାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦାଗରେ ହେବୁ ବିଶୁଙ୍ଗଲା ହୋଇଥିବାର ଜହିଂକ ଜାହାଙ୍କ ଉଦ୍ବାହ
କରିବା ନିରିତ ହକୁମର ସହାୟତା ପ୍ରକଳନେ ଓ ହକୁପ୍ରଧାନ ଜାହାଙ୍କ
ଲୋ କରିବ ଓ ବନୋବସ୍ତୁ ବନ୍ଧନକାର କରିଲେ । ବିନ୍ଦୁ ସେ ନିଜେ
ଅପଣା ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କର ଜମା କର୍ତ୍ତାର୍ଥକଲେ । ଜାହାଙ୍କର ଗଳଖୌରାଖ୍ୟ-
ମାନା ହେବା ଓ ହକୁମର ବ୍ୟକ୍ତ ଶୈଖର ଯେଉଁ ଥିଲା ହୋଇଥାରେ
ତେଜେ ଅନ୍ତରେ ହେବାର ବହୁତ ଥିବା ବିଦେଶନାରେ ଜାହାଙ୍କର ନିଜ
ସାମାଜିକ ଜନ୍ମାବ୍ୟାଧିରେ ଏହିସମ୍ପ୍ରଦୟକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକିମିତି ବରଣୀତି
ଉପୋଶ୍ମିକଳାଙ୍କର ନରସିଂହର ଦାସଙ୍କ କିମ୍ବା କରିବାକିମିତି ହଜୁବେଳା
ଜାହାଙ୍କ, ଉପଦେଶ ଦିଅଗଲ ।

ନୁହୁରିପୋର୍ଟରେ ଅତୁଳି ଲେମାନ୍ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପଣା

କଲାର ମରଜାମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ରଘୁତ ମାନଙ୍କର ତେଜି ପଥାଦମାନଙ୍କ-
୧୦ର ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ନେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହି ସେ ଅପଣା ବିଷୟକାର୍ଯ୍ୟରେ ବିକ୍ଷି
ସମ୍ମୁଁ ଯାପନକିରି ସମ୍ମୁଁ ଆପଣାକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିବାର ଯେପରି ଉଜ୍ଜା ପ୍ରକାଶ
ଦରିଥିଲାନ୍ତି ତହିଁର ହେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତ ହେବାର ଅଗା ହୋଇଥିଲି ।
୨୦ ବିଲ୍ଲର୍ କମିଶନରେ ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ରମ୍
ବସମ୍ପ୍ରଦୟ ବସମ୍ପ୍ରଦୟରେ ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଅଗ୍ରମ୍
ବସମ୍ପ୍ରଦୟ କରିବାର ହୋଇଥିଲି । ତୁମ୍ଭେ ସୁଧି ଅପଣା ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାନଙ୍କ ବିଦେଶମାନଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଓ ଲ୍ୟାକ୍ରିମିଯାନ ପରିପ୍ରକାଶ
ଦେଇ ବସମ୍ପ୍ରଦୟ ବସମ୍ପ୍ରଦୟ କରିଲାମ୍ବନ । ଏ ସମ୍ମୁଁ ଅନ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ
ବେଗେର ଉତ୍ତମଦେଲ ଓ ଏଥର ଏହିଥିଲ ହେଲାଯେ ତୁମ୍ଭୁ ରଘୁତ-
ମାନେ ଅପଣା ତୁମ୍ଭି ଓ ସତ୍ତି ନିଷପଦରେ ବୈଗଜଳେ ଏହି ଦେଗ୍ରିତ୍ୟକେ
ଅନ୍ୟାୟ ବସମ୍ପ୍ରଦୟର ଉତ୍ତମ ପାଇଲେ । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଉତ୍ତମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି-
ଲିକା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା ଏହି ନିଷପଦରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପରିପ୍ରକାଶ
ଦେଇଲା ଯେ ଯେତେ ବସମ୍ପ୍ରଦୟ ବସମ୍ପ୍ରଦୟ ମନୋଯୋଗ ହୋଇଥିଲା
ତୁମ୍ଭୁ ନ୍ୟାୟ ଏହି ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ହେଲା ବିଶେଷ ଲୋକ ଅନ୍ୟାୟକର
ଥିଲା ତୁମ୍ଭୁ ରଘୁତ ବାବ କରି ଅନେକ ଜଙ୍ଗଳ ଓ ପଢ଼ିଥିଲା ଅବାଦ
କରିଥିଲାନ୍ତି । ରିପର ନିଶିତ ତୃତୀୟ ମାନ ଗବର୍ନମେଣ୍ଟକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧି କରାଇ-
ବାରେ ସନ୍ ୧୯୭୭ ଘାଲରେ ତୁମ୍ଭୁ ଗାଜା ବାହାଦୁର ପଦ ଦିଅ ଯାଇ-
ଥିଲା । ପରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ଫିନିନ ରଜିଷ୍ଟର୍ ଅର୍ଥର ତୃତୀୟ-
ଦିବାରେ ବୋଷରେ ଯେ ଦାନ କରି ତାହା ମଧ୍ୟ ବିଠକ ବିଠକ ଦୃଷ୍ଟି
ପଢ଼ିଥିଲା ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କର ଯାଇଥିବା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପାଇତ ଲୋକମାନଙ୍କ
ତୁମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରୟ ଦେବା ହଣ୍ଡୁ ହଣ୍ଡୁ ଗବର୍ନମେଣ୍ଟକୁ ରିପୋର୍ଟ
କଲେ । ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ଦେବା ସବାର ଅନ୍ତରେ କରି
ପଥରେ ୧୦୦୦ଟା ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଯେହି ଦରପାର ଓ ଦୃଢ଼ି ଉପରି-

[,]

ଶୀଘ୍ରମାନେ ତାର ନୟୁ ହେବା ଉପରେ ଅଦୃଷ୍ଟକୁ ଜ ଗଲେ ଖେମାନଙ୍କୁ ଟ ୨୨୦୦ ଛା ମୂଳର ଜୀବଧ୍ୱନି ଓ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଦେଇ ବିଶେଷ ସାହୀଯ କଲ ସମୁଦ୍ରାୟ ଦୂର୍ଭାବକାଳରେ ରୂପୁର ଥାନ ଅମାର ଓ ରଣ୍ଗାର ଦେବମାନ ଗୋଲୁ ଥୁଲ ଓ ଦିଶିବାର ଗର୍ବୀ ଥିବା ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଥାନ ପାଉ ନ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଥାନ ନଗଦ ବିନ୍ଦି କରିବା କୁଡ଼ା ଦିଶି ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପାଦଣ ଅଥବା ଅପଣା ଶେଷରେ ବୁଝିବା ଦିନିତି ଟ ୧୯୦୦୦ ଛା ମୂଳର ଟ ୨୦୦୦ ହଣ ଥାନ ବିନା ମୂଳରେ ଦାନ କଲ କମ୍ପା ଦିବାର ଦେଲା । ଏଥର ଦୂର୍ଭାବ ସମୟରେ ଦର୍ଶନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହୀଯ କରିବାରେ ରୂପୁର ଟ ୨୫୨୦୦ ଛା ବଣ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଜହାଗା ବଢ଼ ସହସ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧୁଲୀ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଅପଣା ଗାତର ଉପର ଲାଖିର ପ୍ରକାରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୁ ଯେ ଚକାର ଥିବାର ଥିବା ଏବଂ ଦୂର୍ଭାବ ସମୟରେ ବଦାନଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ହେବୁ ଅଦ୍ୟ ହଜନ୍ତି ଅତି ଆନନ୍ଦ ସହିତ ମହାରାଜପତିର ଏବଂ ଯେଉଁ ଧାନ୍ତର ତୁମେ ପରିଥାନ ଭାବିଥିବା ରାଜା ରୂପୁର ଦେଲେ ।

ହଜୁର ଜଗମା କରନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ତରହାକ ସବ୍ରିମେଖାର ଅନୁରହ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷ ଭଜକ ହୋଇଥିବ ଟ ୨୦୮ର ଉଦାହର ପ୍ରାଣ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଘରଜାର ଓ ଆରନଙ୍କାରୀ କଲାର ଅନ୍ୟ ମ ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଅପଣା ଗାତର ଓ ଜମିଦାରିର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଧୂମପ୍ରରେ ଲାରୀର କରିବେ ଏବଂ ତୁମେ ବଦାନଙ୍କା ଓ ଦାନଗାଜିତାର ମେ ମାର୍ଗ ପରିମଳ ହବିଥିବୁ କରିବେ ।

୪

ପ୍ରେରିତପଥ

ଶୀଘ୍ର ରାଜନୈତିକ ସାହୀଦକ ମହାପଦ୍ମ
ବିବରଣେ

ମହାପଦ୍ମ

ଆମେ ଜୀବିତର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନନ୍ଦିତ ହେଲୁ ଯେ ବେଳାକାଳର ମହାଶୀଳ କରିବାକୁ କରିବେ ଗୋ ଟ ୨୫୮ରେ ପ୍ରଥାନ କରିଥିବା ବୁଝଗେତ୍ର ମୋଗଳବନ୍ତି ଲୋକଙ୍କ ସହାଯେ ଓ ଗେତ୍ରିର ଗରିଆରଙ୍କ ସକାରେ । ପ୍ରଥାକରୁ ମରିବିଛି ଟ ୩ ଛା କରି ।

ଏ ଅତି ଉତ୍ସମ ହୋଇଥିବ ଅଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମାରେ ଏଥର ଦେଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଟ ୫ ଛା ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ତରେ ଏଥରେ ଗେତ୍ରିର ହସ ବିବୀହ ହୋଇଥିବି ନାହିଁ । ଡିନଗେତ୍ରି ପରିବର୍ତ୍ତରେ ହେବେ ଟ ୮ ଛା କରି ତୁମି ଶୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ କରିବେ ସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ଆମେ ମହାଶକଳ ବିକ୍ରରେ ଗେତ୍ରି ପ୍ରମାଦ କରିଥିବା ରାଜୀ ସେ ଓ ଅନ୍ତର ବିନ୍ଦିପୂର ମାହେବ ରାଜା ବିବେତନା କରିବେ । ମଧ୍ୟର ମେ ମନର ଅଚି ବିନ୍ଦି ସମ୍ମନ ଏବଳିତର କହୁରେ ଅନ୍ତରୁ କହୁ ସହି କରିବାକୁ ଟେବ । ପାଣିରମାନେ ରାଜା କହୁଥିବାକୁ ଯେ ରାଜା ଦୂର୍ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇ ପାରେ ସଥି ମାତ୍ର କୁଳ ବିବେତନା କରେ ଏହା ସଥିରେ ଦେଖାଯାଇ ପାରେ ସଥି ମାତ୍ର କୁଳ ବିବେତନା କରେ ସଥି ଦେବାର ଅନ୍ତରସଂକାଳ ଅମ୍ଭେମାନେ ବଳିନ୍ଦନ ହେବାର ଦୂର୍ଭାବ-

ଦେବର ଲୋକମାନେ ଅମ୍ଭେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଶ୍ଵା କରନ୍ତି ଓ କେବିପିଏ ସାହେବ କରାନିକ ବିଷୟରେ ବୁଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳ ସେମାନଙ୍କ ଗାର୍ହରିବ ଗର୍ବୀ ନ ହେବ ଉଲବେଜମାନେ ସହିବ ତାଙ୍କୁ ମାନ୍ୟନାମ କରିବେ ଜାଦୀ କେବଳ ସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେତିରେ କରନ୍ତି ସେହିପରି ମାନ୍ୟ କରିବେ ମାତ୍ର କେବେହେ ଅପଣାର ରୂପୁର ଜ୍ଞାନ ନ କରିବେ ।

ଏବେ ବେଳିବରା ପୁରୁଷ ସୁଲ ସମେ ଅବସଥିକ ଜାହିଜା ବ୍ୟାପାରମାଲା ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିବ ସେଥିରେ ମଞ୍ଚ୍ୟସବ ଉତ୍ସମ ଶିଖ ପିଅୟାବା ବର୍ଷମାନ ଅମ୍ଭୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ପେଟକାନାନର ମହାବୁତ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସମଦିପେ କିମ୍ବାନା କରି ବଜକ ସ୍ତଳ ସର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାପାରମାଲା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି । ଏଥିରେ ଗର୍ବ ବିରାମ ଅସ୍ଥିର ପତ୍ରକ ନାହିଁ ମାତ୍ରିକ ଟ ୫ ଛା ହେଲେ ଯେତେକୁ ହେବ ଏଠାରେ ଅଠପ୍ରକାଶ ବୋଥ କର୍ମେ ଏକଜମ ତିକାର ପାଇୟାବିକ ବାବି ଟ ୫ ଛାରେ ଅନନ୍ଦମୁଖ କରିବେ ଗର୍ବରେ ଗରିଆଳ ସବାଗେ ଏକ ଉତ୍ସମଦ୍ୱାରା ସହିବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ ଗର୍ବରେ ଅଥବା ଉତ୍ସମଦିପକାର ହେବ ।

ଶ୍ରୀବଦେବ

କ, ବ, ଗ ବ

ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀମତୀ, ରାଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କ
ଦିବେବନ ମେତ୍ର

ଏହି ନାମୁଳଶ୍ରୀ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମର ସାଧାରଣ ପଢ଼ିବାରେ କହୁକୁ ସ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ ଏକପ୍ରଦେଵାରୁ ଉତ୍ସମିତି ରଭମାନେ ଅତି ଏକ ସମ୍ଭାବ ବର୍ଥିଲେ, ଉତ୍ସମରେ ଉତ୍ସମାନର ପଶୁର ନାମକାରିତା ପଶୁର ନାମକାରି ଏକ କାମାକ୍ଷର ପଦର ରାଜମୟ ଉତ୍ସମର ପରମାନ ହେବାର ଉକୁଳ ଉତ୍ସମାନ ପରମାନ ହୋଇ ପାରିବେ ଉତ୍ସମର କାରିତା ନାମର ଉତ୍ସମର ପରିମାଣାରୁ ଉତ୍ସମର ପରମାନ ପରମାନ ବର୍ଥିନ୍ତା । ଯଥା,

ପାତ୍ର ଉତ୍ସମକାରୀନାମ	୨୭	ନାମମଲିକମାରୀ
ସମ୍ବଲପ୍ରର ସହକର୍ମ ଉତ୍ସମର		କୁଣ୍ଡପୁର ଉତ୍ସମର
ଦୁଷ୍ଟେଷ୍ଟେନ ଗ୍ରା କୃଷ୍ଣମେତ୍ର		ଗ୍ରା କୃଷ୍ଣର ଉତ୍ସମର
ପାତ୍ର ଉତ୍ସମକାରୀନାମ		ଗ୍ରା ବରଦିବଗ୍ରାମାନୀର
ପାତ୍ର ଉତ୍ସମର		ଗ୍ରା ପୁରୁଷମାରୀର
ପାତ୍ର ଗ୍ରା ମନ୍ଦିରମାରୀର		ଗ୍ରା ପୁରୁଷମାରୀର
ପାତ୍ର କାରିତାର ନାମମଲିକ		
ପାତ୍ର କାରିତାର ନାମମଲିକମାରୀର		
ପାତ୍ର କାରିତାର ନାମମଲିକମାରୀର		

ଶିତ ଗ୍ରାମାଧବିକତ୍ର } ବଦ୍ଧାବାଗାମ

ଶ୍ରୀ ମାଥବରନ୍ଦ୍ର
ବିଦ୍ସାବାଗାମ

ବର୍ଷପୂରୁଷ ଲର ପୁର୍ବଜନ
କର୍ଣ୍ଣପୁର ଶ୍ରୀ ରାମହରି } ଭାଷାରହ
ଗ୍ରାମ

ଶ୍ରୀ ଗ୍ରମହର ଭାଷାରହ

ପଦପ୍ରଦାନକାରୀ ସର୍ବମାନଙ୍କର ନାମ

ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ବାବୁ କର୍ଣ୍ଣପୁର, ସମ୍ବଲପୁର ଜଳ୍ଲା ଅନୁପୋତ ସ୍କୁଲ-
ମୂଳବର ଉତ୍ତର ବିଧାରକ ।

ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ସିଦେଶ୍ୱର ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାଧ୍ୟ, ଅଷ୍ଟଜ୍ୟ ଜଳ୍ଲା ଇଂଗଳ୍ପୁର
ମୁଖ୍ୟମାନୁର ।

ଛୁଟିଲ

ବାବୁ ମଦନମୋହନ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଦେଶୀ ପୁର୍ବଜନ
ଦାର,

ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ରବାନା ମଙ୍ଗର ସେନ, ଅଷ୍ଟଜ୍ୟ ଜଳ୍ଲା ଇଂଗଳ୍ପୁର
ମୁଖ୍ୟ ମାନୁର,

ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ବାବୁ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଦୋଶ, ଏତିପ୍ରଦେଶୀ ମହମାବରଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ
ହେପ୍ତା କମିଶ୍ନର ସାହେବ ବାହାଦୁରଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟାଳୟର, ହେପ୍ତବିଶ୍ଵା,
ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ବାବୁ କାଳିକଙ୍କର ବୋର, ବରଗଡ଼ ସ୍କୁଲପୁରାଳୟର
ହେଜମାନୁର,

ଜା ୧୯ ରିଜ ମାହେ ଉପମର } ପ୍ରେରକ ଶ୍ରୀ ବାବୁ କର୍ଣ୍ଣପୁରନାୟକ
ସମ୍ବଲପୁରର ବଦ୍ସାଲୟମୂଳବର ଉତ୍ତର-
ମନ୍ଦ ପାତ୍ର ମନ୍ଦିର } ବଧାରକ,

ବି ଶ୍ରୀ ପନ

ସର୍ବବାଧାରଙ୍କ ଉତ୍ତର ବର୍ଷମାନର ଯେ କମ୍ବଲପୁର ଉତ୍ତର ପୁରୁଷ-
ମାନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପୁରୁଷ ଅଛି, ଉପର୍ତ୍ତିତ ଶ୍ରୀ ବକମାନେ କଟିବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ
ମାନ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପୁରୁଷ ଅଥବା ସୁଲକ୍ଷଣ ସୋସାରଟିକ ଯଶାଳ-
କୁଆଳି ଯଶାଳରେ ଅଥବା କଲକତା ସୁଲକ୍ଷଣ ସୋସାରଟିକ ଯଶାଳ-
ରେ ରିପ୍ରେସ୍ ଆମ୍ବ କଲକତାରେ ଉତ୍ତର ପାରିବେ । ଏପରିକି
ମାନଙ୍କମର୍କ୍ସ ଗ୍ରହପାଠ ପ୍ରଥମରାଗ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରାଗ ଆର ରାତ୍ରିନାମ ଏବଂ
ନାନବସାରଙ୍କ ଉତ୍ତର ଭାରତର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟରାଗ ବି ଯେଉଁପରି
ପ୍ରସର କଲକତା ଯଶାଳରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଲକତା ସୁଲକ୍ଷଣ ସୋସାରଟିକେ ପ୍ରାପ୍ତହେବ । ମନ୍ଦ ଉତ୍ତର କେତେବେ
ଏବଂ ଦିନରେ କଟିବରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ଅଛି, ତାହା ହେଲେ କଟିବ
ଏବଂ କୁଆଳି ଯଶାଳରେ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ବାଲେଶ୍ୱରବନାସୀ ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ବାବୁ ସଦାବିଦାବ ଜାମଧେୟ ଜଣେ
ବାବୁ କଲିଜମ୍ବାର ଜା ୧୮ ରିଜରେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦବାହକ ମାର୍ଗଗି-
ର ବୋଧବାୟିନୀ ପଦିକାରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯେ ସେ
ଶ୍ରୀ ଯକ୍ଷକାରୀ ନାନବସାରଙ୍କ ଉତ୍ତର ଭାରତର ଉତ୍ତରପାଞ୍ଚଭାଗରେ
ଅନୁବାଦ କରିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି; ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେକ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି । ଅଭେଦ ଅମ୍ବ ମନ୍ଦିରର
ବାବୁମହାରାଜ୍ୟକୁ ଜଣାଉଥିରୁ ଯେ ଉତ୍ତର ସକଳର ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟରାଗ
ଅମ୍ବାଗୁ ଉତ୍ତରରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ତୁଳ୍ୟରାଗ ସୁରା ମୁଦ୍ରାଯଶାଳପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେଉଅଛି, ପ୍ରାୟ ଦୂରମାର
ମନ୍ଦିରରେ ତାହା ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଅଭେଦ ବାବୁମହାରାଜ୍ୟ ସେ-
ବିଷୟର କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ଉତ୍ତର ହେବ; ଯେହେତୁ ଏକଷ୍ୱର ଦୂରବାର
ମୁଦ୍ରିତ ହେବାର ଅନ୍ତର୍ଗତକ । ଅନ୍ତକ୍ରନ୍ତ ଗ୍ରହପାଠ ତୁଳ୍ୟରାଗ ଓ ମାଜା-
ବନବାସ ମନ୍ଦ ଯଶାଳପୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେଉଅଛି, ପ୍ରାୟ ନିକଟରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଯିବ ।

ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନାମ

ମୁଦ୍ରି

ରାତ୍ରିନାମ

ଟୁମ୍ପୀ

ରହେପାଠ ପ୍ରଥମରାଗ

ଟୁମ୍ପୀ

ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟରାଗ

ଟୁମ୍ପୀ

ଶ୍ରୀ ନାନବସିବସାବଙ୍କ ଉତ୍ତର ଭାରତର

ଇତିହାସ ପ୍ରଥମରାଗ

ଟୁମ୍ପୀ

ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟରାଗ

ଟୁମ୍ପୀ

କାନ୍ଦମୁଣ୍ଡ

ଟୁମ୍ପୀ

ବର୍ଷିପରିଚୟ

ଟୁମ୍ପୀ

ବଧାରକ ସଂଶେଷ

ଟୁମ୍ପୀ

ବୋଧେ ବ୍ୟା

ଟୁମ୍ପୀ

ଦୂରୋଳମୁଣ୍ଡ

ଟୁମ୍ପୀ

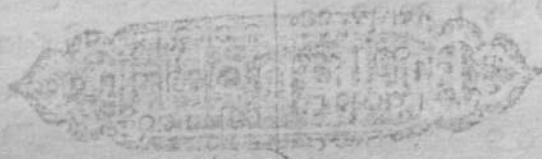
ସମ୍ବଲପୁର
ଜା ୧୯ ରିଜ ଉପମର
ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମିଶ୍ର

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣପୁରନାୟକ
ସମ୍ବଲପୁରର ବଦ୍ସାଲୟମୁହର
ଉତ୍ତର ବିଧାରକ

— * —

କବିତା ମାଟେକା

ଅପ୍ରିମ ଦାସିକଲ୍

{ ୩ ୨ ଛଣ୍ଡମାହେ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦାର୍ଥୀ ମନ୍ଦିରା । ମୂଳମାଦିତିନ ସନ୍ଦାର୍ଥୀରେ ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ୨୭
ମଧ୍ୟସଲ୍ ଚଠ ଆବମାସୁ । }

ଶ୍ରୀରାତ୍ରିସା ରହିଗେବର ଓ ଜାନାର ଶ୍ରୀରାତ୍ରି

ତବନାନାନ୍ତିର ହୃଦୟ ଜୀଜାଯଙ୍କୁ ଯେ ଏ କଷାର କଳିତମାଶ
ଅଣ୍ଟ ଉଗରେ ରହିବ ହୋଇଥିଛି । ବନ୍ଦର ବର୍ଷର ସରୋ । ଏହାର ନାମ
ପ୍ରେସ ମାଜେ ଏବଂ ଦର୍ଜାର ଅନ୍ତମାନେ ମୃବୁବ୍ୟକ୍ତି ପରି ଏକାକିର
ନାମ ଉଛେଖ କରିଥିବୁ । ନାହ ଯତ୍ତପିକବକ୍ଷାକି କିମାଗ ପାଇଲା ତମ୍ଭାର
ଅଣ୍ଟମାନଙ୍କର କୋଣେ ପ୍ରକାଶ ଓଁ ହୋଇ ଜାହୁର୍ କରି ବହୁକାଳରେ
ପଥକଞ୍ଚକେ ଯାହା ଲାଗ ହୃଥିଲୁ । ସେଥିରେ ଏବଂ ଡକର ପଦେହ
ଥିଲ । ତାହା ଏକବେଳରେ ବହୁବ୍ୟ ହେଲା । ଏକଟିମେଣ୍ଟ ଅଂଶକ-
ଠାର ବିଶ୍ଵାର୍ଥ ସମ୍ପଦ ଧରିଲେବାରେ ଏବଂ ବନ୍ଧୁବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ମୂଳ
କେନ୍ଦ୍ରାବଳ୍କୁ ସେଥିରେ ଅଣ୍ଟରର ମେଳ ଲାଗ ହୋଇଥିଲି । ଅଣ୍ଟ-
ମାଜେ ଏବଂ ଟମ୍ପରେସ ତା ୨୫ ରୁଣ ପର୍ଦ୍ଦିନାମେତେ ଛାପା ଦେଇ
ଏବଂ ମେଲେ କାହିଁ ହେବେ ଏବଂ ଆଣ୍ଟମାନେ ଉଛୁବ୍ରିନ
ସେବେ ଲାଗ ହିଁ କଲିଯାଇ ପାଇଥିବେ ଜାହା ହୁତା ଗବୁଟିମେଣ୍ଟ
। ଅଣ୍ଟକୁ ମୁକ୍ତିନ ବଜ ଦିନଠାର ଶତ ତା ୨୯ ଜାର ଦିନରି
ପରେ ଶତିଶତ ପରି ବର୍ଷରେ ଲେଖାର ହୁଏ ପରିମାଣରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟା-
ଅନ୍ୟ ଭାବରେ ଶବ୍ଦମେଲୁ ପାଇଲାର ମୂଳପ ପାଇଲକ ମୁକ୍ତି
ପରିମାଣରେ ଆଣ୍ଟମାନେ ବ୍ୟାହାରକ ଦର୍ଶନ କରିବାକି ପରିମାଣରେ
ହେବେ । ଏହା ପାଇଲକ ଏହାମେଲୁ କାହାର କରିବ କରିବ କାହାର
ବାହାରକ ମୂଳପ ପରିମାଣରେ ଉଛୁବ୍ରିନ ବର୍ଷରେ କାହାର
କାହାରକ ଦର୍ଶନ କରିବାକି ପରିମାଣରେ ବ୍ୟାହାରକ ହେବେ ।

ଏହାମେଲୁ ପରିମାଣରେ ସ୍ତ୍ରୀର ବିଳାବିନ ହେବ ଓ ଶେ-
ଶେନ୍ଦରେ ଅନ୍ତର ଲେବ ଦର୍ଶନ କାହାର ଯାଇଯାଇବୁ । କାହାରକ
ହେତ ଅଣ୍ଟର ହେବାର ଥିରି ଲେଖାର ହେବାର ଯଥରିଧିକ ବିଧାର
କାହାର ହେବାର କାହାର ପ୍ରକାଶର ରତ୍ନ । ଏକ କାହା ବିଶ୍ୱା-
ମ୍ୟା ଯାହା ହେବ ବିଶ୍ୱାର ହେବାର ସବୁ ମାତ୍ର ଅଣ୍ଟମାନେ ବହୁ-
କୁ । ଏମନିହରକ କରିବାକାହେ ଯାହା ହିଁ ଅପବ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶନରେ
ଅଣ୍ଟମାନେ ଝାନ୍ତିର ହେବେ ହାହ ।

ପୃଷ୍ଠା

ରହିଥୁଣେ ଗଢ଼ିଯାକ ଘଟାହି ପ୍ରାନରେ ଢର୍ଣ୍ଣ ଉପହୃତ
ହେବାର ସାହାଯ୍ୟକର୍ମର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵୀଳ ହେଲାଣି । ଦେଖିଯୁଗ୍ୟାମାନେ ଯଥା-
ସାଧ ମୁଣ୍ଡ ବର୍ତ୍ତିପାତ୍ର ଏବଂ ଧରିଲା । ପ୍ରତାମାନଙ୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ରୁକ୍ଷ୍ୟ
କରିବାକୁ କାହର ନାହାନ୍ତି । ରହିଥୁଣେମେ କେଣ୍ଟଜଣଗୁ ଗବୁନ୍ଦିବାଳୁକ
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସର୍ବସାଧାରଣୀ ପାରେ ଦାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବାକୁ । ଏବଂ
ପଥକଞ୍ଚକେ ଯାହା ଲାଗ ହୃଥିଲୁ । ଏହାର କରିବାର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାର୍ଥ କରିବାର
ହେଲା । ଏହାର କରିବାର ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାର୍ଥ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଏହାର
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଏହାର
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଏହାର କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

ତେଜାନାନର ମହାମୁହିମର ଦର୍ଶନ ଦାନ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆଣ ଅନ୍ଦର ହେବୁ ଯେ ତେଜା-
ନାନର ମହାମୁହିମର ମୁହିମ ବାହାଦୁର ଦାନ ମୁହିମ
ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ । ପରେବେ ବୁଝିର ମହିମ ମୁହିମ
ମୁହିମ । ଏବ ଦେଖିଯୁଗ୍ୟ ମୁହିମ ଯେ ମହିମ ଯେହାମାନେ କମ୍ପିବାଳ-
କମ୍ପି ପ୍ରଦେଶିକା ଯହିମାରୁ ହେବାର ହରାନର ପାଇଁ

କରିବେ ଅଥବା ଯାହାକିର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ ଧର ଯେ ସ୍ଵପ୍ନୀ ଘଠନର
ଦୟା କରିବାକୁ ଅଧିମର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହିମାନେ ଏକାତ୍ମି ଦେଖ
କରିବେ । ଏହିନିଜଣ ଶ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁନଃଜଣ ନୁଗଳବନୀ ଏକ ଏକଜଣ
ଗତିଜାଗର ଲୋକ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଏହାର ଠଙ୍କା ଉତ୍ତରପତ୍ର
ସାରାମେ ମହାବୃତ ଟ୍ରେନିଂକୁ ବନ୍ଦର୍ଷମେଣେଶ୍ୱର ହୃଦୟରେ ଗଢ଼ିବ କରିଅଛନ୍ତି
ସେହିରେ ବୃକ୍ଷାକି କାଗଜ ତ୍ୟାଗ ହୋଇ ଚିର୍ବିର କଳନ୍ତିଗର ବୃଦ୍ଧି ଦିନ
ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟକ ତଙ୍କା ଦିନର ପ୍ରସ୍ତର ମନ୍ଦାକିଳରେ ସବୁ ହେବ ।

ପ୍ରଦୀପ ଲେଖଣ୍ଡା

ଅମ୍ବେମାନେ ପୁର କଳାଏପାହି ଦୂର ରାଜୀମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏ ବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅଭିନାୟ ସର୍ବଧାରଣଙ୍କ ରାଜାଇଥେବୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶାଳୀ ଓ ଯେଉଁ ବର୍ମା
ଗର୍ଜିକ ପ୍ଲାଟ ଲୋକପରାମା ପରମା ହେବ ତାହା ପାଠକମାନେ ସେଥିର
ଅବଶତ ହୋଇଥିଲେ । ମଞ୍ଜଳ ଅମ୍ବେମାନେ ବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱରଙ୍କାଳର ଏବଂ
ପରି ପାଇଁ ପେଣ ବନ୍ଦେ ଘର୍ଷିଥିବା ଲୋକପଂଜୀ ଜନଶରୀ ପ୍ରଧ୍ୟାନକ ଓ
ତମ୍ଭର ସାଥୀରେ ଉପକାରର ହେତୁ ବାଦ ବଠାରେ ପ୍ରବାପ କର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିବ୍ରି ଯେ ସର୍ବ ସାଧାରଣ ସେଥିରୁ ଅବଶତ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିତ
ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ଦୃଶ୍ୟ ଯହିବାକୁ ହେବେ ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିତି
ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ହଜାରେବେଳେ ଅମରଙ୍କ ବଚନରେ । ଲୋକପଂଜୀଙ୍କ
ପ୍ରଦଶ ଯେତେ ପ୍ରଧ୍ୟାନକାଳୀ ଏବଂ ସମ୍ଭବ ବରଦା ତେତେ କଠିନ
ଅଟକ ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ବର୍ତ୍ତିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଅନ୍ୟାୟାସରେ
ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖର ଲୋକପଂଜୀ ଜଣା ବିବ ଓ ଜଣା ଗଲାତାମ
ଯେ ଫଳ ହେବ ତାହା ଜଗନ୍ନାଥ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ପାଠ ବଲମ୍ବନ କିନ୍ତୁ ପ୍ରମାଣିତ
ହେବ ।

“୧ ଦିନୀ । ଗର୍ବଶୀମେଣ୍ଟ କଲାକାରୀ, ଦେହାର ଏହି ଉତ୍ସବପଦେଶର
ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କରିବାର ହିଁ କରିଥାନ୍ତିରୁ ।

କଣ୍ଠା । କୋଣସି ଏକ ଦେଇର ନିବେଶିମାନଙ୍କର ଗଣନା କରି
ବାବୁ ଲେଖିଥିଲୁଗା କୁହା ଯାଏ । ସମୟ ସମୟରେ ଦେଇର ବି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୌରାନ୍ ଓ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଲା ଜାନ୍ମା ଜାତିକା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସହେ
ଦେଇମାନଙ୍କରେ ଲୋକ ବଂଶୀ କରିଛନ୍ । ଉପରିଲାଭ ଏବଂ ଅନେକବୀର
ନିରାକୁଳିତେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିନ ବର୍ଷ ଓ ପ୍ରାହ୍ଵମ ଦେଇରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଜାନ୍ମା ଥରେ ଲୋକାର ଲୋକ ବଂଶୀ କରିଛନ୍ । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକୀୟ ପଦେଇରେ ପ୍ରଥମେ ସନ୍ ୧୮୫୩ ସାଲରେ ତେବେଳୀ
ଜାନ୍ମା ଦିନ ୧୮୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ଲୋକ ବଂଶୀ ହୋଇଥିଲା ଓ ମଧ୍ୟପରେ
ଶରୀର ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ ୨ ଦେଇକରିଦେଇଇ ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ
ଲୋକ ସଂଶୋଧନ କରୁ ଯାଉଥିଲା ଓ ସନ୍ ୧୮୫୭ ସାଲରେ ବରହମାନ
ନିବେଶିମାନଙ୍କ ବଂଶୀ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ବଲ୍ଲଦେଇକ ଅନ୍ୟ ଚଲିମାନ
କିମ୍ବା ମେଲୁ ବଂଶୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଥାଏ ।

ଦିପା । ଛଙ୍ଗଲକ୍ରୁଦେଶର ଥାଗାମୀ ଦରଶାଇ ଲୋକ ମନ୍ତ୍ର
୮୨୯ ଗାଲରେ ହେବ । କରନବର୍ଷ ଛଙ୍ଗଲଶୁଭ ଅତି ପ୍ରଥାନ
ମାତ୍ର ମତ୍ତୁ ଥିବାରେ ଏହି ଅତି ଦ୍ୱାରାଦେଶ ସମ୍ମାଧୂର ମଧ୍ୟ ଲୋକ-
ଜ୍ୟା ସେହି ବର୍ଷ କରିବାର ହେଲା ହୋଇଥାଏ ।

ଛ ଦୟା । ମୋର ସଂଖ୍ୟା କରିବାରେ ନାହା ପ୍ରକାଶ ଉପକାର
ଅଛି । ଯେପରି କୌଣସି ପୃଷ୍ଠାଲେବେ ଅପଣା ପରିହାରମାନଙ୍କର
ବନ୍ଦେ, ଲଜ, ବିଦେଶୀୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଦିନ୍ଦେମାନ ନ ଜାଣିଲେ ପୁ
ସେମାନଙ୍କର ଅଭିନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତନ ଥିବା ସହାର୍ଦ୍ଦମାନ ଅପ୍ରେୟୋକ୍ତନ କଥ
ନ ପାରେ ସେହି ପରି କିନ୍ତୁ ବିବରଣ କ୍ଷତି କରି ଏକ ଥିବା ଅପଣା ପ୍ରକାମା-
ନଙ୍କୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବପେ ଶାବନ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିନିର୍ଦ୍ଦିତ ବିଧାନାବ୍ଦି କରି ନ ପାରିବୁ
କୌଣସି ନିର୍ଭ୍ୟତ ସମୟରେ ମୋର ସଂଖ୍ୟା କଲେ କେତେ କାଳ ମାତ୍ରରେ
ଦେଗର ମୋହମାନଙ୍କର କେତେ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଉନ୍ନତ ହେଲା ଏ
ଯାଏ ଓ ଭାବୁଗ୍ରାମକଥା ସେମ ସଜ୍ଜେ ଦୂରନା ବର୍ଷ ପା
ରୀହିଁରେ ରୋହମାନଙ୍କର ସୌଭଗ୍ୟ ଓ ସେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବା
ସେଥିର ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଛନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ କରିପାରିବା ।

* ଦିନା । କୁର୍ରାମ୍ଭ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ କଲେ ଯେହ
ଜୀବନର ଅବତି ତମିର ସଂଖ୍ୟା ଅଧେଷ୍ଠା ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଭିନ୍ନ
ଥିବାର କରାଯାଇ । ଏହି ମନ୍ଦିରମେଣ୍ଡ ଓ ସର୍ବମାଧ୍ୟର ବ
ଏବେଦମର ଉପରୁ ଧସର ସେହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଯଥେଷ୍ଟ
ହେବା ନ ହେବା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଜୀବନଗ୍ରହକ ଆତିବାର ଅବଧିକ
ଅଧିକ ଦେଶାର ଆଜା ଦେଶର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ବରିବା ସକାଳ ଅଧିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଥିବା ନ ଥିବାକୁ ଉପରୁ ଜୀବନ ଯାଇଥାରେ ମନ୍ଦ ଦୂର୍ଭବ ଉପରୁ
ପର୍ବତ ଜୀବନ ସଙ୍କେ ବେଳେ ଦିବାରେ ଉପାୟ ହୋଇଥାରେ ।

୨ ଦିନ । ଗୋକୁଳାଜଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନହିଁବା ସହାୟତାରେ ସେ ସ୍ଥାନରେ
ଲେବସଂଖ୍ୟା ନବ୍ୟାରୁ ମନ୍ଦିରର ହାଗୁହାରି ଆଦ୍ୟ ଓ ଯେତେ ବ୍ୟସରେ
ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବେଶବିଗ ଅବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଚାହୁଁ ଓ ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ଅଥବା
ଦୟା ଅନ୍ତରୁ ବ୍ୟସରେ ମୂଳ ଚାହୁଁ ଜାହା କଣାଥାର ତପ୍ତିର ପରିମା ଉପରେ
ଭ୍ୟାସ ଏ ପରିଳକ୍ଷ ଧାରା ହୋଇଥାବେ ତାଙ୍କ ଅନୁମାନ କବି
ପାରେ ।

ତ ଦଣ୍ଡା । ଲୋକରୁଙ୍ଗା କଲା ବେଳେ ପ୍ରତି ଲୋକର ଜାଗା
ଓ ବ୍ୟବସାୟ ଲେଖିବାର ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଏତକୁ ଶୈଖନାଳକରି ଦିଇ
ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଜାଗି ବନ୍ଧୁରେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଇବାର ହେବ ଓ ସେମା-
ନକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଳ ପୃଷ୍ଠା ଅଟକୁ ଓ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଣ୍ଡଳିକା
ଓ ଶିଳ୍ପିରୁଙ୍ଗା କାହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଯିବ ।

ପଦ୍ମ, ଆପଣୁଥି ଅପରାଧୀ କାରମାନଙ୍କର ହ୍ରାସ ଓ କରି
ଛି ଜଳନ୍ତମାନଙ୍କରେ ହବାର ଉଚ୍ଛବି ଓ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତକୁ ଓ ଅଜଗନ୍ତମା
ଓ ଦର୍ଶିତକାରଙ୍କର ପରିମାଣ ଲଖାଯିବା ସକାରାରେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କରଙ୍କାରିତାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛେ ।

ଏ ଦିନୀ । କର୍ତ୍ତାମେହୁ ଅପରାଜି ଟେଟି କେଟି ପଢ଼ିଲାକୁଣ୍ଡ ଯାଏ
ଅପରାଜି ଉର୍ଜାକି କିମ୍ ସାଥର ବରିବା ସବାମ ମୋହର୍ମଣ କରିବି
ଯାହାକି ହୋଇ ଖୁବାବ ପହାମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ଯେ ବେମାନେ
ଦେବୁ ଘର କବରେ କବଦ୍ଧିମେହୁଗ ପହକ ଯା ଦେବରେ ତେ ଯାହାକି

ହୁଏ କୌଣସି ଏବଂ ଯୋଗରୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ିଲ ଗୋହାମରେ
କୁ ୧୦୦ ହର ଦିନ ହତ୍ତି ଦେଲା । ପୂଲିଶ ଉତ୍ସମୋଗରୁ ଶାତ୍ରୁ ଅଜି
ହୃଦୟର ହେଲ ନିବେଦିତାଥୁରି ବେତେ ସତ ଦେହାଜାନ୍ତା ।

ଶବ୍ଦକାନ୍ତିଗନ୍ଧ ଆହେବ ତଳିତମାସ ତା ପରିଶରେ କଳିବତାର
ଚିତ୍ତରୁ ଯାଥା କରିବେ, ଯଥା ମେଧରେ ଜାନମାୟି ଛାତା ଦି ଦେଇ
ଗୋଟିଏ ପୁଣ୍ୟତ ନେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାକୁ ।

ଏହିମାତ୍ର ଜା ୧୦ ରିକ୍ତରେ ମହାମାନା ଗ୍ରାମିଲ୍ଲେଙ୍କର
ଦିନିତୋକୁ ଧୂହରାମନ କରିବାର କଥା ଥିଲ ବୋଧ ହୁଅର ହେବୁଦିନର
ହେ କଳିବତାରେ ପବେଶକରି ଗର୍ବର ତେନଇଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଭରତପ୍ରକାଶ
କରିଯାବେ ।

ହର ୧୦୨୫ ମହିଦାରେ ଅଧାଳର ଯେଉଁ ପରିଲିମ୍ବନ ଯେତେବିନ
ଦିନହେବ ହାଇକୋର୍ ସେଥିର ଫର୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାକୁ । ଏଥାର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦିଗନ୍ଧରୁ ପି ୨୧ ର ବିଦେଶୀ ଓ ବର୍ଷାରୁ କୁଟୁମ୍ବ
ପାଞ୍ଚା ଦି ଟଙ୍କ ନ ଅତିରି ।

ମିତାଶ୍ରୀ ମରେ ଅକରେବଳ ଜଣ୍ଠି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳାନାଥମିଶ ଅନ୍ୟନ୍ୟ
ଦିକ୍ଷାର ଧର୍ମଶିର କରିଥିବାର ଅବଶେଷ ମାତୃକର ଧନରେ ବରିନେ-
ସର ଦିନିତୋକୁ କରିଥିବାର ଯେ ମାମାଙ୍ଗ କରିଥିବାକୁ, କାହିଁରେ
ଦିନିତୀ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିବାକୁ । ଏମତରେ ପରାମି ତତ୍ତ୍ଵିତ୍ୱକରିବା
ଅସାଧମେ ଯେ ହମ୍ମଦିଲେ ବନ୍ଦହାୟାମକାରିନିମ୍ନିଜାତି ପେଷନ୍ତରେ
ବରିନେଥି ମନ୍ଦ କନ୍ଧୁପଦବାର୍ତ୍ତ, ଅତିବକ୍ରମ ମାତୃକର ଧନରେ ଅବଶ୍ୟ
କାହାର ହତ୍ୟକାର ହୋଇପାରିଲ, ଏହିନ୍ତି କିମ୍ବା ହୋଇଥିବାକୁ
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ତ୍ତି ପତ୍ରପଦକୁ ଯୋଗ କ, ଏ, ଦେଖିଯାଏ ପରିଲିତ
ଧର୍ମ କା ମନ୍ମହିତ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ପ୍ରକାଶିତ କରି ଦେଇଥିବାକୁ ।
ଅଧିକାନ୍ତର ମୋରାଗର (C. Arietis) ପଦର ମୂର୍ଖକର
ଧର୍ମମନ୍ଦ ହେବେ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତର ଅରନ୍ତ ହୁଅର । ଏହିନିର୍ଦ୍ଦିନ ମହା-
ଭାଷ୍ମବ ମେ ୧୯୯୨ ଦିନ । ଏକରେ ଯେହିନିର୍ଦ୍ଦିନରେ ଏହି ମହାଦୁ
ଧର୍ମାବୁଧ ଜାହା ଜାଗନ୍ନାଥ ହୁଏ ହୁଅର । କିନ୍ତୁ କରୁଥାଇ କିମ୍ବାକିନି
ଅର୍ଥାନ୍ତ ନିଷ୍ଠାର ଯୋଗ ତାର୍କର ବର୍ତ୍ତିତ ମୁର୍ମିଲାର ସଂକଳନ ଅର୍ଥକ
ହମ୍ମଦିଲେ ବନ୍ଦହାୟାମ ବନ୍ଦହାୟାମ ଅର୍ଥକ
ପରିଲିତ ପକ୍ଷିକାନ୍ତିରେ ସାରଦିନ ପୂର୍ବେ ଅମୂଳନକର ବର୍ଷାରମ୍ଭ
ହେବାକୁ । କିମ୍ବା ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ଏପ୍ରେଲ ଏକଦିନ କେମାନ୍ତ ଥିଲେ
ଏହି କିମ୍ବା ମନ୍ମହିତ ହୁଅର ।

ବସନ୍ତର୍ତ୍ତି ପରିଲିତ ଧର୍ମ ତ ମିଶରକ ପରିମାଣ ଲୋକଙ୍କରେ
କେ ବର୍ଷକ ଅନ୍ତର କାନନ୍ଦ ମନ୍ମହିତ କରିଥିଲେ ପରିଲିତ ଧର୍ମରେ
ଧରାଯାଇଥିଲେ କାନନ୍ଦ ହେଲୁଣ୍ଠ ଯେ ବସନ୍ତର୍ତ୍ତି କରାଯା
ଏମନ୍ତକାର ଧରକ ମନ୍ମହିତ ଅର୍ଥକୁ । ଏହାରର କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ
କାନନ୍ଦ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଏଥାର କାନନ୍ଦ ।

ମହାଗଜ ଦିନିତୀ

୧୯ ରୋତୀ

ପୁଣ୍ୟକ
ଦେଖିବୁରୁ

୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ

” ବାହୁଦ
” ଯୋଧେଶ
” ହୋଲିକାର
” ପଟ୍ଟିଘାନ
” ଉଦୟପୁର
” ବରତପୁର
ମୁଗାଲର ଦେଗମ

୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଲକ୍ଷ

ବି ଶା ଏ ନ

ଆମେ ଅଚାନକ ବରୁଜ ପ୍ରକାଶ ବରାତର୍ତ୍ତ ବ ଯେଇମନେ
ଚିତ୍ତବନ୍ଧୀ ମନ୍ଦିରରେ ଗ ୧ ଗ ବ୍ୟବସାରୀସ୍ ପଠୋପଯୋଗୀ
ବରୁଜକାରେ ରଜା ବରାତର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଯେହାପୁରମନ୍ଦିର କିମ୍ବା
ଜୀର ଅବରାଗୀୟ ହେବେ ଦେମାନଙ୍କ ଗମ୍ଭେଷ୍ଟର ଗୋ ପ୍ରକାଶକାରେ
ଦେମାନଙ୍କ ଭାବୁ ଯୋଗାରୀ ମନ୍ଦିର ବରାତର୍ତ୍ତ ।

ତା ୧୦୨୫ ମହିଦାରେ କାନ୍ତିବିହୀନ ଧନ ୧୦୨୫ ମନ୍ଦିର
ପଥମ
ଦେଖିବ
ଦୁଷ୍ଟ୍ୟ

ତା ଭାନୁନ୍ଦୀପାତ୍ର
ମାନେତର

ଶ୍ରୀପତ୍ର ମହାନାନ୍ଦ ଯୋଗିଷ ଅର୍ମିଙ୍କ ପାତେବ କିମ୍ବା ହେ ଯାଇ
ପଦପଢକ ଅନ୍ତର୍ମାରେ କରାର ବିଅଯାଉଥିର୍ତ୍ତ ବ କଲାପିନ୍ଦି
ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦ ଏ ୨ ଶା ପନ୍ଦୁରେ କରାର ଭାବୁ ରୁ
ଶାପୁରୁ କାନ୍ତିବରୁଜାର କରିଥିବାର କରିଥିବାର କରିଥିବାର
ପ୍ରାଣିଶାପି ଦେବା ନିର୍ମିତ ବରୁଜକାନ୍ତିବରୁଜାର ମନ୍ଦ ହେ ଏବଂ
ମେମେର ବର୍ତ୍ତନାକାର ମନ୍ଦିର କରିଥିବାର ପ୍ରାଣି ଯେ
ଜୁମ୍ବ ସର୍ବାରେ ଅବନନ୍ତ କରି କରିଥିବାର କରିଥିବାର କରିଥିବାର

ତା ୧୦ ରିକ୍ତ ମନ୍ଦିର କରିଥିବାର କରିଥିବାର

କାକାପଦ କରିଥିବାର
ବରୁଜକାନ୍ତିବରୁଜାର

ମୁକୁ ପା ପ୍ରି

କାନ୍ତିବରୁ କାନ୍ତିବରୁ ହେବାର ଅନ୍ତର
ଦେଖିବୁରୁ କରାର କରିଥିବାର
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ
ଚମ୍ପନ୍ଦୀହନ୍ଦୀ

କାନ୍ତି ଏହି ଭରୁଜକାନ୍ତିବରୁ ଏହିକାନ୍ତିବରୁ ଅନ୍ତରମନ୍ଦିରର କାନ୍ତି
କୁମାରକ ଯେହାରୁରେ ମୁହଁର ଏ ପ୍ରକାଶ ହେବା

ଉତ୍ତରପାତ୍ରିଆ ଜୀ ୧୯ ଶତ ମାହେ କାନ୍ତେବୁ ସନ୍ ୧୯୧୯ ମସିଥା ।

୨

ପ୍ରେରିତପଦ

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାୟକୁ ଉତ୍ତରପାତ୍ରିଆ ସଂଖ୍ୟାଦିକ ନହାଗ୍ନ୍ୟ
ସମୀକ୍ଷେ

ମିହିଂ ।

ଏହାକ ଆମ୍ କଣ୍ଠର ଏହି କେତେକ ପ୍ରିୟ ସଂଗୋଧନପୂର୍ବକ
କରିପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନଦାନକରି ତରବାୟତ କହିବା-ତୁ ବର୍ଣ୍ଣିମେଶ୍ଵରମହାଶୟ ଏହି ଉତ୍ତରପଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କହିବା
ମାନ୍ୟବର ମାତୃଭାଷାର ବର୍ଣ୍ଣିମିତି ଏହି ଏତଦେଶୀୟ
ତ ହତ୍ୟରେ କରିଗାତ୍ମମାନ୍ୟ ପୂର୍ବକ କୃତାବ୍ୟକ
ବାରସ୍ତୁଲ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଏହି ଏବେଳୁ ପୂର୍ବ
ପୁରୁଷଙ୍କ କଷ୍ଟମୁକ୍ତ ଆଶ କରୁଥିଲୁ କହିବାୟତ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିଅଛନ୍ତି ପ୍ରାୟ ଅନୁଭିନ୍ନରେ ଏହୁ ଲଭ କର୍ମ ପାଠିବା
ଗପିବାକୁ କମ୍ପିର ପୃଷ୍ଠା ଏ ଦୂରବ୍ୟକ୍ରିୟ
ଏହିର ବିଷୟରେ କିମ୍ପ ପାରଗ ଅଛନ୍ତି ବି
ଯେଉଁ କର୍ମକାରିକମାନଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ରି କରି
କେତେକଣ ଉତ୍ତରପାତ୍ରିଆ ଏହି ସଂଘରେ
ଜାହା ବିବେତନାବଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଫର୍ଗ୍ରୋଧ
ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେବେ କହନ୍ତି କି ଏହିଦେଶ
କରିଲାଭା ତାଣିଥିବେ ଜାହା ହେଲେସଂଘର ଏ ଉତ୍ତରପଦ୍ୟରେ ନିଜାନ୍ତ ଥ
ଦ୍ୱାରିକାନାଥ ବାବୁ ସେ ମହାଶୟ ଉତ୍ତର
ଗନ୍ଧମାତ୍ର ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେବେ ବୋଲ
ବିଦ୍ୟଳୀର ଉତ୍ତର କଥାରକ ହୋଇଥିଲେ ।
କିଛିବିନ ଏହିଦେଶରେ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି
ଏହେତୁର ଜାହାଙ୍କ କର୍ମ ଦିଧ୍ୟାମାରଥିଲେ ଏହି
ରେ ଯେବେ କିନି ଅମ୍ବକକ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହି
ଅକ୍ଷ ଗ୍ରାୟକୁ କମିଶ୍ରର ପୃଷ୍ଠା ଏ ଦୂରବ୍ୟକ୍ରିୟ
ଏହିର ବିଷୟରେ କିମ୍ପ ପାରଗ ଅଛନ୍ତି ବି
ଯେଉଁ କର୍ମକାରିକମାନଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ରି କରି
କେତେକଣ ଉତ୍ତରପାତ୍ରିଆ ଏହି ସଂଘରେ
ଜାହା ବିବେତନାବଳେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଫର୍ଗ୍ରୋଧ
ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେବେ କହନ୍ତି କି ଏହିଦେଶ
କରିଲାଭା ତାଣିଥିବେ ଜାହା ହେଲେପରିଶ୍ରେଣ୍ଟେଖ
ପୂରୁଷ୍ୟାର
ର ପୁରୁଷାଳ
ର ଏହି ସେ
ଉ ଭଲଭାନ୍ତି
ର ଏବିଷ୍ୟ-
କରିବାରବା-
ଳ ସଂଘ୍ୟ
ଏବି ସେ
ମଧ୍ୟରେ
ଅଛନ୍ତି
ବୀବି
ପରିଶ୍ରେଣ୍ଟେଖ

ର ସେମାନଙ୍କ କରିଦେବ ।

ଏହି କବି ଗଣଙ୍କ ରଚିତ ରାତ୍ରାଗ୍ରହି
ବେଦଶ୍ରୀଗବିଲାସ ପ୍ରକୃତର ପ୍ରମୁଦିଯାଇ ପରିଶ୍ରେଣ୍ଟେଖ କରିଯାଇ
ବିବା ପ୍ରଧାନପଣ୍ଡିତ ବିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ରାତ୍ରାଗ୍ରହି
ଅର୍ଥରେ ଯେପରି ବିଦ୍ୟା ଅଭିଜାହା ପ୍ରକାଶହେବ । ଏପରି ବିବେତନା କରି
ଯେ ଯେତ୍ପରି ବିଦ୍ୟା ଅଭିଜାହା ପ୍ରକାଶହେବ । ଏହିପରି କରିଲିଲେ ବର୍ଣ୍ଣିମେଶ୍ଵ-
ର ଅନେକବ୍ୟକ୍ତି ଶର୍ତ୍ତରେବ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏଦେଶର ଦ୍ୱାରାନୁହିତ ଦୂରେଥାଉ
ବିଦ୍ୟଳଜାର ମୂଳୋପାତ୍ରନଙ୍କ ସମ୍ମାବନା, କାରଣ ଏହି ଯେ ବର୍ଣ୍ଣିମେ-
ଶର୍ତ୍ତରେ ଏହାନରେ ଯେଉଁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସବଳବି
ପାରଗ ଥିଲେହେ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନ ଦେଇ କେବଳ ଅନୁଗ୍ରେଷମ-
ନଙ୍କ କର୍ମରେ ନିଯନ୍ତ୍ରି କରିଥିଲୁ ଏମନ୍ତକାଣି ଏଶିକ ଯେଉଁ ମାନ୍ଦେ
କମିଶ୍ରକ ହେବାକୁ କେଣ୍ଟା କରିବେ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରୂପ
ଯେତ୍ପରି ବାରୁମାନଙ୍କର ଅନୁମୁଦଧାର ହେବେ ସେହିପରି କେଣ୍ଟା କରିବେ
ଏଥରେ ଲେଖମାତ୍ର ବନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏଣୁକି ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ଯେ ଗ୍ରାୟକୁ ଗବ୍ରୀମେଶ୍ଵ ଯେପରି ଦୁର୍ବିଷ୍ୟରେ ଉପାରୁଷବକୁ
କରିଥିଲୁ ସେହିପରି ଏତଦେଶରିତେମାନେ ଏନେଶର
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟିଷ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ କେଣ୍ଟା କରି ଏତଦେଶନବାହି
ବୋଲି ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ କେବଳକର୍ମର ରାଜ ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏବେ-
ଗର ଗ୍ରାବୁକୁ ଅନୁଭିବସ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର ସମ୍ମାବନା । ଏହି ଗ୍ରାୟକୁ
କମ୍ପିର ମନ୍ଦୋଦିଷ୍ୟକୁ ଏହିଗ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଏ ଉତ୍ସବିଷୟରେ ଅପରି
ମାନ୍ୟବର ପରିଶ୍ରେଣ୍ଟ ଗ୍ରାବାକର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସଫଳ କଲେ
ତରବାୟତ ହେବୁ । ତାହା । ଅଳମର ବିପ୍ରଗ୍ରେହ ।

। ନ । କଷ୍ଟଦେଶହିତେଜୁବା ।

ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ରପଦ ଦେଶ

କାନ୍ତେବୁ ତାହାଙ୍କ ମାତୃଭାଷାହେତୁର ଜାହା କାନ୍ତେ
ଅଂଗ ରାଜେନ୍ଦ୍ର କାନ୍ତେ ଏହାବାହିରେବେ ଉତ୍ତର

ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ୍ରାଚାରୀ

ଶ୍ରୀ ଶକ୍ତିକାନ୍ତ ପାଠ୍ୟଗୀତାଳିକା

୭୯ ମହିନା । ମୂଲ୍ୟ ଦିଃ ଏକଟଙ୍କାଶ ସନ୍ତୋଷାଲାଙ୍ଗନବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବିର୍ଦ୍ଦିରୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଲ ପାଇଁ ତାକମାତ୍ରାଳ ୫୩

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ମଧ୍ୟବଲ ପାଇଁ ତାକମାତ୍ରାଳ ୫୩

ବେଠିଥରୁ ।

ଜେ ପର ଏବ ପଟିନାରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ପଲଞ୍ଜକ
ଗୋଟିଏ ପାଥାରଣ ଦୁଃଖର ସମୟ ଅଛଇ କାରଣ
ଏ ପଲଞ୍ଜକ ଲୋକ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାର ହେଉ ହେବ
ବରତ୍ରୁ ଏ ପଲଞ୍ଜକ ବଦଳ ହେବିଥିରେ ମୟ ତାହା ଦିଅଥିଲା ।
ତାହାର ଅନ୍ୟମାନେ ପ୍ରେସନ୍ଧରେ ଏହ ଅନିଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଥିଲା
ମାନକର କାଗଜ ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଥିବାର
ଅନ୍ୟ ହେଉଥିବାର ବରତ୍ରୁ ଦୂରପରିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା ।

କୌଣ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ସବାରେ ସରକାର ବିନ୍ଦୁ ମତା କମିଟାର ହେବ
ଗରତ ବିନ୍ଦୁରୁ ଅନ୍ୟବିଧି କଲେ ତାହାକୁ ବେଠିଥରୁ ବୁଝା ଯାଏ ଓ
ଯେହି ହେବ ଆମତ ହୁଅକୁ ତାହାକୁ ନାମ ବେଠିଥା
ହୁଏ ଅମେ ଗରେ ଯେଇମନେ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ନ ପାଇ କରି ବରତ୍ରୁ
କାହାରେ ଦୈତ୍ୟା ବୁଝା ଯାଏ ମାତ୍ର ବୋଧ ହୁଅରେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଭୁ କାହାରେ
ମୂଲ୍ୟ ନେଇଥିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମୂଲ୍ୟ ପାଇଲେ କାହାକୁ ଭାବିତ ହେବାର
ହେବ କିମ୍ବା ଏହ ସେ ନାମ ସବେ ମୂଲ୍ୟ ନ ଦେବାର ପରିଷ୍ଠର
ମନ୍ଦରେ ରହିଥିଲେ କୌଣ୍ଠ ବେଠିଥରୁ ଚାହିଁ ପରି ବିଦ୍ୟାର
ମନ୍ଦରେ ରହିଥିଲେ କୌଣ୍ଠ ବେଠିଥରୁ ଚାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଏହି କରିବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କାର୍ଯ୍ୟର
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ ।

ଆର ଏହ ପ୍ରକାର ହାତମ ଏହ ପ୍ରବାଦକୁ ଧୃବ କରି ମାନନ୍ତି ଯେ
“ଡେସ୍ଟ୍ୟୁ ଏବେ ହାତା ଧୃବୁଁ, ତାହା ମ ତଥେ ଦେତା କେହିଁ” ଏମାନଙ୍କ
ମତରେ ବଳାହାରଜ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କାହା ହେବ ନାହିଁ ଓ ଯେତେବେ
ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ବଳାହାରଜ କରି ଦେବାର କାହା କାହା
ବି ଅଛି ମଧ୍ୟ ନ କଲେ ପ୍ରକାର ଏହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ।

ଆମ୍ବେମନେ ଏହୁର ମତର ବୁଲନା କରି କ ଜିବାରେ ଜଣା
ଯାଏ ଯେ ଏହି ମନ୍ଦର ମତ ଯଦ୍ବନ୍ଧି ବି ନଥୟ କେ ହୃଦୀ ଏବେ ଏହି
ଦେବାଥି କେ ଗୁରୁ ଏହ ପ୍ରକାର ବଳାର ମନ୍ଦର ପରିଷ୍ଠ
ଅଛଇ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାହା ପଞ୍ଜା ହେବ ନାହିଁ । ଅବେବ ଲୋକ
ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପରିଷ୍ଠରେ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଦିଗେଷ୍ଟରେ ଗଣ୍ଠିଏ
ଗରତ କି କଣେ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରିଷ୍ଠରେ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଦେବା ଦେବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଦେବାରେ ଗଣ୍ଠିଏ
ଗରତ କି କଣେ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । ଅଥବା ଗ୍ରାମବାସୀ ଅନ୍ୟକ
ଲୋକଙ୍କର ଗରତ ଅଛି କେ ଅନ୍ୟକ ମନ୍ଦରୁ କରିବାକୁ ଦେବା ଯାଏ
ଏଥିରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦର କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ ।

ଯାଏ ଉଚିତ କରି କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ
କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ । କରିବାକୁ ।

ଏକ ଜଣ ଏକ ପ୍ଲାନ୍‌ଟୁ ବଢା ବୋହାର ସମ୍ପ୍ରେ ଯେ ସେହି କତାରେ
ଧେଷ୍ଟାନକୁ ବିବାହ ସଂରେ ହେବେ ଏମନ୍ତ ଯେଉଁମାନେ ଫର୍ମରେ କବାର
ସେମନେ ବଳାହାର ଭାବ କବାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ । ଦେଖି
ଯେଉଁମାନେ ହଜାର କବାର ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଧକ୍କାର ଶ ୧୦ ଟଙ୍କା
ଗପତ ପାପ୍ର ହଥର ମେଠାରେ ହିଠ କୁ ଶ ୧୦ ଟଙ୍କା ଶୁଭ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ
ମିଳିବ ନାହିଁ ଯେ ମେବ ପଦବରେ ନିଜା ଅଠଥଶା ପାଏ ସେଲେକ
ଅଧିକ ମୂଳ ନ ପାଇଲେ ଦୂରହାନକୁ ନ ଯିବ ଏବଂ ଯେବାକୁ ଆପଣ
ଦେବକୁ ଏକ କିମ୍ବା ଆପଣା ଘୋର ନିର୍ଦ୍ଦିତ ପଚାରଣାଟି ରଖିଅଛୁ ହେ
ବଦାର ଦୂରହାନକୁ ଯିବାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ନାହିଁ ମେମନେ ଅବଶ୍ୟ
ଗପତଦ୍ୱା କି ମୂଳୟ ଲକ୍ଷର୍ବଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରେବା ପାଇ ପାପ୍ର ହେବେ ।
ଏପରି ହଳରେ ନିର୍ମିତ ମୂଳୀର ଅଧିକ ଦେବାର ଯେବଣା ଦେଲେ
ଲବାଗରୁ ହୋଇ କେତେ ଲୋକ ଅଧିକା ଅଧିଗରୁ ଏଥର ଅର
ଅଧିକ ମେଟିଲେ ମିଳିବ ନାହିଁ ଓ ହେଲୁଲେ ବଳାକ୍ତର ନିଜାନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର
ଅଭ୍ୟାସର ମୋହବେ ଦେବ ନାହିଁ । ସରକାରୀ କର୍ମକାରକମନେ କରିବ
ଥର ଯେବୁ ଓ ଯାହା ପରେ ଗପତ ଦେବର ଭାବରୁ ବହାର ବୋହାରା
ବାକୁ ମନେ ବଢ଼ିବେଶରୁ ଏବଂ ଜନିବାର ବ୍ୟବରେ ପଦିଆନା କରି
ଲେବ ଧରି ଅଶର୍ଵ ଓ ଉତ୍ତାଗାରମ କି ନାହିଁ ପ୍ରସର ତହାର ତର
କରିବ ନାହିଁ ତେବେ ଲେବେ ସରକାରକ ବର୍ମରୁ ପ୍ରସର କରି ନାହିଁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଅବୁଁ ଯେ ଜନିବାରୁ ନାମରେ ବାତ ଯୋଗାଇବା
ପରିବେଳା ହେଲେ କ୍ଷମିତରମାନେ ଗେଟିବ ବେଳକାରର ପକ୍ଷା ପାଞ୍ଚ
ମହିନେ ଗପତଦ୍ୱା ଉପରେ ବଳାହାର କରିବାର ଯେଉଁମାନେ ତଳା ଦିଆନ୍ତ
ତାଙ୍କ ପରିଦେଶ କେତେବେଳୁ ପଠାଇଯାଇନ୍ତି ଏହାକିମରେ ମଧ୍ୟ
ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ କଣେ ଫାଇଲିବ ପାଇବାରେ ନାଲୀର କରିଥିଲା ଓ ସେନାଲୟୁ
ସତ୍ୟ ହେଉ ଅବା ନିଧା ହେଉ କେତେକମେଦର ଏହିପରି କରିବାର
ଯାଥରଣ ଦୟାର ଅନ୍ତର ଦୂରେ କିମ୍ବା ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ଏପକାର
କରିବାପାଇଁ ପରିପରି ପ୍ରକାର ନାହାନ୍ତି । ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହନ୍ତି
ଅନ୍ୟା ଜାଗିର ଭାବରେ ବେଠିବାର କରିବାକିମ୍ବା କରିବ ଦେଇ କିମ୍ବା
ଧ୍ୟାନର କରିବ ? ଅବସାନ ଦେବନାକରି ପଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ କରିବାର ପରିମାଣେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାକିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ନୁହ କରି ଯେବେ
ଏଥରେ ଉତ୍ତାଗର୍ବଳ ଅନେକ ଗପତ ବି ମୂଳୀର ପାପ୍ର ନ ସ୍ଥାପିତ କରିବାର
ବଳାହାର ଗାନ୍ଧି କୁ ଧରିବାର ବିବରଣେକ କହୁପରି ତେବେଲେ
ଅମ୍ବେମାନର ଅର ଅପତି ନ ଥିବ । ବାହୁଦରେ ଜନିବାର ନାମରେ
ପରିବେଳା କରିବା କେବଳ ଜାହାଙ୍କ, ଅଗନ୍ଧିର, କରିବାର ଅଧିକାର
ଦେବମାନି । କର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କରିବାର ରର ପକାରିପରେ ବି ଅଧିକାର
ଅଛି ଯେ ସେ ଜାହାଙ୍କ ସବକ କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି କରି
ଦେବେ ? ମୂଳ ଦେଲେ ଜନିବାର ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜେମନ୍ତ
କେବଳ ପରିବ୍ରାନ୍ତାରୁ କରିବାର ସନ୍ଦରର ପ୍ରକାପାତିତ କରିବ ।
ଜମଳରେ ଯେ ଏହି ଗାନ୍ଧି କିମ୍ବା ମେଠାରେ କେବଳ ଜନିବାରୁ ହେମା-
ନ ସଂପର୍କ କରିବିଏ ? ଅବସାନ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ତାଗର୍ବଳ ଯେ ଗାନ୍ଧି
କି କୁ ଯେ ଗାନ୍ଧାରା ବାହାର ଜନିବାରକୁ ଉପରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତାରୀ ଯାଇ ନ

ଏହାରେ ଲେଖାଦେଲା କିନ୍ତୁ କୋର୍ଟରେବନ୍ଦର ଜମମୁଗାମୀ
ମୁଦ୍ରା ଅଛରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ ପ୍ରକଳ୍ପକ ଦିନରୁ ୫-୫୫ ଟଙ୍କା

କୁଳ ଦିନକୁ ତାଙ୍କ ମୂଲ ପାଇବାର ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟୁ ବିଧାନ କବିଅଛନ୍ତି ।
ଏଗତ ବି କୁଳ ସେହିଦିନ ବିଯୁକ୍ତହେତେ ବି ଦେବିନଠାର ମୁକ୍ତ ହେବା
ଦିନପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରିଲୁ ବା ବିଶେଷତଃ ମୂଲ ପାଇବେ ।

—○○—

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଚୟ

ଗତରସ୍ତାବଦୀକୁହାରେ ଉଛିନ୍ଦିକ ସେଷାତ୍ମୀୟ ଏକ ପ୍ରକାଶନରେ ସବୁ
ସାଧାରଣ ଜୀବିତକୁ ଯେ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ବା ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରରଙ୍ଗର ବନ୍ଦନ୍ଦୋପାଦ୍ୟ ଥି ଫେରୁଣ୍ଡା
କଲେବ୍ରତ୍ତରେ ଏକ ପ୍ରକାଶପଦ ଦେବାରୁ ବନ୍ଦୁ ବୋଧାଇତୀମ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ
କବାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶପଦ ଦେବାରୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକାଶନ-
ରେ ଜାହା ପ୍ରକାଶ ନ ଥିବାର ଅନେକ ଲେଖ ବନ୍ଦେହନ୍ତର ଫେରୁଣ୍ଡା ଏକ
ଯଦ୍ୟି ତ ପୁଥକ ଶଗନପତ୍ରାଗୁ ନବରର ଜାବରୁ ଶୁଭ୍ୟକ୍ଷିତ୍ର
ସବୁ ଆଗମନ ର ବାଜା ଆମଦାନ ହୋଇଥିଲା ହିଁ । ୧୯୮୩ମାର୍ଚ୍ଚେ
କେବୁ ସବୁ ଆମ କଲେ ଓ ମୟ ହେମକ୍ରେ ଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳେ
କୋଳି କେବୁ ତା ପାଣୀ ବରି ନ ପାରନ୍ତି । ପ୍ରକାଶନ ହେଲା
ଏକା ମୋହରୀ ।

ପ୍ରଥାରଣର ଦେଖୁରେ ଧୂର୍ମ ନ ସ୍ଥିତ । ଅନ୍ୟମନକ ବଲେ ତେବେ ନ ଗଲେ କେବେ
ମେମୁରମାନେ ଉତ୍ସହିତ ଦେଲେ ଏ ପଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ମେମୁରମାନେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଚାଲେ ଜୀବନ ସରେ ଆମ୍ବାରେ ଆମ୍ବାରେ
କିମ୍ବା ମନେ ଏବଂ ଦୂର ଅନ୍ତରେ ପରାମା ପାଇଅଛୁ ଫଳତ୍ତ ମୁମାନେ
ଚରିତରିଥିଲୁ ଯେ ସହର କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମଦିଷେ ଦେବିନ ପ୍ରାଣ ହାହୁ ତେ
ବାବୁ ବବଳାକୁବନେଶ୍‌ପାଧ୍ୟ ମୋଷାରଥୀର ପ୍ରମାତ୍ର ସ ପ୍ରହର ନ
କରିବାରେ ଅଗାନ୍ତ ବୃତ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । କାରଣ କରେଲା ନବାବୁ
କିମ୍ବା ବଜାରିଶାରେ ଦୂର ଏକଟ୍ରେ ଉଚିତ ପ୍ରତିକ ଜନମନ କରେ ଉତ୍ସବିଷ
ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହେବାର ଦିନ ପାଖଦିରେ ଜାହାଙ୍କରଙ୍ଗରୁ ଯା ଅନେକ
ବାଲମ୍ବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧ ଧୋଷାଲାଖୀ ଜାହା ତେ ପାଦାକ
ବଢାଇପ ରେ ? ବୃତ୍ତିର ଉତ୍ସମଦିଷେ କରିବାର ପ୍ରଶନ୍ଦାନ୍ତରେ ନାହିଁ
ପାର୍ବତି ବାର୍ତ୍ତିର ରିପୋର୍ଟରେ ଥିବ ମେଥ୍ୟର ମଧ୍ୟ କାବୁ ମୋ
ଦିଲ୍ଲି ଉତ୍ସେଷା ନ କରନ୍ତି ଅତି ଯେବେ କୁତୁଳ ଦେଖିବ । ତେବେ
ସାଧନ ମକାଗେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରମାତ୍ରାପଦ ଦେବାରୁ ପ୍ରେସରରୁ ମନେ
ଥିଲେ ତେବେ ସେମେସୁରେ ଗୋଟିଏତୀର ଅଧିକାର ନ ଥିଲ କେବେ ତୁମ୍ଭ
ଅଧିକ କର୍ତ୍ତାପାଠ୍ୟକର ମନୋଭବ ପ୍ରକାଶ କରଇ କୋଲି । ଯାହା
କାଳରେ ଥିବୁଗ ହୋଇନ ହୁଏ ବରତ ଯେବେ ଯଜ୍ଞ ବୃଥାର ତେବେ ତେବେ
ଅଧିକ ଲୋକ ଯାଇଁ ନାହିଁ ବୋଲି କର୍ତ୍ତାପାଠ୍ୟକର ଅନ୍ତର୍ମା ଥିବାର ପରିକାମ
ପାରିଅଛନ୍ତି । ଏତୁକର ସବୁର ଯେ କରେଲା ନବାବୁ ପ୍ରମାତ୍ରାପଦ ତତ୍ତ୍ଵର କରେ
ନାହନ୍ତି ଏତୁକର ଯାଇଁ ନବାବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରଫ ରାଷ୍ଟ୍ର
ଦେବାର ଉଚିତ ।

ଯାନ୍ତା ହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ଦତ୍ତ ଦୁଃଖର ହେଲୁଁ ଯେ
ବୌଦ୍ଧାଶାଖା ବିଳାଦଳ ନ କୁଣ୍ଡିବିଲୁ ତ ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତବର ବ୍ୟା
ହସ୍ତବ୍ୟେଷଣ କରିବାରୁ ସାହସ ତର ମେଳିବିଲୁ କାନ୍ଦାତ୍ତତ୍ତ୍ଵ ହେ
ନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ କହୁଛନ୍ତିରବେ ଗେତୁଏବୁ ସବୁ ହେବାର
ଦେଖି ଅଜାନ୍ତ ଅନନ୍ତିର ଦେଇଥାରୁ ମାତ୍ର ସଙ୍କଳିତ ଅଭ୍ୟାସମାନେ

ଏ ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଏଥମେ ସଦ୍ଵାଗୁ
ହେବ ନାହିଁ ଅଛିବେ ଅମ୍ବେମ ନେ ଭରା କର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ପଥ ଦେବା ପୂର୍ବ ବର୍ତ୍ତକ ଗୋଷାଙ୍ଗୀ ଦୃଷ୍ଟି ଉଚ୍ଚତରେ
ରହାର ରେଖା କରନ୍ତି ।

ଲୋକା ହେଲାର ର ଅମ୍ବେମ ନେ ଏ ସବ କଷଧରେ
ପ୍ର ହୋଇ ହାନି ଦୂରରେ ପ୍ରକ ଶବଳୁ ପାଠକମାନେ
ବଗତ ହୋଇବେ ।

—००—

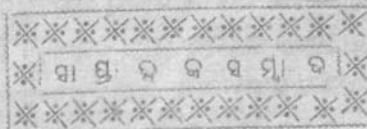
ଦେବାୟିଷା ପୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧିକରଣ ।

ନେ ଗର୍ଭତାହର ଏହୁବେଗନଗତେଜିର ଭଳିଷ୍ଠିତ
ନୁ ।

ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵା ଅନୟନ କରିଥିଲେ ଯେ ବଗଦେଶ୍ଵର
ପଥରେ ପୂର୍ବ ଅର୍ଦ୍ଧାଦିତ ବିରିଜା ନମିତ ବିବ
ରଥକୁ, ଏବଂ ପଞ୍ଚୀ ଆହ ବିବକୁ ଅବର୍ଯ୍ୟକ ?
ବର୍ତ୍ତର ମହେଦୟ ବଗର ଦେଇଥିବୁ ଯେ, ଦେବୀଯୁ
ପ୍ରଦର୍ଶ ସେମାଙ୍ଗରେ ମନ୍ଦିର ଟ ୨୫୦ ଲା, ଏବଂ
ପ୍ରେ ବାର୍ଷିକ * ବଜରୁକା ଦିଅହୋଇଥର ।

ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକଟକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଯାଏ ନିର୍ମିତ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକଟକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
କରିଲାରେ ଯେ ପଦିନ୍ଦୀ ପ୍ରକଟ ହେବାର ତାହା ପାଇଁ ଅଟଇ
ପକ୍ଷରେ ସେ ଯାହା କରିଥିବୁ ଅନେକ କଳମ, ଅଛି
ତାକର ଅଗା ମୁଣ୍ଡହେବ ବୁ ଅନେକ କଳମ, ଅଛି
କ ଅଗରା ଛାଇରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅନୁବାଦ କି ରତନକଳେ
ଗର ବିଷ୍ଟ ପାଇବେ ଜାହିଁବୋଲି ଦେଖରେ ପ୍ରଦୃତ
ଏହାରେ ଅର୍ଥରେକେ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ମୁଣ୍ଡିବ ଦୁଆର
ପ୍ରକଟିତ ପରିପରା ମତରେ ମତରେ ବଗଦେଶରେ ଅପେ
ହେବାର ତେବେ ବଜରେପାଇଁ ଯେହାରୀରୁ
ଏ ତାରରେକେବୁ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦ ଲା ଦେବିଶ୍ଵରେ
ବେ ଏଥର କୌଣସି ଅଂଶ ତେବାବାରର ଦିନ
ଉତ୍କଳପ୍ରକଟ ଅଧିକ ରତନା ହୁଅନ୍ତା ବଜକଳା
ର ଦୋଷଗୁଣ ବଜରୁକରିବାର ସମର୍ଥ ନହିଁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଷ୍ଟରେ ଅନୁବାଦନାହିଁ ହେବାର
ଜାହାରଣ ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ବାର ଦେବାରୁ
ସେବେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାହାନ୍ତପକ୍ଷରେ ଏକପଦିନକୁ
ରତନାକାରଣ ପୂର୍ବାର ଦେବାର ବଜାପନ ଦିଅଯା
ଏବେ ଅନେକ ଉତ୍କଳପରାପ୍ରକଟ କରିବ ପୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ । କଷ୍ଟରେ ଗରବର୍ତ୍ତ ବଜକବାମିମାନେ ଶାହୁତ କମିଶ୍ଵର
ରେ ଏକ ଅବେଦନପଥ ଅର୍ପଣ କରିଲେ ମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟ
ରହିଲା ଶାମାନ୍ଦ୍ରାମାନ୍ଦ୍ର ନ ଥିବାର ଜାଗା ଯାଇନାହିଁ ।

ମନେ କମେଶୁରାହେବକୁ ଅହରେ କରିଥିବୁ ଯେ ଏକଥାମାନ ପୁନଃପୁନ
ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵାଙ୍କ ପୂର୍ବନଗନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵା ଅବା କୌଣସି
କାଳରେ ଓତ୍ତଶାପର ଦୟା ପ୍ରକାଶ କରିଗରୁ ।

କୁକ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍ତରରେ ଯେହିଁ ବାଲକମାନେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା-
ଲ୍ୟାର ପ୍ରବେଶିବା ପଶ୍ଚାତେ ଉତ୍ତାପି ହୋଇଥିଲେ ତାହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଜଳ-
ଲକୁର ବାଲକମାନେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ଥର୍ତ୍ତ ମାତ୍ରକ ଟ ୧୦ ଜାମୁଲାର
ତ୍ରେବରି ପାଇଥିବାରୁ । ସଥା,

କଷ୍ଟବ୍ୟୁଲ

ଗୋପାମୋହନ ସେନ । କିଶୋରମୋହନ ସେନ ।

ଆନନ୍ଦବନ୍ଧୁର ଯୋଷ । ବାଲାପ୍ରସନ୍ନ କର୍ମ୍ୟା ।

କାର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତଗ୍ରହ ଗେତୁରୀ ।

ବାଲେଶ୍ଵରସ୍ତର

ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ହେବାର । ଅବଦୁଲଗହମାନ ।

ଗରୁଥବାନଠାର କୁକ ନରମାଲୁ କର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ହୋଇ
ଅବଧାନ ଓ ପର୍ବିଜନେଶ୍ଵର ପଶ୍ଚାରେ ଦୂରଦେଶ ଦିନ କାଟିଗଲା ।
ଏତେ ଲୋକ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ଲୋକ ସ୍ତରରେ ଅଧ୍ୟବ୍ୟନ କରିଥାର ପ୍ରାଣୀ
ଅଛନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ତେବେକ ଜ ୧୦ ରାତ୍ରିପ୍ରେରିଜ ଅଛି । ବୋଧ ହୁଅର
ଅପାରତତ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ ପ୍ରକଟିତ
କର ଧରିଥିବେ ହେବାରି ।

ଆମେମାନେ ଅତି ଅନନ୍ଦର ସ୍ତର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
ଶାବାର ପ୍ରାଣମୋହନ ସେନ କଟକ ଓ ପର୍ବି କଲ ପର୍ବିର
ତେଷ ଶିଳନଶ୍ରେଷ୍ଠର ନିଯକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ । ଏଥୁବୁ ଏ ବିର୍ମିରେ
ବାକୁ ଉତ୍କଳପରାପ୍ରକଟର ନିଯକ୍ତ ହେବାର କଥା ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ନ
ଅବବାର ପ୍ରାଣବିବାର ଏହିଥ ହୋଇଥିଲା । ଯାହା ହେଉ ଏତେକାଳରେ
ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଏକଜାଗ ଧୂର୍ଣ୍ଣିତ ବନ୍ଦରୁ ଶିକ୍ଷାବେଶର ଉତ୍କଳପରାପ୍ରକଟରେ ।

ତଳିଜମାସ ତା ୧୫ ରିତରେ ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିଥିବାରେ
୧୫ ରେବମେଶ୍ଵର ପ୍ରଦେଶମାନେ ବନ୍ଦରେତେ କୁଶଳରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇ କଟକରୁ ଅଗମନ କରିଥିବାରୁ । ସେହି ଜାହାକଦୟରେ ୧୭
ରେବମେଶ୍ଵର ସେପାତ୍ରମ ନେ ଏଠିର ପ୍ରପନ୍ନ ନକଳେ ।

ସରକାର କର୍ମରେ କଲକତାର ବନ୍ଦରକୁ କମିଶ୍ଵର ବିବା ଅବିବା
କାରଣ ଏକଟତ ଧୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିଥିବାରୁ କରିଥିବାରୁ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵା-
ରଣ୍ଜିତ ଅନ୍ତମୋହନ କରିଥିବାରୁ ।

ଗୋଦାବାନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶର କଲେକ୍ଟର ରିପୋର୍ଟ କରିଥିବାରୁ ଯେ
ତଳ ଅଗ୍ରପଥ ହେବାର ପେଟରେ ଲୋକଙ୍କର ଅଭିନ୍ଦନ ହେବାର ପ୍ରଦେଶ
ତେଷ ଅଗ୍ରପଥ ହେବାର ପ୍ରଦେଶର ଅଭିନ୍ଦନ ହେବାର ପ୍ରଦେଶ
କରିଥିବାରୁ । ଏହାର ପ୍ରଦେଶର କରିଥିବାରୁ ।

କାର୍ତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେତେକ ଲୋକ ଦୂରଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଅଦେଶ ଉତ୍ତର କୁଶଳମାନରୁ ବାଧିପକର ପ୍ରଦେଶ ଯୋଗ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । କେତେକେବ ମର୍ଯ୍ୟାଦିଲେ ସଂଗ୍ରହ କରା ଯାଇନାହିଁ ।

ଚିଲିଙ୍ଗମାସ ତା ୧୯ ରାଜ୍ୟାଚିତ୍ତା ୨୧ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷାଦିପତ୍ରନାର
ଏଯ ଚିନମାନ ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକାରେ ବିଶ୍ୱସ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଡେଶା-
ଅକ୍ଷରେ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକାର ଗଣନା ହାତଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଯଥା ।

ବାଲୋୟ—ସହ ର କେନ୍ଦ୍ରାନର ଉତ୍କଳ ଦକ୍ଷିଣରେ ଗେଡ଼ିଏ
ରେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଷା ନାୟି । ପୂର୍ବାର୍ଦ୍ଦରେ
ତା ୨୨୨୨ ରାଜ୍ୟରେ ସାମାଜିକ ବାୟ ଓ କୃତ୍ତିମ ଅନୁଵିନମାନଙ୍କରେ ନାୟି ।

ବଢ଼କ—ସହ ନର ମନ୍ଦ ଦେଇ ପୂର୍ବ ପରିମଲଙ୍କରେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଯାମା ରେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକାରେ ବର୍ଷା ନାୟି
ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଦରେ ତା ୧୯୨୦ କ୍ଷେତ୍ରାୟ ତା ୨୧ ରାଜ୍ୟରେ ବାୟ ଓ କୃତ୍ତିମ
ଅନୁଵିନମାନଙ୍କରେ ନାୟି ।

✓ପ୍ରେରିତପଥ

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରୟାନ୍ଟ୍ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମହାଶୟ୍ୟ

ମାନ୍ୟବରେସ୍

ମହାଶୟ୍ୟ ! କଥତ ଅଛି

“ ନିର୍ମ୍ଲେଘାଦିଷ୍ଟ ଦେଖେ ଏଗ୍ରଣୋପି ତୁ ମାୟରେ ”

ଜେବେ ମନ୍ଦ ପେହି ବନ୍ଧମାନଙ୍କର ଅମର ଅଛି । ସରଗୁ ଅବର
ଅସା ପ୍ରେରିତ ଯୁଦ୍ଧକାରମାନେ ଜାହା ମୁଲରେ କଳ ପ୍ରଦାନ କଲେ
ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତନଗୀଳ ହୁଅଛି । ବିନ୍ଦୁ ଅମ୍ବ ଦେଖିବାରେ ଅସି ମାଂସଶ୍ଯ୍ୟ
ବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଯେ ବୁଦ୍ଧି ନାୟି ଏହା ଅଛ ଆଶ୍ରୟରେବେଳେ ।

ଆସ୍ୟ ଜୀବିତରେ ଗତ କିମ୍ବା ଗ୍ରୟାନ୍ଟ୍ ବାରୁ ରଜ୍ଯମୂଳକରେଖାପା-
ଶ୍ୟ୍ୟ ମହାଶୟ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତର୍ଦର୍ଶକ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିର୍ମାତା ମୁଦ୍ରିବେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ
ସମ୍ପ୍ର କରୁ ଓ ଧରିଲୋକମାନେ କଢ଼କ ସୋଧାଇତିକ୍ଷେ ହାତୁ ବିମହିତ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପରାରୁ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ସହାର ପ୍ରଦାନ ଅନୁଭବ
କଥାକାଳେ ସମ୍ପ୍ର ବନ୍ଧମାନଙ୍କ ଅଗମନର ଫଳଶୈଖି ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କାହିଁ କି ନା ଯଦି ବା ଧନ୍ ଓ ମାନ୍ୟବାନି ବିଶ୍ୱରେ ଲେବେ କୁଣ୍ଡିତ,
ପ୍ରକାଶ କରିବୁ ଜଥାର ଯେତୁଲେ ଏପରାରୁ ଅପରାରୁ ଅପରାର ହୋଇଥି ଅଶାକ୍ତ
ନାହିଁ ସେଠାରେ ଜୀବିତଧ୍ୟୁମୀ ଲେବେ ଅପରାକ୍ରମୀ କି ସବାରେ ଅନନ୍ତକ
ବର୍ଣ୍ଣାଇବେ । ଦରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁବନ୍ୟ ବିବନ୍ଦରେ ସାମାଜିକ
କୌଣସି ଗତବଳ ସେ ଦୁଃଖ ଦେଖନର ମଦର ଆଶା ଥିଲୁ କିମ୍ବା ପେହି
ଆଶା ଦୁଷ୍ଟକାଳ କୋର ବିଶ୍ୱାସୀ ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ଦରେ ପ୍ରବଳ ହେଲା । ଅମ୍ବେ
ବିଶ୍ୱର କିମ୍ବା ଯେ ଦେଖାଯି ଅର୍ଥରେ ଜାଗ୍ରତ୍ତା ଓ ଅନୁବନ୍ୟ ଜୀବିମାନଙ୍କ-
କର ପରକୁ ଅଗମନ କରିବାରେ ସମେତ ହୋଇଥାରେ ହୋଇଥାରେ କରିବା
ସେମାନେ ପ୍ରାପ୍ୟ ସମ୍ପଦରେ ଧରିଲିପ୍ରିଣ୍ଟ୍ ମୁଦ୍ରିତ କରିବା
କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱରକାର ସମବାଲୁ କେନ୍ଦ୍ରପଦ୍ମ ଓରେ
ରୂପିତ ଏବଂ ଏକାନ୍ତରେ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକାର ଏକାନ୍ତରେ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକାର
କିମ୍ବା କରି ପାରେ ନାହିଁ । ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମହାଶୟ୍ୟ ଏହା କି ପରିବର୍ତ୍ତନ କଷ୍ଟ୍ୟ ଯେ
ଦିଦିବୀର୍ଯ୍ୟ ମହାଶ୍ୟାମାନେ ପ୍ରାପଶେରେ ଏଦେଶର ଜ୍ଞାନ୍ୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ
ସଥି ପ୍ରଦୃତ ହେତାର୍ଥକୁ, କିମ୍ବା ଏହାର ସ୍ଵପ୍ନମାନଙ୍କର ଏଥରେ ହୋଇଥି
ଅନୁଗ୍ରହ କି ଯାହା କୁଣ୍ଡିତ ହେତାର୍ଥକୁ । ଦେଖନ୍ତି ଯଦି ଦେଖା ଥାନ୍
କରିବ ସେମାନେ କି ଏପରାର ଦୁରମ୍ଭାବରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥାରେ କିମ୍ବା

ସମେବରେ ରତ୍ନବାର ମାନ୍ୟ ବରନ୍ତେ ସବୁ କି ସମ୍ପ୍ର
ଦୁର୍ଯ୍ୟାଧନଙ୍କର ମାନ, କୀମଙ୍କର, ପରିମିତ, ସ୍ମୃତିକୁର
ବରନ୍ତେ ।

ଶୁଣୁ କି ମନେ ରୁଷ୍ୟ କର ନା କର ନା,
ଭୁଲିବାରେ, ସବ କାଥା ଦେବ ନା, ଦେବ
ଧନ ଉପାର୍ଥନେ କଣିକ ହେବ ନା, ହେବ
ସବର ରୁଷ୍ୟରେ ବରନ୍ତେ ମନେ ବୁଝ ନା ବୁଝ
ବରନ୍ତେ ନୁହନ୍ତା ବରନ୍ତେ, ଧର ନା ଧର ନା,
ବରନ୍ତେ ଜଳତା ଦେଖ, ଲେହ ନା, ଲେହ
ହେବର ହେବ ପନ୍ଥା ଦେଖ ନା, ଦେଖ
ଧରନୀରେ ସେ ବିଜ୍ଞାରେ ଲୋଚ ନା ।
ବରନ୍ତେ ଅଗ୍ରମେ ମନ ରଜ ନା ରଜ ନ
ଅପର ସୁନ୍ଦରେ ମନ ହୃଦୟ ନା ହୃଦୟ
ବରନ୍ତେ କୁଳ କୁଳ ବେଗ କର ନା କର
କଣ୍ଠ ଯେବ ମୁହୂରତ ହେଲା ନା, ହେଲା ନ
ମାନ ଯେବ ଅପରାନେ ଯାଅ ନା ଯାଅ
ଶୁଦ୍ଧ ଦେଖ ପରିଚିତ୍ରେ ଯାଅ ନା ।
ଧେର୍ଯ୍ୟ ଯେବ ଜରବେ ହୃଦୟ ନା ହୃଦୟ
ଗାନ୍ଧି ଯେବ କେବେ କଳ ପତି ନା ପତି,
ପ୍ରାତି ଯେବ କୁଣ୍ଡାଣ୍ଡ କର ଚିଥ ନା ଚିଥ
ପୁଣ୍ୟ ଯେବ ପ୍ରସର ହୃଦୟ ନା ହୃଦୟ
ଶିଥିଏ କାଳରେ ଅଗ୍ର ଜାଇ ନା ଜାଇ
ପରଦରେ ହେମ ବୁଝ କର ନା କର
ବାହାରୁ ମନର ଦେବେ ଦୁଲ ନ ଦୁଲ
ହେବର ରୁଷ୍ୟରେ ବରନ୍ତେ ରଜ ନା, ରଜ ନ
ତା ୨୦ ଜାଣ ମାହେ ଜନଶ୍ରୀ } ଏକାନ୍ତ
ଏକ ୧୯୨୯ ମହିନା } ଏକାନ୍ତ

ଦର୍ଶନ

ଏକ ୧୯୨୯ ମହିନା ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାହରେ
ଏକାନ୍ତ ରୁଷ୍ୟରେ କିମ୍ବା ପ୍ରିନ୍ସିପିତ୍ରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବାରେ ଏକାନ୍ତ କରିବାରେ ଏକାନ୍ତ

ଏକାନ୍ତ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀଯକର ଗ୍ରୀ
ବେଦିତ୍ତିରୁ । ବରିକୁଳିନାର୍ଥ

ଏହ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ସବର କରିବା ଏକାନ୍ତ କରିବା
କୁଣ୍ଡାନ୍ତ ମହାଶୟ୍ୟରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପ୍ରକରିତ ହେବ ।

ହରିହରିପାତ୍ରିକା

ମୋହନ୍ତି ପାତ୍ରିକା

ଶତାବ୍ଦୀ

ସଂଖ୍ୟା

୩୦ ଜାନୁଆରୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମରିଥାଏ ମୁମାଦ ବି ୧୦ ନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତରେ

ଅଗ୍ରମ ବର୍ଷକ ମୁଖ୍ୟ

ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ

ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଜାବମାସକୁ

ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ

ଶତାବ୍ଦୀ
ଜାବମାସକୁ
ଯେଥରେ ଲୋକଙ୍କର ଯତ୍କର୍ତ୍ତାର ଉପକାର
କାରାନ ପାଇଁ ପାଇଁ ପରମତନ ବଲେ ହେବ
ଲୋକଙ୍କର ବନ୍ଦୁ ସେଥର ସହିନେଷ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ବିଦ୍ୟା ଅଛିଯେ ଗରିଆଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜାବମାସକୁ ଅଥାଶା ଲୁଗର ଓ ତତ୍ତ୍ଵକାର
ଏକଥାଣା ଓ ଏକବୋକାରେ ଦୁଇଥାଣା, ଦେବି
, ଦୁଇତୋଳାରେ ଗରିଆଣା ଏହି ତତ୍ତ୍ଵକାର
କାରାନ ପରିଚାଳାରେ ଦୁଇଥାଣା ଲୋକଙ୍କର ଜାବମାସକୁ
କେନକେ ଆଜ୍ଞା କରିଅବୁଦ୍ଧ ଯେ ଅଗମି ଅପ୍ରେର
ଗାର ଅଥତୋଳା କେନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଥାଶାଓ ଓ କା
ଏକଥାଣା ଓ ତତ୍ତ୍ଵକାର ପରି ଏକବେ ପାଇ
ଲୋକଙ୍କର ମାସକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ମାତ୍ର ଯେ ହୁଲେ ତାକକାଗଜ ମୋହନ୍ତିକାର ଗର୍ବ ଓ ଲେବେ
ସେଥରେ ବଗ୍ରମର ଲେଖି ଅସୃଥକୁ ସେଇଲେ ମୋହନ୍ତିକାରରେ ଲେଖିବା
ବିଲଧାପା ବ୍ୟବହାର କରିବାର ବୋଧ ହୁଅଇଥାଏଁ ଏକଜାଃ ଯଦ୍ଦି
କି ଯତ୍ତାମାନଙ୍କ ସୁଯୋଗ ହେବ ପୋଖୁ ଅଧିକର
ହେବ ଓ ତାହା ଦୁଇକହାଗୁ ନ ହୋଇ ଯେଉଁମା
ଲେଖି ସବ୍ୟତାର ପରିଚୟ ଦିଅର ସେମାନଙ୍କ ମୁକ୍ତ ହେଲୁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଜ୍ଜି ଉଣା କରିବା ଯୁଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧ
ନୁହଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେବଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ମାନନା । ମାସକୁ
ଉଣାହେବ ଓ ଘରି ଲଧାପା ବୋହବାକୁ ଅଧିକା ହିତକର ରହିବେ
ସେଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିଶୈଳେ ତାହା ତାବମହିଷେ ଲୋକଙ୍କଠାର
ଅଦ୍ୟ ହେବ ଅମୂଳକାରୀ ଏହି ଲୁହ କଣ୍ଠାଯାଇଥାଏ । ଯେବେ
ଅମୂଳକର ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଯାର୍ଥରେ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵଭାବେ ଉଣା
କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ତଠି ମାସକୁ ନିଯମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନ କରି ସଂବାଧି
ପରି ମାସକୁ ନିଯମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପୂର୍ବବ କିଛି ଉଣା ମାସକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ଅବସ୍ଥା ରହି ହୁଅନ୍ତା । ଦେବାୟ ଲୋକଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ଜାନା
ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଦେବା ବାରଣ ସଂବାଧିତ ପରି ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହଇ ମାତ୍ର
ସଂବାଧିତ ମାସକୁ ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇତ୍ତ ଲୋକମାନେ ତାହା କିମ୍ବା
କରିବାକୁ କ୍ଲେଶ ବୋଧ କରନ୍ତି । ଏକଥା ସମୟ ସଂବାଧିତ ସନ୍ଧାନକାରୀ
ମାନେ ବ୍ୟବ୍ୟବ ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ଏମନର ସମର୍ଥନ
କରିଥାଏଁ । ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ନିଯମରେ ଦେବାୟ ସଂବାଧ ପରି ତାକ
ମାସକୁ ଉଣା ବି ଏକାଦେଲକେ ରହିବ କରିଯାଏ ତେବେ ଦିଦିଆ
ପ୍ରକର ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ମୁଦ୍ରା ହେବ । ସମ୍ମର୍ମିତିପେ ମାସକୁ ତଥାଣ
କରିବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ କରୁଥିବ ବୋଧ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ ସେବନ
ତେଲନରେ ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ ଯେ ପାଞ୍ଚତୋଳା କେନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ବ
ପରିଶା ଏହି ତୋ ୧୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକଥାଣା ଯେବେ ଏବାପଣ ନିଯମ
ହୁଅ ତେବେ ବହୁତ ରହ ହେବ । ଅନ୍ୟକୁ ପରିବାର ମୁକ୍ତ ଯେତେ
ପ୍ରାୟ ତାବମାସକୁ ତଠି ଲିଖିବ ଓ ଏକବୁଲେ ମୁକ୍ତ ତାହା ତାବମାସକୁ

ଯୁମିଆନ୍ତକୁ ବିଷ ଶଥର ମାରିଥିବାର ଉପରିମାଲାର ବିଷର
ହେଉଥିଲା । ଏବେଳୁଛିବ ଗରିବାମାନଙ୍କର ବିଷରେ ସଂଯୋଗ ହେଲା
ବୁଝା ଯାଉନାହିଁ ।

ଯୁଗାଯାଏ ଅମୂଲାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମରେ ଧନ ଓ ଅଯୁଦ୍ଧାଗୁ କାନ୍ତିକର
ନାମିବକୁ ସାହୀଯଦାନ କରିବେ । ସିକାର ବାଁରେ ୨୦୦ ବର୍ଷକ
ଛାରୁକୁ ପ୍ରେରି ହୋଇଥିବାର କଥତ ହୁଅର ।

ଆଗମ୍ବରେ ବପଦ୍ଧରେ ଆଜିଶ୍ଵର ଉପରିମାଲାର ହୋଇଥିବି । କରି-
ପିତ୍ତମାମରେ ଏବେଳ ପ୍ରତି ହୋଇ ଜ ୫୦୦ ଟା ପ୍ରାଣଜାଗ କରିଥିଲେ
ସଞ୍ଚିତ ଲାଗୁ ଉତ୍ତରଥିବାର ଯୁଗାଯାଏ ।

ଧୂର ଏକଟିମୁନ୍‌ଲୋଧୀ ବାବୁ ଅଭିନବନ୍ତିନ୍‌ଧୋଷ ଏହମାର ଜାଁରିଗେରେ
ଏକବିଷେକ ହୋଇ ବିଦ୍ୟମନ ପ୍ରଦଶ୍ରା କରି କାର୍ଯ୍ୟକରୁ ଗରିବା
କରିବାକୁ ଧୂରରୁ ଯାଥା କଲେ ।

ହୁକୁଖୋଇନାମା କର୍ମକିରିଦେଶୀୟ ମହାକଳ ବିଶୀପାଦିବ ଏବି
ଅମରେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ, କରିନାନଙ୍କର ପୁଣି ସମାନଙ୍କ ପଦରେ ପରିକାମ
ମାତ୍ର । ଏଷିଧରେ ଏହି ପରିଶୀମ ବାବ ବିଶୀନଶୀତ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ
କରାହୋଇଥିଛି । ଅମ୍ଭେଦିକ ଅମାଦ ଦେଖିବୁ, ଏକବିଷ ପରିବେଶି-

ଅକାରୁର ଏବିଧ ଧୃତ କହୁଅଛି, ଯାହାର ବିଳ ଅର୍ଥାତ୍
ଜା ସମ୍ପଦ ଅମ୍ଭୁ ପଦର ତୁଳି ହରିପୁଣି । ଏମୁକରେ ଅନ୍ତରବ
ୟେ, ପୁଣିଗୁଡ଼ାର ପରିଶୀମରେ ମଧ୍ୟ ପଦର ଉପରି ହୋଇଥି
ଇବୁ ।

ଶୌଣି ବି ୨୮ ନ ରତ୍ନମାନ୍ ନେତ୍ରରେ
ପରିଚ୍ଛେ ପାଠୀ । ଯେ ଯମ-
ପରାମ୍ବନ୍ ରହିଥିଲା ।
କଣ୍ଠ କଳକମ ପା ପାଠୀ ପରିଚ୍ଛେ ପାଠୀ । ପୁଣିଗୁଡ଼ାର
୧୦୯୯ ପୁଣିଗୁଡ଼ାରେ ପରିଚ୍ଛେ ପାଠୀ । ଏକକର୍ମ କାରିବେ
, କଳକମ କୁମିଳମଗ ପୁଣିଗୁଡ଼ାର ବିଶୀପାଦିବୁ । ୨୨୯୨ କୁମିଳମର କାରିବ
ହୁକୁଖୋଇଥିଲା । ଯେ ଏବେଳରେ ଇଂଗଳ ମନ୍ତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁପାତ
ଅବ୍ୟେ ଏତେବୁନ୍ଦର ଉନ୍ନତି ଅବସ୍ଥା ଦରନ ନରିଥିଲା, ଲକ୍ଷତେଷୁଷେ
ଅବସରକଳ ଲବହେସ ପରାମ୍ବନ୍, ସମୁଦ୍ରୀୟ ଗବର୍ଣ୍ମର କଳମରଳଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ କାରିବିଜିଥିଲା ଏବି ଜାହାର କଳମରଳ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିର ଯେ
ଜେତେବୁନ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନିଥିଥିଲା, ଜାହା ମଧ୍ୟ ସେ ସୁମଧୁର ଦେଶରାହି ।

କେଲାପାଥ ପ୍ରଥମ ଦିବସାବିଧି କେଲାପାଥ ସ୍ଥାପନ ପ୍ରତିକି ହୋଇବା
ହେଲାପାଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜାନ୍ତରକୁ କୋଷିତ ସଂକାର ପରିପାଳନା
ମେତେ ମୁହଁ ଲାଗେ, ଯେହମୁକ୍ତ ପାତା କରୁଥିଲା ଏବିଧର ସବୁ
କେଲାପାଥ ପ୍ରେରନରେ ପରିପାଳନାକୁ କାହା ଏହି ସଂକାର ସଥାପନକୁ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । ଦିକ୍ଷା ଜ୍ୟାମଥକର କେଲାପାଥପ୍ରେରନରେ ଏବି କେଲାପାଥ
ମୁହଁରେ ପ୍ରପ୍ତ ହୋଇବ ।

ମୁହଁରେ ନେତ୍ରରେ ଲାବାନ୍ତରକୁ କୋଷିତ ସଂକାର ପରିପାଳନା
କେଲାପାଥ ମଧ୍ୟ ବୁନ୍ଦେବନ୍ତ ତାଙ୍କ ବିଷରକୁ ଭୁଲାଯାଇଲା ।

ବୁନ୍ଦେବନ୍ତର କୁମିଳକୁ ଏବା ବିଲିମ୍ବ ପ୍ରସାଦ
ସି, ଏଗ, ଅରକ ପ୍ରାତ୍ମକାର
ତ ଏମାନେ ବିବାହକରିବା କାରିବ ଭ
ଜାନ୍ମ ଅଳ୍ପପାତ୍ର ହୋଇଥିବାକୁ ।

ଗରଗୁଲକାର ପ୍ରାତ୍ମକାରରେ କୁମିଳକୁ
ଗନ୍ଧା ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ଭୁ ମକାଳ ଏ ଯା ଯା ପରି
ଅଧାରେ କୁମିଳକୁ ନିରାଶର ବିମନକୁ ଏ ୨
ଥୁବାମସମ୍ବରେ ତହୁମାକର ଉତ୍ତର ବ୍ୟାକୋରରେ
ଆକାର ଦେଖାଯାଉଥିଲା କି ଏହକାଳରେ କଲାମେହୁ
ପ୍ରଦେଶରେ ଜହାନାର ଆଜିକାହିଁ ଦେଖାଇଲା ନାହିଁ । ଅରବିନ୍
ପ୍ରମାଣଥାଗୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସନ୍ଦେହନ୍ତିକୁ ହେଲା ।

ବିକିମାପ ଜା ୧ ରିମରେ ଅଭିଭିତ ଦର୍ଶକର ହୃଦୟମୂଳ
ଦଶନ ଧାରିବା ନିମ୍ନ ପକ୍ଷରେ ବିର୍କିଳକରିବାରରେ ଏହମନ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକା
କରିଥିବାକୁ ଯେ ସେଇମାନେ ଅନୁଗରି ହୁଏ ପାଇଁ ବିବାହପରିଷଦ୍
ଏ କିମ୍ବମାନ ବିବିବ ନାହିଁ ବାରଣ ସମାନଙ୍କ ବ୍ୟାକୋର
ବ୍ୟାକୋର ପ୍ରଦେଶ କରିବାକୁ ନାହିଁ ।—
୮ ମନ୍ତ୍ରର ଚ ।

ଭେଜନର ଶଳକର ୧୦ ଜା ଲେଖ
ଏ ଯେବେ ପେଣଇବୁକ ବିଟି ବେଳନ ମାତ୍ର
ଅଧିକ ହୃଥିର କାହିଁ କା ପରିଷଦ୍
ଭାବାବୁ ଅଭିକଟଙ୍କା ପରିଚ୍ଛେ ୧୦ ଜା ପାଇବା ।

ଏକଟି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭୟକୁ ହେବାକ୍ଷରିବୁ
ମନ୍ଦର ବର୍ଷ ହୃଥିର ଅଧିକାର ସେବେ ସେ ନୁହେ
ବେବେ ସେଇବରରେ ସେ ଏକଟି ଥିବ ପେଣରେ ଅବେ
ସେବେ ଏକଟି କାହାର ପାଇବ ।—
କିମ୍ବା ପ୍ରଥେଷକନ ନ ହେଲେ କରିବ କରିବ ଲୟକୁ
ପ୍ରମାପରେ ଦିଖାଇବାକରେ ଏମାତ୍ର ଦସକ୍ରମେ
ଥିଲା ସେ ଏବସହୟ ବାରକ କାରିକାର ପ୍ରାତ୍ମକାର ।—
କିମ୍ବା ବୁନ୍ଦେବନ୍ତ ଏହିର ଦସକ୍ରମ ଏହିକୁ ପରିଷଦ୍
କିମ୍ବା ଅଧିକରିତା ଏହିର କରିବାକୁ ।

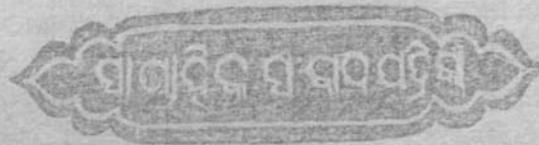
ପଦପ୍ରେରକ ପ୍ରତ ସଂମାଦ

୧, ୨, ୩ — ଅଭିଜନବ୍ୟତି ଅନ୍ତର ଜାତି କୁମିଳକୁ
ପ୍ରକାଶକରିବା ଅମ୍ଭେଦିକ ସଂକାର ନୁହେ । ଯେବାକୁ ଏହାକାର କାରିମାନ
ବିଷରେ ପଦଲେଖନ କାହାକୁ ଦିଲାଇ ଯେ ସେ ଅଧିକ ପରିଚ୍ଛେ
ଦେବେ କମ୍ବ ଏହାର ମଧ୍ୟ କମ୍ଭିହାର ଅଧିକ ପଦର ଭୟକରି
କରିପାଇବେ ।— ଯେତିବୁ ତ ଥି ।

ମୁଳପାତ୍ର

ଗାବାନୁ ଗୋଟି ନବପ୍ରତିକା ସମ୍ପୂର ଅଭିନ ୫ “କା
କାହିଁ ଏହ ଉତ୍କଳପାତ୍ରକା ସହିର କାହାର କୁମିଳିରେ
ଭୁଲାନ୍ତି ମହାତ୍ମେଷବେମେ ମୁହଁର ପରିଷଦ୍ର ହେଲା ।

ବିଜୁ କଲାପାଠି କୀ

ପ୍ରମେ
ତ୍ରଣ
ପାଠ

ଶତ ରଜ ମାଦେ ଫତ୍ତବର

ଟେଙ୍କା

ମାସିଂହା ମୁଖ ମାତ୍ର ୨ ମ ପଞ୍ଚଶଶୀଲ ପଥବାର । ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳି ଦେଇ ବର୍ଷରୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବର ପାଇଁ ଛାବନା ସ୍ଥଳ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ଟ ୫

ମଧ୍ୟବର ପାଇଁ ଛାବନା ସ୍ଥଳ

ଟ ୩

ଶତ ୮

ଗଜ ହସ୍ତରେ ଅମ୍ବେମାନେ । ଯତ୍ଥାରୁର କଥା ଲେଖି-
ନେ । ଏ ପ୍ରଥାରେ ଅର ଗେଡ଼ି ଦୂଷର ପ୍ରକାଶର କଥା
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରାଯାଇଥାରୁ । ଏହାର ନାମ ଯୋଗାଇବା । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରେଖାଚିତ୍ର ଦେଖିବାରୁ କରିବାକୁ
ଆଏ ଏବେ ଦୂଷିତରେ ପ୍ରାୟ ଯତ୍ତାନିବିଷ ଦେଖି ରେଖାଚିତ୍ର ଦେଖିବାରୁ
ଥାଏ । ଏହାର ଯୋଗାଇବାର ଜାଗର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଯେ ସରକାରୀ ବାର୍ଷିକ-
ବର୍ଷାନିଷତ୍ତରେ ଏହାର ଯେତା ବା ଅନ୍ୟ କରିବାର କମ୍ପ୍ଯୁଟର ମୋଦ୍ୟବଳକୁ କଲେ
ଜମିଦାରୀ ଦେଖିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାମରି ଯୋଗାଇ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟ କୁଟି
ନେବେ । ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏଥରେ ଦାମ୍ଭ କରିବା କାହାର ବା ଯେ ମୋଦ୍ୟ
ବଲରେ ଅନାୟୀପରେ ଯେ ଦେବ ଜୀବିତାମଣୀ କିମ୍ବକିରି ନ ପାରି
କାହାର ପକଳ ପ୍ଲାନରେ ଦୋକାନ ନାହିଁ । ଏ ଯେବେ କୁମାର୍ଯ୍ୟର
ମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ନ ଦରିବେ ତେବେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କରିବାର ହେବ । ଯମିଦାରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କେବଳ ଏହାର ଯେ ତାହା-
ରେ ଏହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାର କାରଣ ହେଲେ ଯେ ଗୋଡ଼ିଏ
ଜମିଦାରୀ ଏହାର ଦେବ ଓ ପ୍ରକାଶମାନେ ମୂଲ୍ୟ ନେଇ ଦ୍ରବ୍ୟ ବନ୍ଦିଷ୍ଟ
କରିବେ । କେବଳ ପଲାନ ମିଶ୍ର ଜମିଦାରମାନେ ଏଥିଷ ନାସର୍ବ୍ୟକୁ
ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ କରିବାର ପଲାନ । ଏ ସମାଜିକ ପିଅବାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୋଦ୍ୟ-
ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ରେବି ଜାହାନଙ୍କ କୁଟି ଦେଖି ଦ୍ୱାର୍ଘ୍ୟ ଦେବାର-
ଦେବକ ଗବହୁମେଣ୍ଟ ଯେତେ ହାତିମଙ୍କ କୁଟି ବର୍କିବାର ଅନ୍ତରୁ ଏବେ
ନାନେ ଯେତେ ଅୟକ ମୋଦ୍ୟବଳକୁ ଯାନିଥାଇନ୍ତି ତେତେ ଅୟକ
ଜମିଦାରଙ୍କ କଷ୍ଟ ଦଢି କରି, ଜମିଦାରମାନେ ତୁଳା ରେବି ଯୋଗାଇବେ
ଏମନ୍ତ ଦୃଢ଼ର ସେବା ପିଅବା ରେବି ସମ୍ପଦନ୍ତର । ସରକାରୀ କର୍ମ-
ବାଚର ମାନେ ଯେତେ ଅନନ୍ତରେ ରେବି ମୂଲ୍ୟ ବିଅନ୍ତ ବା ତାହାଙ୍କ
ମାନ୍ଦିଲ ଦେବ ଯେତେ ଏହକବ୍ୟାପର ବୋଥ ଦୃଢ଼ର ପ୍ରାୟ କାହା-
କାର କୁଟି ନେବା ଯେତେ ଏହକବ୍ୟାପର ବୋଥ ଦୃଢ଼ର ପ୍ରାୟ କାହା-
କାର ଦେବ ଯେବେ ମୂଲ୍ୟ ନେବାକ ମୋଦ୍ୟବଳରେ ଏହାର ଯେତେ

ଜମିଦାର ସହଜରେ ରକ୍ଷା ପାଇ ବିନ୍ଦୁ ମୂଲ୍ୟ ନେବାର ବିଦ୍ୟା ହେଲେ ଏମନ୍ତ
ଦୁଇର ପରମାପ ହୁଅଛି ଯେ ଯେତେ ମୋଦ୍ୟବଳକ ସ୍କରଟିନ୍ ହୋଇବାରେ
ଏ ସେଥିରେ ଅନାୟୀପରେ ଜମିଦାର ରହୁଥିଲ ଅପରାଧିତ ଏବେ ଅର୍ଥ
ବିଶ୍ଵର ଦାୟତ୍ୟ ଦେଇପରେ । ଅନେକବୁଲେ ଜମିଦାର ମୃମ୍ତି ଅଥବା
ତାହାର ଗୁମ୍ଫାପାଲ ଉତ୍ସବିମାତ୍ର ଶାରଥକାର କରିବାର । ଏହି ଶାରଥକାର
କୌଣସିବ୍ୟବେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ, କିମାନ୍ଦିଲେ କୁଗାର୍ଥ ମଣିତ ମା
ଦୁଇର ମୂଲ୍ୟ ଯେ ଯେ ହାତର ଦେବ ଏହା ଅବା କିଏ ଦ୍ୱାରୀ କରିବା
ସେ ମହିନେ କରିବେ ସରକାରୀ ଯେ ମୁଲେ ଜାହା ଉପରେ ଅଭିଭାବନ
ବା ସେ ପ୍ରକାଶକୁ ଅଭିଭାବନରେ ଏହାର କରିବାର କାରିଗର ନାହିଁ
ଏମନ୍ତ କବେଚନାରେ ସେ ପ୍ରକାଶକ କାରିଗର ଦେଇ ଶିଖିନ୍ତି ରହ
ଅତିବର ରହିବାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶକ କାରିଗର ଦେଇ ଦେଇ ଶିଖିନ୍ତି
ହୁଅଇ ଏଥରେ ବିଚିତ୍ର କାରିଗର ।

ଆମୁନାଙ୍କ ମନରେ ରେବି ଯୋଗାଇବାର ପ୍ରଥା ଏକାବେଳେ
ଉଠାଇ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଥ ହେଲେ ହେଲେ ସରକାରୀ ପକ୍ଷରେ ତାହା
ହୁଇଲା ରକ୍ତବ୍ୟ ଉଚିତ କାରଣ ହଠାତ୍ ଏକହନ୍ତିର ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ଲୋକ
ଯତ୍ତାନିବିଷ ଦେଖିବାରେ ନାହିଁ ବାହାର ସମ୍ପଦକୁ ପ୍ରକାଶକ ଦେଇ
ଅଗ୍ରାଷ ସେଥିରେ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଦାୟତ୍ୟ ଦେଇ ପରିମାଣରେ
ତେନ୍ତାଙ୍କ କି ଲଙ୍କାମରିତ ଯେମନ୍ତ ଅଗ୍ରାଷ ପରିମାଣ ପଲାନ ପାଇଁ ନାହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେ ପ୍ରକାଶକ ଦେଇ କାରିଗର ନାହିଁ । ଏବାକାର ଦୁଇର ସମ୍ପଦ
ଦୃଢ଼ର କରି ରେବି ଦେବାକାରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯେତେ କରିବାର
ନିମିତ୍ତ ରେବିର ପରିମାଣ ଏକାବେଳେକେ ଉଠାଇ ଦେବାର ଉଚିତ
କରିବା ବିଳାକ ବା ଅନ୍ୟ ହାତିମଙ୍କ କେତେ ଲୋକ ହଜାର
ମୋଦ୍ୟବଳରେ ଅନାୟୀପରେ ଦର୍ଶକାର ହେଲେଇପାଇଁ ଏ ସମ୍ପଦ
ବାହାରେ ହଜାର ୨୫ ଟଙ୍କା ହଜାର ୩୦ କାରା ଦେଇ ହେଲେଇପାଇଁ
ଏହା ଲୋକ ଦୂର ଏହା ଦିନର ଅହାରାମ ସାମଗ୍ରୀ

କେଳଗାନା ହଜାରେ ଅନେକ ଜମା ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଶୁନରେ
ବାଲକା ସହି ଉଷ୍ଣକଳ ବାହାରି ୧୦ ରତ୍ନ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠିଥିଲା
ଏଗନ୍ତର ଗନ୍ଧ ପ୍ରାସ ହେଲା । ନିଃର ଜଳ ଥାର କେତେବେଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶୁଣ ହେଲା ଏଥର କାଗଣ ଏହି ଯେ ମୁକ୍ତିବା ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ।
ସନ୍ଧିଷ୍ଠ କି ବହୁର ଲୋକ ମର୍ଗ ପତ୍ର ନାହାନ୍ତି ଉଥାକ କି * ଏ ମୁର
ହେବାର ଜଣା ଯାଇଥାରୁ ଏ ଅନେକ ଲୋକ ଥାର ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ବହୁର ଟଙ୍କାର ଦ୍ରବ୍ୟ କ୍ଷତି ହୋଇଥାରୁ ସେଥିର ପରିମାଣ ପାଞ୍ଜଳି ଟଙ୍କାର
ଜଣା ନୁହଇ । ପକାଏଇ କେତେ ରତ୍ନ ହୋଇଥାରୁ ଉଚ୍ଚର ସଂଖ୍ୟା ନାହିଁ
ଓ କଟେଇ ଜଣା ଏବଂ କେଳଗାନା । ସନ୍ଧିଷ୍ଠ କଜ ପତ୍ର ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଏପକାର ଭାଗୀବିଷ୍ଟା ହୋଇଥାରୁ ଯେ ସେ ସବୁ ରଖିବାର ନିର୍ମଳ
ନୁହଇ । ରହିବାର ଉତ୍ତରାର ଦୂର ତଳି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାମାନ୍ତ ଦୂରିକଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା । ବୋଧ ହୁଅଇ ତମ ପ୍ରଥମେ ଯେତେ ଉଚ୍ଚର ଉଠିଥିଲା
ତାହା ପୂର୍ବପରି ବହିବାରେ ଏହିପରି ହେଲା ।

ସନ୍ଧିଷ୍ଠ କି ବବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବହୁକାଳର ସମ୍ମ ହେବାର ନିଷେଧ
ବର୍ତ୍ତିଥାନ୍ତି ଉଥାକ ଆଶ୍ରମର କଷ୍ଟୀ ଯେ ସଫ୍ରେଣ୍ଡିପାର୍ଟ୍
ବନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗର ଅଗ୍ରମୁମାସରେ ଗୁରୁପତ୍ରାନା ଦେଇରେ ଗେଟିଏ
ବ ୨୦ ଓର ପ୍ରାତିଶୀଳ ସମ୍ମ ହୋଇଥାରୁ । ମେଞ୍ଜାରର ମହାରତ ଅନେକ
ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଏଥର ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକମାନଙ୍କୁ ଧରି ବଠିନଦିନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଗର ଅକ୍ରୁ ବର ନବମ୍ବର ଓ ଦିନମ୍ବର ଏହାତିମାସର ଜନ୍ମ ମୁହଁର
ଭାଲିକାରୁ ଦେଖିଯାଏ ଯେ କଲିକରାନଗରରେ ଏହାକାଳ ମଧ୍ୟରେ
୧୯୦୮ କଣ ଜନ୍ମ ହେଲେ ମାତ୍ର ୨୦୩ କଣ ମରି ଯାଇଥାରୁ । ମୁହଁରକ୍ଷିତ
ମଧ୍ୟରେ କ ୧୯୦୭ ଶ ଜୁଲାଇରେ ଏବଂ କ ୧୦୦ ଶ ଟାଜାବାନ୍ତିରେ
ମରିଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦୀର୍ଘବାରି ଦେଖାବ କଲେ ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ତରାନଗରରେ
କ ୧୦୨ ଶ ମନୁଷ୍ୟ ହାତାବାନ୍ତିରେ ମରିବାର ପ୍ରମାଣ ହୁଅଇ । ଏହା
ଥାର ଦୂରର ଦସ୍ତାବେଳୀ ଓ ସମ୍ମାଧୀ ଜନ୍ମର ମୁହଁରଙ୍ଗର ଅନ୍ତର ଦେବାର
ପ୍ରଥାନବାରଣ ଆଇଇ ।

ବିଲଭର ବୌଣି ପ୍ରତ୍ୟାଗର ହିମ୍ବିକାକ୍ଷିତାର ଦେଖୁଣ୍ଣାଳ ଉଣ୍ଣିଥାର
ସମ୍ମାଦିକ ଶବ୍ଦର ଦେଇଥାରୁ ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନକମ୍ପର୍ଟମେନ୍ଟର ବିମ୍ବିଲ-
ସାହେବ ଅଗାମା କୁଳଇମାସରେ ବରତବର୍ଷରୁ ପୁନଃପୁନଃ ଅଧିବେ ।

ପ୍ରୋଫେସର ହାଲପର୍ତ୍ତସାହେବ ସମ୍ବଦ୍ଧନର ପର୍ବତ ଉତ୍ସଥ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ କରିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ । ସେ କହନ୍ତି ଯେ ନେଇବାଦରୁ ବକ୍ତା
ନାହାନ୍ତରେ ପିତାମହି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦେଶ କରୁଳାଲେ ସର୍ବର ଦସ୍ତ ଦରଣ
ହୁଅଇ । ଏହାତିଥ ଦ୍ୱାରା ଏ ଦେଇବକମ୍ପର୍ଟମେନ୍ଟ ଅଗ୍ରମ କଲେଣି ଏବଂ
ଏବକଣ ଦିଷ୍ଟପ୍ରଭାବର ଅଗେନ୍ସ ହୋଇ ପତ୍ରଥାନ ଭାବାରେ କଲେଣି ଏବଂ
ନେଇବାଦର ପ୍ରଦେଶ କରିବାର ସେ ଅଗ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ।

ଆକ୍ଷମିତ୍ୟାର ସମ୍ବରେ ଯେ ସମ୍ମ ଦେଖାଯି ବ ବିଲଭ ଦେଇନ୍
ମୋହିମାନେ ଚର୍ମମୋହିମେ ଦସ୍ତ ଶୁଅଇ ଗୋଟି ମହୁଷାର ମାର୍ଗି-
ପଢ଼ି ଭାବାର ନିଧମ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଦେଇଗୁଣ୍ଠିବ ଲୋକ କମଳା ପଦରେ

ଏବପରାର ଶୁଲ୍କପ୍ରଦିଷ୍ଟ ନେଇଦେଇ କାଗଜୁ ଶୁଅଇଥିବା ଅବସ୍ଥା
ହୋଇଥାରୁ ତାତ୍କରିତାହେବନ୍ତ ତଥା ରାତିରେ ବିତ୍ତ ଶୁଲ୍କପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଗଜୀ
ବାରପରାର ହୋଇଥାରୁ ଏମାନଙ୍କ ବାରମୋହିମ ଦେଇ
ବିତ୍ତରେ ଅନେକ ଗଣ ଶୁଲ୍କପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଦେଇଥାରୁ ଶୁଅଇଥାରୁ
ବିଷ କହିବାର ବିଷ କହିବାର ବିଷ କହିବାର ନୁହଇ ଅଇନ ହେବାର
ଗବର୍ଣ୍ମମେଘରେ ଦେଇ ହେଇଥାରୁ ଅମୂଳନଙ୍କ ବିଦେଶନାରେ
ଶୀଘ୍ର ଏ ଅଇନ କାହାକରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଟେ ଏପଦେଶରେ ମଧ୍ୟ
ପାଶ ଓ ହାତମାନେ ମୋହିମରେ ଦସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟି ମାର୍କିତାର ପାଶୀଯା
ଓ ଅମୂଳନଙ୍କ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଦ୍ୱାରାଗେଗରେ ଗୋଟି ମରିବାର
ଯାହା ଏକ ସମ୍ମରେ ଶୁଶ୍ରାୟାଏ । ଦସ୍ତ ଶୁଅଇବା ଦେଇଥାରୁ କାରଣ
ହୋଇଥିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ବିଲଭାରବୁର୍ବିଷଳଶ୍ରିୟା ଟୁମନେବିଗେମ୍ବିକାନ୍ତକ ସରେ ଗର
ମେଘ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥାନ୍ତି ଯେ ମାତ୍ର ଜାମ ବିଲଭରକୁ ଥୁଲି
କାହାକ ଅଧିବ ।

**ଉତ୍କଳ କମ୍ପାନ୍ତର ଯାହାକ ତଳକିତିର ନଳକରେ ବିଷାଦରକୁ ଅଧିବ
ବିଷାଦର ଅଧିବ । ଯଥା—**

ବିଲଭାରକୁ ବାହାରିବ ।	ବିଲଭାରକୁ ପର୍ବତକୁ ।
ଜା ୨୫ ରିଜ୍ ଫେବ୍ରୁରୀ	ଜା ୨୫ ଏପ୍ରିଲ
ଜା ୨୬ ରିଜ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ	ଜା ୨୬ ଏପ୍ରିଲ
ଜା ୨୦ ରିଜ୍ ଅପ୍ରେଲ	ଜା ୨୦ ରିଜ୍

ଏହି ବିଷାଦର ବିଲଭାରକୁ ବିଦାଦେବେ ତଳକିତି କାନ୍ତରେ
କରେ ଦିଷ୍ଟପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେବ । ଯଥା—ଜା ୨ ରିଜ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ ଫେବ୍ରୁରୀ
ଜା ୨ ରିଜ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ ଜା ୨ ରିଜ୍ ଅପ୍ରେଲ ଓ ଜା ୧ ରିଜ୍ ମାର୍ଚ୍ଚ । ବିଲଭାରକୁ
ଅଧିବା ଦେଲେ ଜାହାକ ଯେମ୍ବା ମେଘାନାରେ ପ୍ରଦେଶ ଦେବ କଲା
କରାକୁ ଯିବା ସମ୍ମରେ ଦେମନ୍ ଠିକ୍ ରହିବ ନାହିଁ ହାରଣ ଦେଇସୁ କେ
କଲକାମ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ବିଲଭାରକୁ ଅଧିବା ଦେଇବାର ଅଧିବା
କରିବ ଏହା ଯାହାକରୁ ହୁଅ କେତେବାର ବାରା ନବର ବାରରେ
ଅଧିବ ଯାହାକ ରହିବ ।

Public Engagement

The First Anniversary meeting of the Cuttack Debating Club will be held at the High School Theatre on Friday the 12th. Instant at 7 o'clock P. M. when Baboo Juggomohun Roy will read a paper on "The last year's Progress of the Club."

Cuttack } O. C. Chatterjee
The 5th. Feb. 1869 } Hon. Secy. C. D. Ch

ଏହାକୁ ଏହା କାମପିକା ଏହା କାମପିକା ଏହା କାମପିକା
କାମପିକା କାମପିକା କାମପିକା କାମପିକା କାମପିକା

ଜ୍ଞାନପାଠିକୀ

ସେ ମାତ୍ର
ମାତ୍ର କିମ୍ବା

ଜୀବନ ମାହେ ଫିଚୁଏଲ ସନ୍ଧାନେ ମହିଦା

ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ

ଅଗ୍ନି ନାରୀକ ମଳ୍ଲେ

ମଧ୍ୟମାତ୍ର ମଳ୍ଲେ ବିନ୍ଦୁ

କିମ୍ବା

ଅମଲଙ୍କ ଗ୍ରହଣ

ଜୀବନରେ ଆମେ କଥିତ ଯୋଗାଇବା ବିଷ ବିରାଜରେ
ମାନୀ ଲେଖୁଥିବା ଦେଖିବା ରେଖନୁ ଓ ଅଭିଭାବା ଅମଲ-
ମାନେ ଦେଖି ଥିବା ପୂର୍ବ ଆମେ କଥିତ ହୋଇଥିଛୁ । ମାତ୍ର
ବିଶ୍ଵମେଳି ଜାହାଙ୍ଗପରି ସଂକଳିତ ଯେହି ବିବହାର ବରଥରୁ
ତହିଁରେ ଯେମାନଙ୍କ କହିଛି ଦେବାର ସଂଖ୍ୟା ବାରୀ ଥାଇ ସେମାନେ
ଯେବେ ପରିପରେ ଜାର ମୋଦୁଲ ବିମାନ କରିବାକୁ ସୁମ୍ମାନେ
ଯେବେ ଆମେ ଜାହାଙ୍ଗ ଅଭିଭାବରେ ପୁଣିଆ ହୁଅନ୍ତିରୁ କିନ୍ତୁ
ଯେମାନଙ୍କର ସେବା କଥା ଥିବା ନାହିଁ ଓ କାହାର କାହାର
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜାହା କଥାକରି ଦେଇ ଯେମାନେ କଥିତ ପରି
ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣରୀ ଦେଇ ଯେମାନଙ୍କ କଥିତ କଥାରେ କଥା
ବିଲବିଶ କରିବାକୁ ହୁଅଛି । ସରଜାରୁ ଜର୍ଣ୍ଣା ନ ପାଇବାରେ କଥା
ତହିଁରେ ପରିଥିବା ବିଷର ପ୍ରଥା ବଢି ଦେଇ ଜାହାଙ୍ଗ
ଜାହାଙ୍ଗରେ ପରିଥିବା ବିଷ ପ୍ରଥା ବଢି ଦେଇ ଜାହାଙ୍ଗ
କଥିତ ଥାଇଲା ବୋହମା କାହା ପ୍ରୟୋକଳ ଦେଇ
ଜାହାଙ୍ଗରେ ଅଭିଜାଲ ଜାହାଙ୍ଗରେ ଉପବାସ କରିବାକୁ ଦେଇ । ଅଭିଭାବ ଆମେ
ନାହିଁ ଏକ ମୂଳବେ ଉପବାସ କରିବାକୁ ଦେଇ ଜାହାଙ୍ଗ ବିଜିତ
ଆମେ ଅମଲଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଦେଇ କାହା କଥା କୁଟୁମ୍ବର ବିଭିନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ
ଜାହାଙ୍ଗରୀ ବିଷିଷ୍ଟରେ ଅମାନଙ୍କ ମତ ପ୍ରକାଶ କର ବିଚାର
ମନୋଯୋଗ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଛୁ ।

ଯେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସଂଜ ସଜନୀଜା କୃଷି କରିବା ଗବ୍ରିମେ-
ଶର ବିଦେଶ ଓ ଯେବେ ଅମଲମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଦନର ଅନୁବରେ
କୁଟୁମ୍ବ ସ୍ତରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇ ଆମେ ମୁକୁଳାରେ
ରତ୍ନବିଷ୍ଣୁ ସାହିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଇ ଆମେ ମୁକୁଳାରେ
କରୁଥିଛୁ ଯେ ଗ୍ରହଣରୀ ନ ଦେଇ ନିଧମରେ ଜାହା ସମ୍ମ ବିଧିପଲ
କରୁଥିଛୁ । ଆମେ ଜାହାଙ୍ଗରେ ଏକାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇଁ କାହା କଥା
ବରିବି ଏମନ୍ତ ଅଧି କରିବା କୁମ ଅନ୍ତରୁ ଯେ ଯେବେ ଜାହାଙ୍ଗ
ଜାହାଙ୍ଗ ଜାହାଙ୍ଗରେ ଦେଇ ଏମନ୍ତ ବେଳର କଥାକରି ଏମନ୍ତ କଥାକରି
ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ କଥାକରି ଦେଇ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଯେ ଆମେ
ଏମନ୍ତ ଆମେ ଏମନ୍ତ କଥାକରି କଥାକରି ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ
ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ

ଏମନ୍ତ ଯାଇ ଯରିମାରି ଦେଇ ଆଗରୁମ ଗର ଦେଇ ଅଧିକ ଉତ୍ତରାହ
ଧେମାନେ ଯେ କିମ୍ବର୍ଗ ହେବେ ଏହା କିମ୍ବର୍ଗ କରିବି? ବୁଧାରେ
ପର ପାଇ ହାତର ଗର ପଡ଼ିଲେ ସମରେ କାତର ହୁଅନ୍ତି ଅମଲମାନେ
ଗବ୍ରିମେଶର ଏତେବେଳେ କୈଗ କର ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅନର୍ଥକ
ହାତର ଗର୍ବାନ୍ତ ଦେବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହେବେ । ଯେବେ ଦେଇନରୁ କିମ୍ବର୍ଗ
ଧେମାନେ ଗବ୍ରିମେଶ ଧେମାନୁ ହେତରରେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଧେମାନେ ଗବ୍ରିମେଶ ଧେମାନୁ ହେତରରେ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥାନ୍ତା

ଏମନ୍ତ ସମ୍ମାନେ କରିବାକୁ ଯାଇ ହୁଏ ଯେ ଆମେ
ଅଧିକାର ଆମେ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ପରିଦର୍ଶକ କରିବାକୁ
ଅଧିକାର ଏମନ୍ତ ଯେ କରିବାକୁ ଦେଇ ପରିଦର୍ଶକ
ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ
ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ
ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ ଏମନ୍ତ

ଏମନ୍ତ ମହାନୁମାରେ କିମ୍ବମଥି ଯେ ଅଧିନ କରିବାରମାନେ
ଗରୁ ଗଳେ ଯେତେମାରିଲ ବ୍ରିମାନଙ୍କି ମାତ୍ରକ ପର ଗରିଥାନ
ତାଳଙ୍କର ଏକ ବରତକ ତିନାନଙ୍କରେ ବିନକୁ ଦେଇନର ଦିନମାଠର
ତୁଳ୍ୟାମ ପାଥେପୁ ଗ୍ରହିତାନ୍ତି । ପୁଣିଏ ବାରିବିମାତ୍ରର କିମ୍ବର୍ଗ
କରିବା ଯାହାଙ୍କର ଶିଥମ ଅଚ୍ଛା ସେଥିରେ ନାହିଁ ଥିବା ବେଗମ
ଓ ଆମେ ବିଷ ଗର୍ବପାନ୍ତି କିମ୍ବର୍ଗ ଅଗ୍ରା ବେକନୁ ଓ ଅଭିଭାବ
ଅମଲମାନେ ବ ହେବର ଏମନ୍ତର ବାହୁକ ଅଛନ୍ତି କୁହାଯାଇ ନ
ପାରେ? ଅମଲମାନଙ୍କ ଗବ୍ରିମେଶ କୋଥ ହୁଅର ଏହାଙ୍କ ଗ୍ରହିତାନ୍ତି

ମଧ୍ୟରେ ଜଣେବରାନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଶତଶତ ରତ୍ନ ଭୁମିକରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତିବରେ ଏମାନଙ୍କୁ ପିଥାଦୀ ଉପଗ୍ରହିଣୀ ସଙ୍ଗେ ସମାଜଅବସ୍ଥାରେ ରଖି ବେଳନର ଦିନମାନର ଜନ୍ମଅନ୍ତରେ ଦିଅନ୍ତି । ଏହିପଦିବଳାର ଭୂଲନା ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତାହୋଏ ନା ବୋଧିଥିଅଛି ବର୍ତ୍ତମାନରେ କେବଳକି ବେଳନର ଅଚିରିକୁ ଜେଳ ଓ କାଠ ଦିଷ୍ଟିବାର ପ୍ରଥା ଦେଖୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବେଳନ ଓ ଫରକଦାତା ମହିଳାମାର ଅମଳଙ୍କୁ ସେହିପଥ କହୁଛି ଅଚିରିକୁ ଦେଇ କଣ୍ଠ ଅଛିନ୍ତି । ଏହିପଥ ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁଲୋକ ଯେ କହିବାକି କରି ଆମୁଦାନ୍ତି ଅର୍ଥରେ । ବେଳନ ଅଧିକ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟରପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ହାତର ଗାଇ ବରିକ ଶିଖିଲାପାଇଁ ସରକାରୀ ମହିଳାମାରେ ପଡ଼ିଥିବନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯାହାକୁ ଧୂର୍ବଳ ବିବାହ ପଡ଼ଇ ଜାହାର ଅବହ୍ଵା ବଳିଦାନର ଛେଲି ପାଇଁ ଦୁଃଖପୁରୁଷ । ଅମଳମାନେ ସମସ୍ତେ ମାନ୍ୟବନ୍ଧନ୍ତି ଆନ୍ତି ଅଧିକା ଏଠାର ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା ଏହିପଥ ଯେ ଅମଳମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତାର ମର୍ଯ୍ୟାଦାଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଦେଗ୍ମାବା । ଏମାନେ ପଦବିଜରେ ଭୁମିକରିବାର କାହାକୁ କର୍ତ୍ତାମାନ ଅଧିକ ଅଭିଭାବ କରି ନ ଜାଣନ୍ତି ଓ କାହାରି ଗଲି ଥିଲେ ମୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରଖି କରିବାରର ପଦବୁକେ ଭୁମି କରିବାକୁ ଅବହ୍ଵାକ ଦୁଃଖ ହତବାନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପାଲିକିଶ୍ରୀ ନ ଦେଲେ ହେଲେ ଏମାନେ ପାଲିକିବିନା ମୋଧୁବଳକୁ ଯାଥନ୍ତି ନାହିଁ । ପାଲକିରେ ରତ୍ନ ଭୁଲିଲେ ମାସକୁ ୫୦୦ ଲା ପ୍ରଦୋଷକ କିମ୍ବୁ ପ୍ରତିମଳ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବାନୁପାରେ ମାସକୁ ୩୭ । ୭ ଜ୍ଞାନ ଅଧିକ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥରୁ ପ୍ରତେକ ବିଜେନ୍ଦ୍ରର ମାତ୍ରକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖକଲେ ତିବମାସ ଭୁମିକରିବାକୁ ଦୁଃଖ ପାଇବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର ମୋହରର ତ କିମ୍ବା ଯାହାକୁ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟମେ ଗୁରୁ ବିବାହ ପଡ଼ଇପ୍ରାୟ କୁମାସର ଦେଲନ ଦ୍ୱୟବ୍ୟରେ ଏହା କି ଦାରଣ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ? ଅର୍ଥରେ ବିଷୟ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରାର ପ୍ରଥାଜ କେମିରିମାନେ ଏବାର ଅନ୍ତର୍ମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାଣାଇନାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେ ଏମନ୍ତ ନ ଜାଣନ୍ତି ଅମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲେ । ଅମ୍ଭେମାନଙ୍କ ମଜରେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାୟ ଅଣ କୁଳ ଦୁଃଖ ମାନ କରିଥିଲ୍ଲାନ୍ତି । ଅମଳମାନଙ୍କର ଭବିତ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବସର ପାଇବାକୁ କରନ୍ତି ଓ ଗର୍ଭିଣୀ ଅନୁବ୍ରେ କରିଥିଲ୍ଲାନ୍ତି ଯେ ମୀଯ ଏଥର ପ୍ରତିବର୍ଷ କରନ୍ତି ।

ଭୁମିକରିବାର ଦେଲନରେକା ପ୍ରମେତ୍ର
କାଥିକ ପାତ୍ରର ଅନ୍ୟତାର ପଦବିଜରେ ଯେ ପ୍ରମେତ୍ର କରି
ଅଭିନ୍ନ ଜାହା ମାତ୍ରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେଲୁ କହୁ କି ତା ମାର୍ଗୀ
ପୂର୍ବ କ୍ଷମିତାମେ ଦରାଏ କି ଏହାକୁ ଭାବାଇ ଦେଇପାର ? ଅଧିକା
କରିମର୍ଯ୍ୟ ଏହାକୁ ଯେମନ୍ତ ଦୂରକିରଣ ଏ ମହିମା ହେଉଥିଲୁ ଜାହା
ବିଦିହୋଇ କି ଦରମଦମାକୁ ପ୍ରାୟଦେଇ ? ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାର
ବିକ୍ରିଦିନେ ହୃଦୟମୋହର ଦେଇମା ଏହା ଦୂରକିରଣ । କୁଳର
ଭୂମିକରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ନ କାଳରେ ଜାହା ଲୋପ ହେଲା ।
କହିବାର ଅଭିନ୍ନ କାଳରେ କାଳରେ ଜାହା ଲୋପ ହେଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦେଲନରେକା ପ୍ରମେତ୍ର

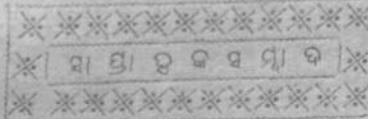
ଏହି ପଥରେ ସୋମପ୍ରକାଶ ଗରହିତରେ ଯେ ପ୍ରମେତ୍ର କରି
ଅଭିନ୍ନ ଜାହା ମାତ୍ରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେଲୁ
ଅଭିନ୍ନମାନ ଲୋକମାନେ ଭୂଲକି ଶାଖାପ୍ରକାଶ ଅନେକ କାରଣେ
ଦେଲନରେକା ହେଲେ ଅନ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦିନ ପାଇଁ
କରିବାରେ । ସେମାନକ ଦୁଃଖର ଦିନ୍ୟେ ପ୍ରଥାରହାଇବା କାହାଯାଏ
ଅର୍ଥରେ କେତେବେଳେ ପରିମାଣରେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କରିବାର ଶର୍ମରହାଯି
ଅଗରିବା । ମନୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଜାହାର ଦୁଃଖର ଦିନ୍ୟେ ପରିମାଣରେ
ଏହି ଅଭିନ୍ନର ଦୁଃଖ ଯେ ଅଭିନ୍ନର ପରିମାଣରେ

କହିବାର ଅଭିନ୍ନ

ଗରୁଧବାର ଏପଦିକା ଦାହାର ନାହିଁ । କି କାରଣର
ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାର ସାକ୍ଷାତ୍କରଣ କହୁଛି କହୁ କି ତାର
ପୂର୍ବ କ୍ଷମିତାମେ ଦରାଏ କି ଏହାକୁ ଭାବାଇ ଦେଇପାର ? ଅଧିକା
କରିମର୍ଯ୍ୟ ଏହାକୁ ଯେମନ୍ତ ଦୂରକିରଣ ଏ ମହିମା ହେଉଥିଲୁ ଜାହା
ବିଦିହୋଇ କି ଦରମଦମାକୁ ପ୍ରାୟଦେଇ ? ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାର
ବିକ୍ରିଦିନେ ହୃଦୟମୋହର ଦେଇମା ଏହା ଦୂରକିରଣ । କୁଳର
ଭୂମିକରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବାକୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ତର୍ମାନ
ହେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଅଭିନ୍ନ କାଳରେ ଜାହା ଲୋପ ହେଲା ।
କହିବାର ଅଭିନ୍ନ କାଳରେ କାଳରେ ଜାହା ଲୋପ ହେଲା ।

ଆଖ୍ୟମ କୋଥିରୁ ଜାହାନ୍ତିରୁ । ଯେତେପରି ବେଶରେ ଏହା ଜନ୍ମିଲେ
ତମ ଜନ୍ମିଲେ ଏହାରୁ ଉତ୍କଳ ଗର୍ଜ୍ଞାବ ବୋଲିବାରୁ ହେବ
ଓ ଗର୍ଜ୍ଞାବ ସନ୍ତୁନ ଯେପ୍ରାୟ ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ଏହା ବିଷ ନ
ଜାଣେ !

ଯାହା ହେଉ ଏଥାନାର ପରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ
ସଂମ୍ବାଦପଥ ବାହାରିବାର ଅବସତ ହୋଇଥିଲୁ ତାହାରୁ ଦେଖି ଯେବେ
ଏକିବାରାଗର ଏବିଜ୍ଞାନ ପାପୋରିବେ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର
ହେବୁ । ତମ ମୂଳ୍ୟ ସଂମାରର ନିଜ ନୈମିତ୍ତିକ ବିଷାର ଅଟିର ।
ଯାହା ଯେତେବେଳେ ଏହିଅଛି ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ଦେଖୁଆଥ ।

ଏବର୍ଷ ଶିବଗ୍ରଦିପିବି ବଢ଼ି ଅସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦୀହ ହେଲା । ଯାହାର
ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଜହାନ ନାହିଁ ଓ ବେଳ ଦିନପ୍ରହର ଠାର ଏବିପରି ମେଦାଳିଦ
ଓ ପ୍ରବଳ ଭଜନ ବଜାଯ ହେଲା ଯେ ଲୋକେ ଦାତାରୁ ବାହାରିବାରୁ
ଦେଇ ଜ୍ଞାନ କଲେ । ସନ୍ଧାନମୂଳ୍ୟ ଅନ୍ତକାର ଓ ଗୋଟିଏ ଅସ୍ଵକ ହେଲା
ମୁକ୍ତମୁଖ ଅସ୍ଵକାଂଗ ଲୋକ ବାହାରିନ ପାରିଲେ ଗୁରୁ ଏ ୧ ଝା-
ଠାର ପରିବିନ ଏ ୨ ଝା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୃତ୍ୟକ ବୁଝିଦେବାର ଯାନାନ୍ତରକୁ
ଯାଇଥିବା ଯାଦିକର ଯେ ବିଜା ହୋଇଥାଏ ତାହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ
ହୋଇ ପାରେ ଏହିଲୁ ଯେ ପରମହିତରେ ଦୂରଜଣ ଅନିକରେ
ବାଟ ନ ପାଇ କୁଥରେ ପତି ମରିଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଏକା ଉପବାସ
କରିଥିଲେ ତାହାଙ୍କର କିନ୍ତୁ ମୁଖ ହୋଇଥିଲା । ଦିନମାନରେ ମେଘାତି
ବଜାଏ ହେବୁ ଶୁଣାର ପାତା ଅସ୍ଵକ କୋଥ କ ହେଲା ଓ ଶୁଣରେ ମେଘ
ବର୍ଷା ମହାଦୀପ ମୀତ୍ର ରଠାଇ ଦେବାର ପାରିଯାଇ ସମୟ କିମ୍ବା ନ
ହେଲା ।

ମଣ୍ଡାପତ୍ର ଘରଫୋଡ଼ ମୋକଦମ୍ବର ଅପନ୍ଧକୁ ଧରିବା ପାଇ
ଯେଉଁ ପ୍ରମାତା ଦେବାରୀ ଯୋଷା ହୋଇଥିଲା ତାହା ବିଧି
ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁନଃ ନାଗମୂରପୁରୀକୁ ଜଳନ କରିବାର ସେ
ନାକରେ ପତିଥାଏ । ମୋକଦମ୍ବ ବିଗନ୍ଧନ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
ବୋଣି ମତ ପ୍ରକାଶକରି ନ ପାର୍ବି ।

ଗଜପ୍ରାପରେ ଏକଜ୍ଞାର ସାଜ ହୀନରେ ବର୍ଷାଦେବାର ସର୍ବ-
ବାଧାର ଅନନ୍ତର ହୋଇଥାଏ । ଏସମ୍ବୁ ବର୍ଷାଦେବା ଅନ୍ୟ
କୋଣେ ପ୍ରକାରରେ ଉପକାଣ୍ଠ ହେଉ ବା ନ ହେଉ ଅମଧ୍ୟପଳ ଏଥରେ
ରକ୍ଷାପାଇବ ଏହି ବଢ଼ି ଅନନ୍ତର ବଧା ଅଟିର । ଦୁଃଖମାନେ ଆମ୍ବଦେବୁର
ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ରକ୍ଷା ପାଇନ୍ତି ଓ ଅମଧ୍ୟପଳ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ
ପରିଶ୍ରମ ଓ ଆହାର ଦିଅର ଏପକାର ଫମଳ ଯେବେ ନିର୍ବଜୁରେ ହୁଅଗତ
ହୁଅର ଓ କର୍ତ୍ତା ଦେବାର ତାହା ହୁଅଗତ ଦେବାର ଅନେକ ସମ୍ବାଦ
ହୁଅରେ ଲୋକମାନେ ବଜୁବାଳ ଉତ୍ସମର୍ପେ ନିର୍ଦ୍ଦୀହ କରିବେ ।

ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କଲେକ୍ଟର ମାହେବ ଗଜମନନକାରୀ ମୋଟହଳ
କ୍ଷେତ୍ରର ଯାମାନଙ୍କର ଜଗତପିଂହପୁରକୁ ଯାଇଥାଏ । ସେ ଅନ୍ତରର
କ୍ଷେତ୍ରର ଯାମାନଙ୍କର ଜଗତପିଂହପୁରକୁ ଯାଇଥାଏ ।

କେତେକମ୍ବାନ ଭୁମିକରି ବିଶ ବାରବିନ ମମରେ ଲଟକରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ
କରିବେ ।

ଗପତାନ ଉପରେ ମାସୁଲ ଧାର୍ଯ୍ୟକରି ରମ୍ଭରତାନ ଯାନାନ୍ତରକୁ
ନିଷେଧ କରିବାବିଷ୍ୟ ବାନ୍ଧାରର ଗଜା କହାଥାକୁ ସେ ଏକର୍ମ କେବଳ
ନ୍ୟୁନ ବନ୍ଧୁ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶାଙ୍କର
ଅନେକ କଷିତ ଦୃଥର । ଅଗ୍ରବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦୀ ଦୂର୍ଧି ଅଟିର
ବାନ୍ଧାର ମହାଗଜଙ୍କ ପାପୁ ବହୁଲ ଲୋକରୁ ପାପୁ ସ୍ବାଧୀନ ବିଷକାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖା ଯାଏ ନା ।

ଜନ୍ମମାନେ ମୂଳମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଶ୍ଵାର କରିବା କଠିନ ଜ୍ଞାନ
କରିବାଲେ ସର୍ବପରେ ଗୁରୁଥାଏ କାରଣ ମୂଳମାନ ଯାହା ହେଉ
କରନ୍ତି ବଳମା ପଢ଼ିଲେ ଶୁଣ ସ୍ଵଧାର । କିନ୍ତୁ ମୂଳମାନ ଶ୍ରୀଶ୍ଵାରଙ୍କୁ
ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପକରିବାର ଅଜ୍ଞାଏ ଶୁଣା ନ ଥିଲା । ଗତ ତା ୫ ରିଣରେ
ତେଜିଲ୍ୟୁ ସରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକଶତ୍ରୁ ଗମ୍ଭୀରପଥର ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ଗୋଟିଏ
ସଂମୂଦ୍ର ପାଠକରୁ ସେ ସେଠାରେ ତରି ଗୁରୁତ୍ବର ଲଙ୍ଘନ ମୂଳମାନ-
ଧର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନପର୍ବତ ଏକ ମସଜିଦରେ କାଷ କହାଥାକୁ ଅଟ ଏମେକ
ବାହାକର ପଶୁଦ୍ଵାରା ଦେଖାଇ ଶୁଣାଯାଏ । ଏ
ଭାଗ ମନ୍ତ୍ରିକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାପାଦିତ ଦେଖିବେ । ମଞ୍ଜାଦିକ କହିବୁ ସେ ଏମା
ପ୍ରବର୍ତ୍ତଧର୍ମ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମନମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜାଗରା-
ଲୋଭରେ ଦ୍ୱିମ୍ବା ଅନନ୍ଦର୍ମୟାବାବ ଏ କର୍ମ କହାଥାକୁ ଅଟିର । ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଦିନ୍ତା କରିବାର ଏଠାର ଏଠାର ଏଠାର ଏଠାର ଏଠାର
ଦେଖାଇବାର ପରିମାଣ ଲୋକରେ ପରିମାଣ ଶ୍ରୀଶ୍ଵାର କରିବାର
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଅଟିର ?

ଉତ୍ତର ପଦ୍ମି ପ୍ରଦେଶରେ କହାଲାଲ ନିବାସି ଜଣେ ବଶିଶ୍ଵା
କୁଣ୍ଠ ହେବ ବି ନାହିଁ ଏକିଷ୍ଟ ମହାଦେବଙ୍କାର ନିଷ୍ଠୁରକରି ବୁଝି
ବୁଝି ନ ହେବାର ବଶିଶ୍ଵାର ଅଧିଶାର ସାମାନ୍ଯମ୍ବାରେ ଜଗନ୍ତ ଉତ୍ଥାର
କରି ଜମ୍ବୁକୁ କଲ । ମାତ୍ର ଗସ୍ତ ଗୋଲରେ ରମ୍ଭଦାର ପରିବିନ
ଏ ୧୯ ଝା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମବର୍ଷା ହେଲା ଓ ଉତ୍ସର ଗସ୍ତର ଉତ୍ସର୍
ସେ ୧୯ ର ୧୦ ଟାର୍ ସେ ୧୭ ରକ୍ତ ଜପିଅନ୍ତିମ । ବଶିଶ୍ଵା ଏଥବାଦ ଦେଖି
ଅଟ ସହିତର ପାଇ ଏକ କଷ୍ମମର୍ମରେ ଅପେ ପତ ପାଶର୍ଥୀଗ-
ବଳ । ମନୁଷ୍ୟର ଲୋଭ କେତେକଷ୍ଟକର ଏଥରେ ପାଠକମାନେ ବିଜ୍ଞାର
କରନ୍ତି ।

ବମ୍ବେଗଜ୍ଞାପ କରିଥାଏନ୍ତି ସେ କୁର୍ରିଷ୍ଟପାତ୍ରର ଦେବରେ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ଗୁରୁ କଷମା ନ ଦେଇ ନାଗମୂରର କର୍ମକାରଙ୍କ ବାହାକର
ମାନ୍ଦ୍ରମାନ ବିକିଷ୍ଟ କରିବାର ଅନ୍ତା ଦେଇଥାଏ । ପଞ୍ଜାଦିକ କହିବୁ
ଏଥର ବଳିକର ଅରିକ କିଷ୍ଟର ବନ୍ଦବହାର ଅଟି ? ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର
ପ୍ରଜାଙ୍କ ରକ୍ଷାକାନ୍ତି ନାନା ଉପାଯ କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏକଷ୍ମକାର
ଶୁଲରେ ଅବିଭୁତ କଲେ ପଢ଼ାର ଉତ୍ସର କରିପେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟି ।

ଲଜାଶ୍ଵାରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଜନନକର୍ମିତ ତାକୁର ହୋମବାହେବ ଗବର୍ଣ୍ମ-
ମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଅଧିକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ନାହିଁ । ତାକୁରମାହେବଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା ବି ସରବାଧ ଦ୍ୱାରା କରିବାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ସମୟ ଧାରୁଣଶିତ୍ପରେ ସରବାଧ ଅଥବାର ଥିଲେ

ହେଉଥିବାରଙ୍କ ଦୂରିତପରେ ସହସା ତାକୁରଙ୍କ କ୍ଷମତା ଦେବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅନନ୍ତକ ହେଲେ । ଯେବେ ଶତି ପ୍ରକାଶ ଦେବ ଗୋବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ତାକୁରଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ଦେବେ ଏହିମାତ୍ର । ଲଜ୍ଜାରେ ବିଶ୍ଵର
ସୁରକ୍ଷାଶତି ହୃଦାର ଜଣାଯାଏନ ହେଲେ କି ଯୁଗାରେ ସୁରକ୍ଷାମୟୀ ଲଜ୍ଜାର
ଭାବେ ହୁଅନା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତର କେହିକୁଣ୍ଠାନ ନାମକ ମହାତନମାନେ ମେଳୁଏକୋ
ଦେଶରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅଧ୍ୟର୍ଥୀ ଗରୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ସେ ଗରୁର ଲକ୍ଷଣ
ଏହି ଯେ ଶୁଣ୍ଡ ହୋଇ ମୁଢିଆୟ ଦେଖା ଯାଉଥିବ ବିନି, ଜାହାରୁ
ବିହୁରଙ୍ଗାଳ ପାଣିରେ ବୁଢ଼ାର ରଣଲେ ପରିର୍ଦ୍ଦାର ସଜବ ହେବ ଓ
ପାଣୁକୁଣ୍ଠ ସଦମାଳ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣବିବ ହରିଦ୍ଵାର୍ଦ୍ଦୟ ପାପହେବ ଓ
ବୁଝି ବହିକ ହେବ । ଉପୁରାଗ ତରମାନରେ ରଣଲେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଶୁଣ୍ଡ-
ହୋଇ ଲକ୍ଷ କରି ଥିବ । ଏହିରୁଧ ଗୋଟିଏ ବୁଝ ଅନେକକାଳ
ବଜାୟାଇ ପାରେ ।

ଗତମାସ ଜା. ୨୯ ରିମେର କିଲାଭର ଜାଗତାଳ ସଂମ୍ପଦରୁ
ପ୍ରକାଶ ମେ ଶୋରେ ଘୟୁଳର ବଳୀସ ହୋଇ ଅନେକ ଜାହାଳ ଓ
ଆନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକର ହୋଇଥିଲା । ଛଙ୍ଗରୁ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦୀପ
ରେ ଅଛିଶୟ ବଚିଥିଲେ । ଏ ଉଧ୍ବବ୍ରଦ୍ଧମାନ ଏସମୟ
କରେ ବର୍ଷାକାଳରେ ନ ହୋଇ ଗାଇବାଲାରେ ଫୁଥିଲା ।

ବାଲୁର ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଅବଦିଳଗତ୍ସମାନ ହେଲା ଆମାନଙ୍କର
ଜବୁଣ୍ମେଶ୍ୱର ସାହୀଯ ପ୍ରାର୍ଥନାକର କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରହଶ କରିବାକୁ
ଦିଲଗୁ କରିଥିଲାନ୍ତି । ସେମାନେ ବାଲୁର ପଳାନ୍ତକ ହୋଇ ଅପି
ଅନ୍ଧମୟ ଦର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତରମେତୋବେଳ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଗାଁମଳାକୁ ଗମନ କରିବେ କିମ୍ବୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର ପର୍ବତ ପାଇଁ ଖୁଲ୍ବାନଗେ ଅମାର ସେଇଥିଲଙ୍କ ସହଜ ସାମାଜି ବରିବାର ମନ୍ଦର କରି ଥିବାକୁ । ଏହାଙ୍କର ମାନ୍ୟ ଯେ ଅମାରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିଲିବେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ କେ ଅସ୍ତ୍ରନିକୀ ସେଇତ୍ତୁର ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇଗାରିବ ସେହିର ଅସ୍ତ୍ରକ କରିବେ ଛାଇଁ ।

ମୃଦୁତିମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲା ବିନବୁ କଲିତାର ଜକଣା
ଜାନାକୁ ଅନେକ ମୃଦୁତିମୁଦ୍ରା ଅସୁଅଛି ଏ ବୋଧ ହୁଅର ବିଷ୍ଟିକାଳ
ଏମୁଧ ଚଲିବ । ମୋଧୁପଲ୍ଲୀ ଜକଣାଜାନାକୁ ସୃଦ୍ଧିମୁଦ୍ରା ପଠାଇନେ
ଅନେକ ପ୍ରାହୁଦୀ ହୁଅନ୍ତେ ।

ଲେଇବା ଗେଗଲ ପ୍ରକୃତି ଓ କାରଣର ଅନୁସଙ୍ଗାନ ନିଷିଦ୍ଧ
ବିନ୍ଦର ପୁରୁଷର ଅଟିକୁଳାମରଜନ ବରତକର୍ଷକୁ ଥିଏଇହାନ୍ତି ଏମାନେ
କେତେକ ମାତ୍ର ଏଦେଶରେ ନାହିଁ ତେବେତାଗେଗ ସଂକଳିତ ଯାବନ
କ୍ଷେତ୍ରର ଅଳ୍ପକାଳ ଭରିବେ ।

ଧୀର୍ଜନ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସକାନ କାମ୍ଯ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ଦ୍ୱାରା
ଉତ୍ତମପ୍ରେ କି ଚକିତ ବୋଲି ଗ୍ରାସ୍‌କ୍ରୁ ଲେଫ୍‌ଟଙ୍କରୁ ଖବରୀର ସାହେବ
ରେଖାର ପ୍ଲେଟ୍ ଛାହଣ ବଢ଼ିବେ ଓ କମିଶନମାନେ ଆକାଶ ବି ଉତ୍ସର୍ଜନ
କିଷ୍ମର ରିପୋର୍ଟ କୋର୍ଟରୁ କ-ପାଠୀ ପରିବାହାରେ ଅବଶ୍ଯମ୍ଭୁବାନ
ପାଠୀରୁକେ । ହେବଳ ବ୍ରତ୍ୟାନ୍ତି କିଷ୍ମ ବୋର୍ଡରୁରେ ରମ୍ଭା
କ୍ଷମେ ବୋର୍ଡ ରେବନ୍ ମନ୍ତ୍ର ହମ୍ମନ୍ ଅବଦର ଦିଯାଏବ ।

ନିଜନ ପ୍ରସର ସମାଲୋଚନା।

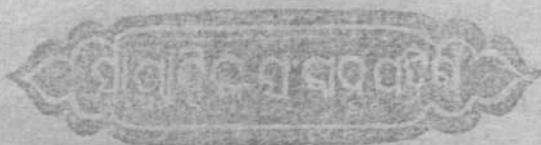
১৮৭৪

ଏହନାମର ଏକଟଣ୍ଡ ଉତ୍ତଳପୁରୁଷଙ୍କ ଅମେରିକାନେ ପାପ ହୋଇଥାଏହି
ପ୍ରକ୍ରିଯାକରି ନାମ ବାବୁ ଜୀବନୋହଜ ଲାଲ ଉତ୍ତଳଗାଁ ଶୁଣାନୀର
ଯଦ୍ବାନସ୍ତରେ ମୁଦ୍ରିତ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗାଶୀଳ ଉତ୍ତଳରହ ପାର୍ଶ୍ଵଲୟାହେବନ୍ତି
ସନ୍ଧାନିକାମକ ବହିଗାଁ ଏଥର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରହଠ ହୋଇ ଉତ୍ତଳଦେଖ-
ପ୍ରକଳନ ନାକାପ୍ରକାର ଛନ୍ଦ ଗୀରରେ ରତ୍ନା ହୋଇଥାଏହି ।

ଅମ୍ବେଳାନେ ଏଗ୍ରତ୍ତରୁ ଅକ୍ଷେତ୍ରମାଦର ସହିତ ଗର୍ବାଚ୍ଛବ୍ଦି ।
ରତ୍ନର ଉତ୍ତରଦେଶର ହିତାକାଂଶମାନେ ସାଥୀରେ ଦେଖାଇଲୁ ଓ
କାଳକଳେ ଶିକ୍ଷାକଲିଙ୍ଗ ଅନେକ ପୃଷ୍ଠକ ରଚନା କରିଥିବାକୁ ମାତ୍ର
ଦୂରେର ବିଷୟ ସେ ଦୂର ଏବଂଶେ ପୃଷ୍ଠକ ରହି ଅକ୍ଷେତ୍ରମାଦ ବଜ୍ରପୁରକର
ଅବିକଳ ଅନୁବାଦ ଥାଇ । ବଜ୍ରଲାସଟାଙ୍ଗ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଚୀଯ ବି-
ଭିନ୍ନତା ଅଛି ଜଣାବିବାର ଅନୁବାଦ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହିଷ୍ପ ପୃଷ୍ଠକ
ରଚନାର ଉପାୟ ସହିତ ଜ୍ଞାନ କରି ଦେଖିବେ ସହିତ ହେଉଥିଲୁ । ଏକ
ବସ୍ତରଙ୍ଗ ଅବିକଳ ଅନୁବାଦ ଯେ କେଡ଼େକଟିନ ଜାହା ହେଲାନେ
ଆନ ଦରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏଥର ଏହିପରିଲ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପଢିଲି
ଉତ୍ତରଦେଶର ବଜ୍ରଲାର ବଚନକିମ୍ବୁ ପାପ ହୋଇ ଏବଂପରିଲ ହୁବିଲା
କଣ୍ଠା ମୁକ୍ତନା ହେଉଥାଏ । ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାମାନେ ବଜ୍ରଲାସଟାଙ୍ଗରେ ଦୀର୍ଘ
ପ୍ରାଣହୋଇ ବଜ୍ରଲା କଣ୍ଠାଗ୍ରହ ଅନୁବାଦ ରଚନା ହୁମ୍ଦିରେ ଅନେକ
ବଜ୍ରଲାଗରର ଉତ୍ତରପ୍ରବାହର ବିଷୟମକୁ ଉତ୍ତର ମନେ କରି ମେସମ୍ବେଳ
ପଣ ଗବ ଲୋଜନ୍ତି ନାହିଁ ଦୂରରୁ ଜାଗା ଉତ୍ତରଦେଶର ଅନେକଷତି
ହେଉଥାଏ । ଯେବେ ଅନୁବାଦ ନ କରି ବେବଳ ବିଷୟ ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାକ
ଅନୁବାଦକର୍ତ୍ତାମାନେ ପୃଷ୍ଠକ ରଚନାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ତୁପ୍ରି ରଚନେ ଯେବେ
ବସ୍ତର ବଜ୍ରଲାମିଶ୍ରିତ ଉତ୍ତରପୃଷ୍ଠକ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ
“ଭ୍ରମରକ୍ତର” ଏବୋଷରୁ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥାଏ । ବେବଳ କମଧୁରକର
ଅନୁବାଦ ନହିଲବୋଲି ସେ ଏହା କିମ୍ବା ହେଉ ଏମନ୍ତ ନହେ ମାତ୍ର
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ଅବିକଳ ଅନୁବାଦକୁ ଉତ୍ତରମଞ୍ଜନ ନ କରି ଜାତି ଶୁଣେ ଉତ୍ତର
କରିବାର ଏମୟ ତୁତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହୁତୁକର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେବୁକି
ହୋଇ ଥାଏ ଓ ଦୋଷଗୁରୁ ଆଜି ବୋଲି ଅମ୍ବେଳାନେ କହ ନାହିଁ
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗୁଣ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତର ପୁର୍ବାପର କହିବା ଧାରକୁ
ଅନୁମରଣ କରିଥାଏ । ଯଦେଖି କି ଅମ୍ବେଳାନ୍ତ ମରରେ ଉତ୍ତର
ପୁରୁତ୍ତର କହିବା ହମ୍ମି ରକ୍ଷା କରିବା ନୁହନ ବିବାହ କରିବାରୀ
ମହିତ ଅଛି ଏବଂ ନଳନବୀରା ଅଗ୍ରେଷମ ପୁରୁତ୍ତରକବିଜାମାନ
କବିତ କରି ବାହବଳ ଦୀର୍ଘ ଦେବା ଉତ୍ତରଦେଶୀୟ ଅପର ଉଥାତ
ଅମ୍ବେଳାନେ ଏପୁରୁତ୍ତକୁ ବିଦ୍ୟାକଷ୍ଟ ପାଠ୍ୟପୁରକ କରିବାର ଅନୁବେଶ
କରିଥାଏ ବାରେ ଏପରି କରି ତାମାଜ ପାଠକବେ ବାଲକାମାନେ ହିମେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପର୍ମ ପ୍ରଥମ କରିବାର ପକ୍ଷମ ହେବେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଉତ୍ତଳଘାସିଙ୍କା ସହର ଛାତ୍ର ଦିଗନ୍ଧା ବଜାର କଣ୍ଠପୁରୀ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସଂକୁଳମୂରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରମୁଖ ହେଉ ।

ଜୟନ୍ତିମାଦାତିକା

୧୯୬୪ ମୁଲ୍ୟ ୫୫
୧୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରକାଶକ ପାଇଁ ମାତ୍ରମାତ୍ର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାକ୍ରୋଷ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବେଳେକୁ ୫୫
ମଧ୍ୟାହ୍ନ ପାଇଁ ତାକମାତ୍ରମୁକ୍ତ

ଆମିଲାଲ ଗନ୍ଧିର୍

ଗଜପ୍ରାଦରେ ଆମ୍ବେମାନେ ରସବ ଯୋଗାଇବା କଥ ବିଶ୍ଵରେ
ଯାବା ମେତ୍ରଖଳେ ସେଥରେ ଅତିରା ରେମନ୍‌ଡ ପରଚଦାର ଅମଲ-
ମାନେ ଦରକ ଥିବାର ପୁଣି ଅମ୍ବେମାନେ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥିବା । ମାତ୍ର
ବିଷ୍ଣୁମେଘ ଜାହାଙ୍କରିତ ପୁଣି ସେଷ କଥିବାର ବରାତରୁ
ଭିତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କ କରି ଦେବାର ହିନ୍ଦୀ କାରଣ ଅଛି ସେମାନେ
ସେବେ ପରିବାରେ ଯେଉଁ ମୋଟାନ୍ତି ବସନ ବରାକୁ ପୁଣ ପାନ୍ତେ
ତେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଜାହାଙ୍କ ଅଚଳାରେ ଦୁଃ୍ଖୀର ହୁଅନ୍ତି ବିନ୍ଦ
ଦେମାନଙ୍କର ସେଷ ଭାବର କଣା ଯାଇ ନାହିଁ ଓ କାହାର ରହି
କୁବେ ମଧ୍ୟ ଜାହା କିମାର ହୋଇ ପାରିବା । ସେମାନଙ୍କୁ ବିଷ୍ଣୁମେଘ
ଲଭମର ଗୁରୁଗର୍ଭ ଦେବ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ରସଦ ପ୍ରଥା
ବିବିଧ ରହିବାର ପୁଣି କଥର ପ୍ରଥା ବରି ଦେଲେ ଜାହାଙ୍କ
ତଥାରେ ପନ୍ଥାହିନ୍ତି ଏଥରେ ପୁଣି ରସଦ ପ୍ରଥା ବରି ଦେଲେ ଜାହାଙ୍କ
ତଥା ଅର୍ଥବଳେ କାନ୍ଦିଦେଖି ବୋଲିବା କାରଣ ପ୍ରଥେବଳ ଦେବ
କରେବ ଏହା ହାଜରେ ଉପକାର ରହିବାର ହେବ । ଅରଏବ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅମଲାଙ୍କ କରିବା ଦେବାର ବାରାଣ ମୁକ୍ତ ବିଦି ଜୀବ କର ଅଦ୍ୟ
ଗୁରୁଗର୍ଭ କିଷ୍ମତିରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମର ପ୍ରକାଶ କର ବର୍ତ୍ତୁପରକ
ମନୋହାରିତାରେ କରିବାର ।

ସେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସୁଖ ସଜ୍ଜନା କୁଞ୍ଜି କରିବା ବିଷ୍ଣୁମେ-
ଘନମ୍ଭ ଉଦେଶ୍ୟ ଓ ସେବେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଲୋଭନର ଅନୁରରେ
ଜୀବ ବା ସୁଧାରନ ପକ୍ଷରେ ହୁତକର ରେବେ ଥିଲେ ଏଥିଲେ ମୁକ୍ତକୁଞ୍ଜରେ
ଅଛି ଯେ ଗୁରୁଗର୍ଭ ନ ଦେବା କିମ୍ବମେହ ଜାମା ବମସ ବିଷଳ
ହୁଅଥି । ଅମଲମାନେ ଅର୍ଥବଳେ ପାଇଁ ସୁଧା ଯେ ଲୋଗରୁ
ରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅଜା କରିବା ଭ୍ରମ ଅଛଇ ଯେବେ ଜାତା
ବିଷ୍ଣୁମେଘ ସବଳ ଜୀଜକରନ୍ତି ରେବେ ଅମଲଙ୍କ ଦେତନ ବିଗାର
ର ପ୍ରସ୍ତୋତର କି ଥିଲା ? କେତେବେଳିର ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଅମଲ-
ମାନେ ଅରିବୁ ଭାବେ ଘାଟ କରି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବଥର ମୋଟ-

ମନ୍ତ୍ର ଯାଇ ଗର୍ଭମର ଦେତନ ଆଗରୁଷ ଗର୍ଭ କରି ଅରିଲି ଉତ୍ତାର
ସେମାନେ ଯେ ନିର୍ଜେବୀ ହେବେ ଏହା କବ ବିଷ୍ଣୁ ବରିବ ? ବୃଥାରେ
ପର ପାଇଁ ହାତର ଗର୍ଭ ପଡ଼ିଲେ ସମରେ କାତର ହୁଅନ୍ତି ଅମଲମାନେ
ବିଷ୍ଣୁମେଘଙ୍କର ଏଗେବେତନ ସେମ କର ନାହାନ୍ତି ଯେ ଅଜର୍ଥକ
ହାତର ଗର୍ଭକୁ ଦେବାକୁ କୁଞ୍ଜିବ ହେବେ । ଯେବେ ଦେତନବୁର୍ବି
ସମୟରେ ଗୁରୁଗର୍ଭ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କାହା ଦେତନରେ କୁଞ୍ଜ ହୋଇଥାନ୍ତା
ବିମ୍ବ ଯେବେ ଗୁରୁ ବିବାର୍ତ୍ତର ମୁକ୍ତର ଅମଲ କିମ୍ବକୁ ଥାନ୍ତେ ତେବେ
ଅମଲଙ୍କର ବୌଣ୍ଟି ଅପରି ନ ହୁଅନ୍ତା ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚକର ଏକପରାର
ଅବସ୍ଥାପର ବିନ୍ଦି ମୁଖ ଏକବେଳେ ଗୁରୁ ଯାଇ ଜନଗର୍ଭ ହେବା
ନନ୍ଦାତ ଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତ ନୁହଇ । ଏଥବୀରେ ଅମଲମାନେ ଅପରା ଧେଣୁ
ପୋଷିବାକଣା ଯତ୍ତି ସଭାକୁ ରସଦ ନେବାକୁ ବିଲାର କରିବାର
କରିବା କରିବାରେ ସେବା ନେବାକୁ ଚେହା କରିବ ଓ ଗୁରୁ ଫେରିଥାରି
ମଧ୍ୟ କରିପୁରା କାରଣ ଅନ୍ତାକୁ ଲାଭ କରିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବ ଏଥରେ
ପ୍ରକାରର ମଙ୍ଗଳ ବିଷେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାରେ ଓ ଦେତନ ଦଗାଇବାର
ଫଳ କା କରିବା ?

ଅନ୍ୟବଳେ ମହାକୁମାରେ ଶିଥୁମାଥକୁ ଯେ ଅଧୀନ କର୍ମଗରମାନେ
ଗୁରୁ ଗଲେ ସେବାକରନ୍ତି ମାରକ ପତ ପରିଥାବା
ତାକର୍ଜିର ଏକ ବରତର ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦିନକୁ ଦେତନର ଦଶମାତର
ତୁମ୍ଭେଶ୍ୱର ପାଥେଥୁ ପ୍ରାପ୍ତହୃଦୟ । ପୁଲିଷ ଓ ବାରିକମାତ୍ରର କି ଉମନ-
କରିବା ଯାହାଙ୍କର ଲିଧମ ଅଚିର ସେଥରେ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା କେମନ୍ତ
ଓ ଅମଲ ଏବେ ଗର୍ଭମର ବିନ୍ଦ ଅବାଗ ଗେବନ୍ତ ଓ ପରିହଦାର
ଅମଲମାନେ କି ହେବୁଗ ଏମର୍ଗର ବିନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି କୁହମାର ନ
ପାରେ ? ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ବିଷ୍ଣୁମେଘ କୋଥ ହୁଅର ଏହାଙ୍କ ଭବନ୍ତେକ

ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ଡକରନ୍ତି ନାହିଁ ଦୋଳି ଖତଙ୍ଗର ରଢି ଭୁମଶକରିବାର
ଉପଯୁକ୍ତ ଜୀବ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରତରେ ଏମାନଙ୍କୁ ପିଲାଦା ଚପଗୁଡ଼ିଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସମାଜାଦିଷ୍ଟରେ ରଖି ଦେଇନର ଦିଅମାଂଶୁ ତରିଥିଲା
ଦିଅନ୍ତି । ଏହପଦିବିହାର ତୁଳନା ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତହୋଏ ନା କୋଥ-
ହୁଅର ବଜାଦେବରେ ଚାରଙ୍କ ଦେଇନର ଅଛିବୁ ତେଲ ଓ କାଠ
ଦିଲ୍ଲାଦିବାର ପ୍ରଥା ଦେଖି ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି ଦେବନ ଓ ଧରିଜଦାର ମହିଳାମାର
ଅମଲଙ୍କୁ ସେହିପଥ ଦେଇ ଅଛିବୁ ଦେଇ ରଣ୍ଟାହିନ୍ତି । ଏହପଥ
ଅବସ୍ଥାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଗଜର କରି ଅସୁଧାହିନ୍ତି ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ! କେବଳ
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ରୋକମାନେ ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ ଜାଗନ୍ତି ନାହିଁ କୋଳ ହାତର ଜାଇ
ବରିକ ପିଲାଦାପାଇଁ ସରକାରୀ ମହିଳାମାରେ ପଢ଼ାହିନ୍ତି । ପଢ଼ିବର୍ଷ
ଯାହାକୁ ଗସ୍ତକୁ ବିବାହୀ ପଢ଼ଇ ଜାହାର ଅବସ୍ଥା ବଲିଦାନର ତେଲ ପ୍ରାୟ
ହୃଦୟରୁଥରୁ । ଅମଲମାନେ ସମସ୍ତେ ମାନ୍ୟବିହିନ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଅଥବା ଏଠାର
ବାମାକିଳ ଏହିପଥ ଏହିପଥ ଯେ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ଧୁ
କ୍ରାନ୍ କରିଯାଏ । ଏମାନେ ପଦବିଜରେ ଶମାକରିବାର କାହାକିମନ
ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କରି ନାହାନ୍ତି ଓ କାହାରି କାହିଁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଦକ୍ଷା କରିବାକାରଣ ପଦବିକେ ଶ୍ରମର କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାକ ହୁଅର
ପଢ଼ିବି ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି ଧାଲିବିଶିଳ୍ପି ନ ଦେଇଲେ ତେଣେ ଏମାନେ ପାଲିବିଲିନା
ମେଧ୍ୟକରୁ ଯାଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପାରକରେ ଭାବି କୁଳଲେ ମାସକୁ
ତେବେ କୋ ପ୍ରୟୋଜନ କରୁ ପରିଅନ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଦ୍ଧମନ୍ଦିରାରେ
ମାହିତି ହେଲା । କାହିଁ ଅସୁଧା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ପରେଥିବ
କିମ୍ବାକୁ ମାତ୍ରକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଳକର୍ତ୍ତେ ତଳିମାସ ଭୁମଶକରିବାକୁ
ହୁଅର ହୁଅର ପରିଭାବ ହେଲା । କାରି ମୋହରର ବି ବିଶ୍ଵାସ ଯାହାକୁ
ହୁଅ ମନ୍ଦମେ ଗସ୍ତକୁ ଦ୍ୱିବାହୀ ପଢ଼ଇ ପାଇଁ କୁମାର ଦେଇନ ବିଶ୍ଵାସରେ
ଏହା ବି ଦାନଶ ଦିରେ କିମ୍ବୁ ? ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର କିମ୍ବୁ ଯେ ତହାର
ପ୍ରଥାନ ଚମ୍ପିରିମାନେ ଏକଥର ଅମଲଙ୍କ ଦୁଃଖ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳିଙ୍କ ଜଣାର
ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେ ଏହମାତ୍ର ନ ଜାଗନ୍ତି ଅମ୍ବୁମାନେ କିମ୍ବୁ
ଦରିଖାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲା । ଅସୁମାନଙ୍କ ମହିଳେ ସେମାନେ କିମ୍ବୁ ପାଇଁ
ଅକ୍ଷମ ଦୁଃଖ ପାଇ କରିଅଛନ୍ତି । ଅମଲମାନଙ୍କର ଦିଗନ ଯେ
ଏ ବିଶ୍ଵାସରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି ଅବେଦନ କରନ୍ତି ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି
ଅନ୍ତର୍ଭାସୁ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ପାଇଁ ଏଥିର ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

କାଥାଲିକ ଧ୍ୟାନପ୍ରକଳ୍ପରେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଙ୍କ ହୁଅଛି । ଶର୍ମୀଜ ଛଣ୍ଡଗ୍ରହ ମହାସର୍ବରେ ଧର୍ମସଂକାନ୍ତ ଦ୍ୱଦ୍ୱଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚ କିଞ୍ଚିତ ଦେବ ଓ ପ୍ରଥାନ୍ତ ମହା ଗ୍ରାହକେଣ୍ଟାନ୍ତ ସାହେବ ଅଧିପାତ୍ର ନହିଁ ଯେ ଅଜ୍ଞାନଗ୍ରିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ପୁରେତିତ ରହିଛି । ପ୍ରଥାନମହିତର ଏକଥ ଅଧିପାତ୍ର କରିବନର୍ଥପତନ ମନ୍ଦିରର ଅତିରି । କାରଣ କାଥାଲିକ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକିତ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଞ୍ଚାସାନ ଧର୍ମର ଦ୍ୱରାଗାର ଅପର ଯେତୁଳେ ଏକଗାଗାହାକୁଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତକର ଧ୍ୟାନ ଅନ୍ୟଶାଶ୍ଵାର ପୁରେତିତ ରଜ୍ଞିବା ଅନ୍ୟାୟ ଦୋଷାଦ୍ୱାରା ସେମୁଳେ ପୃଥିବୀ ଧର୍ମକଳମ୍ବା ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୂଳଜମାନକର ଧ୍ୟାନ ଯେ ଶାଶ୍ଵାସାନ-ପୁରେତିତଙ୍କୁ ବେତନ ଦିଶ୍ୟାମାର ଏହା ବି କରାନ୍ତି ଅନ୍ୟାୟାକରଣ ନହିଁ ? ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆସୁମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ କରିବନର୍ଥର କରି ଶାଶ୍ଵାସାନ ପୁରେତିତଙ୍କୁ ବେତନ ଦେବାରେ ପନ୍ଥବଳସ୍ତ୍ରକାର ବିଶ୍ୱ କରିଥିବାକୁ ଅଥବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟେକ୍ଷଣ କରିବାର କେବୁ ହେଉଅଛି । ଏମେହ ଅଚରଣ ଅବଶ୍ୟ ଅପର ବିଶେଷତଃ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଧର୍ମକିଷ୍ମରେ ଅଧିଷ୍ଠାତାକାରୀ କହିନ୍ତି କିମ୍ବା ଭାବୁଧାର୍ମ କଣ୍ଠରେଣ୍ଟାନ୍ତି । ପ୍ରତିକଳରରେ ଲାଗେ । ସାତି ଓ କିର୍ତ୍ତପରର ବ୍ୟେକ୍ଷଣ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଦେବିଥିଲ୍ଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଥରେ ପ୍ରକାଳର କୌଣସି ଉପକାର ନାହିଁ । କେବଳ ଦେବିତର ଶାଶ୍ଵାସାନ କରିବାକୁ ଧର୍ମରକ୍ଷଣ ଧାରା ଏ ବ୍ୟେକ୍ଷଣ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥ କିମ୍ବାକଲେ ଯାହାକୁ ଉପକାଳର୍ଥେ ଏବମତ୍ତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଦେମାନଙ୍କଙ୍କଠାର ବ୍ୟେକ୍ଷଣ କରିବାର ଉପରି ବ୍ୟେକ୍ଷଣ କରିବାର ଉପରି ଏବେବେ କାହା ସେ ଦେଇନ ପାରନ୍ତି ତେବେ ଏ ବ୍ୟେକ୍ଷଣ ରହିଛି କରିବାର ଜଣିତ । ଏବେବେରେ ମନ୍ଦ କାଥାଲିକ ପୁରେତିତଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ବିଚି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଅଥବ କାଥାଲିକ ବିର୍ତ୍ତା ରହିଅଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟମାନ ମେହିମାନେ ରହିଥାଏରେ । ଏବମତ୍ତ ବିଶେଷନାରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଖୋମ-ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ଦର ପଞ୍ଚୁକୁଳେ ଧର୍ମର୍ଥର ଭରାଯାଇଛନ୍ତି ଯେ କରିବାରେ ସବ କାହାଙ୍କ ପରମାର୍ଥ ଶାଶ୍ଵତକରି ଗୀତ ମହାସର୍ବ ଏବି ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ । କରିବନର୍ଥର ସବଲୋକନ ରେତ ଯେ ଏହରେ ଏବମନ ହେବେ ଏହା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କ୍ରିମାନ ସଫେଦ ହେତ ନାହିଁ ।

ପବ୍ଲିମେଣ୍ଟ୍ ବେଳକାରୀ ପତ୍ରୀ

ଏହି ସ୍ମୃତି ଖୋମପୁରାଜ ଗନ୍ଧାରୀ ହରେ ଯେ ପ୍ରକାଳ ଲେଖି-
ଅଛି ବାହା ପାଠକର ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜନ୍ମ ଅନ୍ତର ହେଲୁ ।
ଆମ୍ବେମାନ ମେହମାନେ ଉଠିବାକୁ ରାସନପ୍ରତି ଅନେକ କାମାଗୁ
କେତେକଦିନ ହେଲା ଅଷ୍ଟକୁ ହୋଇ ଗନ୍ଧାରୀ ବିଶ୍ଵାସାଚରଣ
କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଦାଖଲ ବିଦ୍ୟୁତି ପ୍ରଧାନବାଜଙ୍କ ଜୀବାଯାଏ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ କୁମିଳାର୍ଥୀ ବନୋବନ୍ତୁ ଓ ଗୋଟିଏ ଅମ୍ବେମାନର୍ଥୀ
ଅଭିଭାବ । କୁମିଳ ବିଷନ୍ଦଗେତାହାତ୍ତର ଦିନ ଏହି ଯେ ପ୍ରକା ଅପାରା
ପତିକୁ ମଧ୍ୟାମ୍ଭାନ୍ତରେ ଉପ୍ରେସ ଦୂରିଟିରେ ରାଜ୍ୟମେଳା ଭାବରୁ ଘେରୁ
ଫଳରେଗା ନ କରେ ଅହା ବର ଭାବରେତରୁ ଏବଂ ଅର୍ପନମର୍ତ୍ତରେ
ଏହି ଅଗ୍ରାମକୁ ହୁଅର ଯେ ଅଜନ୍ମାର୍ଥୀ ଅଭିଭାବ ମୋତ୍ତ କେମାନ୍ତି-

କେବ ଅବେଳ୍ପ

ମହାନ୍ତବର ଏଥିକା ବାହାର କାହାର ଦିକ୍ କିମ୍ବା
ଅମେରିକାରେ ଏହାର ସାଧାରଣତଃ ବଜୁଗ ହେଲୁ କହି ନ ପାଇଁ ।
ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ମେଦ ଜୀବି ଏହାର ଉତ୍ତାର ଯେତିରେ । ଅଥ ଯା
କିମନ୍ତ ଏହାରୁ ଯେମନ୍ତ ଦୂରଳ ଓ ହନ୍ତରୀ ହେଉଥିଲା ତା
କିମ୍ବାହୋଇ କି ବ୍ୟାପକତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତହେଲା ? ଅମେରିକାରେ ଏହା
କିମ୍ବାହୋଇ କିମ୍ବାହୋଇ ଦେବତା ପଳି କରିଥିଲୁ । କହିବା
ଇଂଗ୍ରିଜୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିନ୍ତୁ ହେବାର ଅମେରିକାରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅନ୍ତିମ
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଆଜିଥିବାକୁ ଜାଣା ମେଧ ହେବା ।

ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁମତି ଜନ୍ମଦିନରୁ ମନେ କଲେ ଏହାର ଦୁର୍ଗମ

ବୀ ୧୯ ରିଜ ମାହେ ପେବୁରଙ୍ଗ ସନ୍ ୮୮୭୫ ମତିହା

ଅର୍ଥର୍ୟ ଖୋଥ ହେଉ ଯାଏଁ । ଯେଉସ ବେଗରେ ଏହା ଜନ୍ମିଲା
କଲା ତଥା ଶୁଣିବେ ଏହାକୁ ଉତ୍ତରର ଗର୍ଭସ୍ଥାବ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ଓ ଗର୍ଭସ୍ଥାବ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେପାର୍ଥା ବିଶେ ନାହିଁ ଏହା କିଏ ନ
ଜାଣେ ?

ଯାହା ହେଉ ଏପ୍ରକାର ପଢ଼େ ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନ୍ୟ ଏକ
ସଂମ୍ବାଦପତ୍ର ଜାହାନିବାର ଥବନଗତ ହୋଇଥିବୁ ତାହାକୁ ଦେଖି ଯେବେ
ସବୁ ମାଧ୍ୟମରେ ଏବୁଳା ପାଯୋଗିବେ ଜେବେ ଅମ୍ବୋମାନେ ଅନ୍ୟ
ହେବୁ । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧ ସଂଘାରର କଣ୍ଠ ନୈମିତ୍ତିକ ବ୍ୟପାର ଅଠାର
ଯାହା ଯେତେବେଳେ ବୁଝାଯାଇ ବନ୍ଧୁଥବା ଯାଏ ଦେଖୁଥାଏ ।

ଏବର୍ଷ ମିବିଶିଷ୍ଟ ବଢ଼ି ଅସ୍ତାରେ ଦିର୍ବାହ ହେଲା । ଯାହାର
ମଙ୍ଗ ବହୁ ରହିଲା ନାହିଁ ଓ ବେଳ ପୂଜାପ୍ରହର ଠାର ଏଇଥ ମେବାଛନ୍ତି
ପ୍ରବଳ ଉତ୍ତର ବଜାସ ହେଲା ଯେ ଲୋକେ ଦାଖକୁ ବାଧାରିବାରୁ
ଲୋକ ଜୀବ କଲେ । ସନ୍ତୋଷମୟକୁ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଶାତ ଅସ୍ଵକ ହେଲା
ପ୍ରତିଶର୍ମ ଅସ୍ଵକାଂଗ ଲୋକ ଘର ବାହାର ନ ପାରିଲେ କୁଣ୍ଡ ଏ ଏ ଶା-
ତାର ପରଦିନ ଏ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୃତ୍ୟକ ବୁଝିଲେବାର ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ
ଯାଇଥିବା ଯାଏଇର ଯେ ଦିଗା ହୋଇଥାଏ ଗାହା ସହଜେ ଅନୁଭବ
ହୋଇ ପାରେ ଗୁଣିଲୁଁ ଯେ ପରମହଂସରେ ପୂଜଣ ଅନ୍ତରାଗରେ
ବାହୁ ନ ପାଇ କୁଆରେ ପତ ମରିଗଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଏକା ଉତ୍ଥବାସ
କରିଥିଲେ ତାହାରୁଚ କିଛି ମୁଁ ହୋଇଥିଲା । ଦିନମାନରେ ମେଘୁଆ ଓ
କଜାସ ହେତୁ ସଥାର ପାତା ଅସ୍ଵକ ବୋଧ ନ ହେଲା ଓ ଗୃଷ୍ମରେ ମେଘ
ଦର୍ଶା ମହାପାପ ପାତା ଉଠାଇ ଦେବାର ପାଚଣାର ସମୟ ବିଳମ୍ବ ନ
ହେଲା ।

ମନ୍ତ୍ରାଧିକୀ ଦରପାତି ମୋକଦମାର ଅପରିହାରୁ ଧରିବା ପାଇ
ଯେଉଁ ମୁନ୍ଦ୍ରାର ଦେବାପୀଇ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିଲା ତାହା ବିଅଳ
ହୋଇ ନାହିଁ । ପୁଲସ ନାଗଦୟଶୁଦ୍ଧିକୁ ନଳକ କରିବାର ସେ
ହାଜରରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୋକଦମା ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ
କୌଣସି ନାହିଁ ପ୍ରକାଶକରି ନ ପାଇଁ ।

ଗଲୁହପ୍ରାହରେ ଏକଜ୍ଞାର ହ୍ରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣାଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥିବାରେ । ଏସମୟ ବର୍ଣ୍ଣାଦେବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଉପକାଶ ଦେଉ ବା ନ ଦେଉ ଅମୃତସଲ ଏଥରେ ରକ୍ଷାପାଇବି ଏହି ବହୁ ଅନନ୍ଦର କଥା ଅଛି । ଦୁଃଖମାନେ ଆମ୍ବଦେବରୁ ଅନେକ ତ୍ରୈଗ୍ରହ କଷା ପାନ୍ତି ଓ ଅମୃତସଲ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ପରିଚ୍ଛମ ଓ ଆହାର ଦିଅର ଏପକାର ପାପଳ ଯେବେ ନିର୍ଦ୍ଦୀପୁରେ ହସ୍ତଗତ ହୃଦୟରେ ବର୍ଣ୍ଣା ଦେବାର ଗାନ୍ଧୀ ହସ୍ତଗତ ହେବାର ଅନେକ ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । କେବେଳେ ରୋକମାନେ ବହୁକାଳ ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ କର୍ବା ହି କରିବେ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ କଳେଜରେ ସାହେବ ଗତମରାଳବାର ମୋଟିସଲ୍
ତମଣ ବାରଣ ଯାଦାଦରି ତଗତମିଶ୍ରପୁତ୍ରୀ ଯାଉଥିଲନ୍ତି । ସେ ଅଛିକର

କେତେକସ୍ଥାନ ଗ୍ରମଶକ୍ତି ଦିଗ୍ନ ବାରଦିଲ ମଧ୍ୟରେ କଟକକୁ ପତ୍ର୍ୟାଗମନ
କରିବେ ।

କିମ୍ବାନ ଉପରେ ମାସୁଳ ଧ୍ୟାନକରି ଶଷ୍ଠିଶତାବ୍ଦୀରେ ହୋଇଥିଲା ଏହାର ଜାଗାରେ କିମ୍ବାନ କରିବାକଷୟ କାହାରର କାଳୀ ବହୁଅକ୍ଷର ଯେ ଏକର୍ମ ଦେବକଳ ନିଧାରୁ କରିବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଏଥରେ ମୃଦୁଗୌତ୍ତର ଘରସ ବିନ୍ଦେତାଙ୍କର ଅନେକ କ୍ଷତି ହୁଅଇଛି । ଅଜାବ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବଦା ଦୂଷ୍ୟ ଅଟଇ କାହାରର ମହାମଜଙ୍କ ପ୍ରାୟ ନହିଁ ଲୋକକୁ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେଖା ଯାଏ ଛା ।

ଇଂଗ୍ରଜମାନେ ମୁଣଳମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଖୋସ୍ତାନ କରିବା କଠିନ ଜୀବି
କରନ୍ତିବୋଲି ସର୍ବଦରେ ଗୁଣ୍ଡାଥାରୀ ବାରଣ ମୁଣଳମାନ ଯାହା ବିଛି
କରନ୍ତି କଲମା ପଢ଼ିଲେ ଶୁଣି ହୁଅନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ମୁଣଳମାନ ଶ୍ରୀଖୋସ୍ତାନଙ୍କୁ
ସ୍ଵର୍ଗମ୍ ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଅଛିଯାଏ ଶୁଣା ନ ଥିଲା । ଗତ ତା ଏ ରିଜରେ
ତେଜିନୟୁସରେ ମାତ୍ରାକର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ୍ତି ସଂମ୍ବାଦିଷ୍ଟର ଉଦ୍‌ଦିତ ଗୋଟିଏ
ସଂମ୍ବାଦ ଧାରାକଲୁ ଯେ ସେଠାରେ ତିନି ଗୁରୁଜଣ ଇଂଗ୍ରଜ ମୁଣଳମାନ-
ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣପର୍ବତ ଏକ ମସିଦରେ ବାସ କରିଥାନ୍ତି ଆଉ ବେତେଲୋକ
ଏହାଙ୍କର ପର୍ବାଦିଗାମୀ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ । ଏମାନେ ବିଜୁବିଜୁ-
ଉତ୍ତାର ମକ୍କାକୁ ଖର୍ମ୍ୟାବା କରିବେ । ଗନ୍ଧାରିକ କହନ୍ତି ଯେ ଏମାରେ
ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମଗଳମାନ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଜୀବା-
ଲୋଭରେ ବିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟଶାରେ ଏ କର୍ମ କରିଥାନ୍ତି । ଅମ୍ବୋମାନେ
ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଫିଲ୍ସାସ କରି କାରଣ ଏଠାରେ ଯେ ଏତେଲୋକ ଶ୍ରୀଖୋସ୍ତାନ
ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତଧର୍ମ ଲାଭ କରିବା ବେତେଲୋକର
ପ୍ରବର୍ଜନ ଅଟଇ ?

ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରଦେଶରେ କୁହାଳୁ ନିବାସି ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ
ବୃକ୍ଷ ହେବକ ନାହିଁ ଏବି ଶୂନ୍ୟ ମହାଦେବକଳାର ନିଶ୍ଚୟକରି ବୁଝି
ବୁଝି ନ ହେବାର କଣ୍ଠାସକର ଆପଣାର ସାନ୍ଧ୍ୟନସାରେ ଜଗଦି ଉତ୍ୟାର
କରି ଶୁଦ୍ଧଫୁଲ କଲା । ମାତ୍ର ଗସ୍ତ ଗୋଲାରେ ରତ୍ନବାର ପରଦିନ
ଯ ଯତ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମବର୍ଷା ହେଲା ଓ ତଥାର ଗସ୍ତର ସାଥ ଠଳାକୁ
ସେ ୧୧ ର ଠାର ସେ ୧୨ ରକ୍ତ ଖସିଥିଲା । ବିଶିଷ୍ଟ ଏଥବା ଦେଖ
ଆଇ ସହିବରୁ ନ ପାର ଏକ କୁପମନ୍ୟରେ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାଣଜୀବି-
କଲା । ମନୁଷ୍ୟର ଲୋଭ କେତେ ଉପକର ଏଥିର ପାଠକମାନେ ବିଶ୍ଵ
ଦରନ୍ତରେ ।

ବମ୍ବେଗଜେଠ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବପାଦିତ ଦେଶରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଜଳୟ କ୍ଷମା ନ ଦେଇ ନାଗପୁର ବିମକାରବଙ୍କୁ ବାକିଦାର
ମାହାଲମାନ ବିନିୟୁ କରିବାର ଅନ୍ତରେ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ସନ୍ଧାନକ କିମ୍ବନ୍ତି
ଏଥରୁ ବଳିକର ଆଉଳ ନିଷ୍ଠାର ବ୍ୟବହାର ଅଛି ? ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା
ପ୍ରକାଙ୍କ ରକ୍ଷାକମିତି ନାନା ଉପାୟ କରିବାର ମୁଖ୍ୟାବ୍ୟବ କିମ୍ବୁ ଏବେଳେକର
ପୁଲରେ ଅବିଗ୍ରହ କଲେ ପ୍ରକାଙ୍କ ରକ୍ଷାର କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଟଇ ।

ଲକ୍ଷାଧୀପରେ ସୁବୁଦ୍ଧିଶନ ନର୍ମିତି ତାକୁର ହୋମସାହେବ ଗବ୍ଦଷ୍ଟ-
ମେଘଠାରୁ ଯେଉଁ ଅୟକାର ପ୍ରଥନା କରିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରାସି ସେଲେ
ନାହିଁ । ତାକୁରରସାହେବଙ୍କର ପ୍ରଥନା ଥିଲା କି ସରଜାଣ କିମ୍ବା ଜମିବାରୀ-
ବଞ୍ଚିରୀୟ ଦୂରିତ ସେ ସୁବୁଦ୍ଧିଶନ ଯେଉଁ ତାରେ ଦେଖନ୍ତେ ସେଠାଗେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଧାର୍ତ୍ତଣାରୀରଙ୍କରେ ସରଜାରର ଅୟକାର ଥିଲେ-

ହେ କମିଟାରଙ୍କ ତୁମିଉପରେ ସହିତ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ କଣନା ଦେବାରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଅନଳ୍କୁଳ ହେଲେ । ଯେବେ ଜଣି ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ପୂର୍ବଧର ଦେବେ ଏହିମାତ୍ର । ଲଜ୍ଜାରେ ବିପ୍ରର
ସବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଥୁବାର ତଣାଯାଏନ ହେଲେ କି ପୁଗନରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟୀ ଲଜ୍ଜାର
ଉଦ୍ଦେଶ ହୁଅନା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠକୁଣ୍ଡାଳ ନାମକ ମହାତ୍ମାଙେ ମେହୁସିବେ
ଦେଶର ଏକପ୍ରକାର ଅର୍ଥର୍ଥ ଗରୁ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ସେ ଗରୁର ଲକ୍ଷଣ
ଏହି ଯେ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁଧୂମି ଦେଖା ଯାଉଥିବ କିନ୍ତୁ ତାହାର
କିଞ୍ଚିତକାଳ ପାଣିରେ ଶୁଦ୍ଧାର ରମ୍ଭଲେ ପୁନର୍ଦୀର ସଜ୍ଜବ ହେବ ଓ
ଧାର୍ମବୁଦ୍ଧି ପଥମାନ ପୁନର୍ଦୀର ସ୍ଥାବନ୍ତିର ଉଚ୍ଚିତ୍ବବନ୍ଦିତ ପ୍ରଧାନେବ ଓ
ବୁନ୍ଧ ବହିତ ହେବ । ତତ୍ତ୍ଵାଗ୍ରହିତାନାରେ ରମ୍ଭଲେ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଶୁଦ୍ଧ
ହୋଇ ମଧ୍ୟ କ୍ରମିତ ଥିବ । ଏହିଭିଧ ଗେଟିଏ ବୁନ୍ଧ ଅନେକକାଳ
ରଖିଯାଇ ପାରେ ।

ଗତମାସ ଜା ୨୧ ଭିତର ଦିଲ୍ଲିଜର ଜାଗତାକ ସଂଗ୍ରହର
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଦେଖାରେ କୃଷ୍ଣର ବିଜୟ ହୋଇ ଅନେକ ଜାହାଜ ଓ
ଅନ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ଜାଗର ଦୋଷାଥାତ୍ମି । ଇନ୍ଦ୍ରାଣୁ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧରୀଣ୍ଡ୍ର-
ଜନମାନ ଏହିମାସରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ବରିଥିଲେ । ଏ ଉପଦ୍ରବମାନ ଏହିମାସ
ଦେଶରେ ବର୍ଷାକାଳରେ ନ ହୋଇ ଗାନ୍ଧାରରେ ଫୁଲାର ।

କାନ୍ଦୁଳର ଅଜମୀନ ଓ ଅବଦୁଲଗୁଡ଼ିମାନ ଜୀବ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ଘବତୀମେଘୁର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାବର୍ଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ବିଳମ୍ବ ଦିଶିଥିଲୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କାନ୍ଦୁଳର ଧଳାନ୍ତକ ହୋଇ ଥିଲା
ଆଜିପରୀଦିନ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲାନ୍ତି ।

ମହାମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡୋହେବ ଅଳ୍ପଦିନରେ ଗାନଳାରୁ ଗମନ
କରିବେ ବିନ୍ଦୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଦେଶ ହେବା ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାମା
ପ୍ଲାନେଟରେ ଅମ୍ବାର ସେବାକଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ମନସ୍ତ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ମାନସ ଯେ ଅମ୍ବାରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ
ଓ ଅର୍ଥବିନା ଯେତେବୁର ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ହେଉନ ଅଥବା
କରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଦୀପିମୁହୁ ପ୍ରଦେଶର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲା ଦିନର କଳିତ୍ତିଆର ଗନ୍ଧା-
ଗାନ୍ଧାରୁ ଅନେକ ପ୍ରଦୀପିମୁହୁ ଥୁଏଥିଲା ଏ ବୋଧ ପ୍ରଥମ ବିହିକାଳ
ଏହାପରି ଚାଲିବ । ମୋଧୁପଲର ଗନ୍ଧାଗାନ୍ଧାରୁ ପ୍ରଦୀପିମୁହୁ ପଠାଇଲେ
ଅନେକ ପ୍ରାହୃତ ପ୍ରଥମେ ।

ଭେଟା ଖେଳର ସ୍ଵର୍ଗ ଓ କାଳଶର ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମିତ
ଚିଲକଣ ଦୂରକଣ ଅଗିଷ୍ଟମ୍ବରଜଳନ କରିବର୍ଷରୁ ଅହିଥିବୁଝୁ ଏମାନେ
ଦେବେବ ମାପ ଏଦେଶରେ ଗଢ଼ ଭେଟାଖେଲ ସଂରକ୍ଷ୍ୟ ଯାବନ୍ତି
ବ୍ୟପାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଦେ ।

ପର୍ବତ ଅବସ୍ଥା ଆନୁଷ୍ଠାନ ବାର୍ଷି ଦୋଷି ଦେବତା ଦ୍ୱାରା
ଉତ୍ତମତଥେ ନ ଚଲିଲ ବୋଲି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଖକଙ୍କୁ ଜବନୀର ସହେବ
ଦେବତ ସୁଧା ଶିଖିବେ ଓ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଅଛାଳ ବି ଦୂର୍ଲଭ
ବିଷୟର ରଘୋର ବୋର୍ଡରୁ ନ ପଠାଇ ପରିବାହାରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରୁ
ପଠାଇବେ । ଦେବତ ସକଳୁମାଟି ବିଷୟ ବୋର୍ଡରୁକେ ରହୁଥିଲୁ
କିମ୍ବା ବୋର୍ଡର ହେବନ୍ତି ସମ୍ଭବ କରିବ ଅବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟାରେ ।

ନେତର ପ୍ରକାର ସମାଜୋଚନ।

৬০৭৩

ଏହନାମର ଏକଟଣ୍ଡି ଉତ୍ତଳପୁଣ୍ୟକ ଆମ୍ବେନାବେ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବୁ
ଶ୍ରୀରତ୍ନବର ନାମ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲଳି କଥକପ୍ରଣାଳୀ-କୁଞ୍ଚିତନିର୍ମାଣ
ଯଦ୍ୱାଳପୂରେ ମୁଣ୍ଡିତ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟପାତ୍ର ଉତ୍ତଳକବି ପାଞ୍ଚଲିଧ୍ୟାହେବନ୍ଦୀ
ସନ୍ଧ୍ୟାବିନୀମକ କବିଭାଗ ଏଥର ବିଷୟ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇ ଉତ୍ତଳଦେଖ-
ପ୍ରତିକଳିତ ନାନାପ୍ରକାର ଛନ୍ଦ ଗୀତରେ ଗରନା ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଗାତ୍ମକ ଅନୁଭବର ସହିତ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଥିଲୁ ।
ଯତ୍ତିର ଉତ୍ତରଦେଶୀରୁ ହତାବାଣିମାନେ ସାଥୀରଣ ଦେଖାଇର ଓ
ବାଲକଙ୍କ ଜିଜ୍ଞାସନିର ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତର ଉଚନା କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଦୁଃଖ ବିଷୟ ଯେ ଦୂର ଏକଟଣେ ପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବା ଅନୁଭବରେ
ଅବଳକ ଅନୁବାଦ ଆହାର । ବରଳାରେ ଉତ୍ତରଦେଶୀ ପାକାର୍ଯ୍ୟ ବି-
ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର ଜଣାଇବାର ଅନୁବାଦ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହିମୟ ପ୍ରସ୍ତର
ରତନାର ଉତ୍ତରଦେଶୀ ସହିତ ଜ୍ଞାନ କରି ଦେଖିବେ ପଦ୍ଧତି ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ
ବସ୍ତରଃ ଅବଳକ ଅନୁବାଦ ଯେ କେତେକଠିନ ଜାହା ଦେମାନେ
ଜ୍ଞାନ କରିବୁ ନାହିଁ । ଏଥର ଏହିପାଇଁ ହୋଇଥାଏ ଯେ ପ୍ରତିନି
ଉତ୍ତରଦେଶୀ ଦେଖାଇବାର ଉତ୍ତରଦେଶୀ ପାପ ହୋଇ ଏକପ୍ରକାର ନିଜନ
ଭାଷା ପୁକୁଳା ହେଉଥାଏ । ତତ୍ତ୍ଵକର୍ତ୍ତାମାନେ ଦେଖାଇବାରେ ଦିଶା
ପାପଦୋଷ ବଜାଳା ବ୍ୟାଙ୍ଗାନ ଅନୁବାଦ କରିବା ହମୟରେ ଅନେକ
ବରଳାରର ଓ ଜାବପ୍ରକାଶର ନିର୍ମଳ ଉତ୍ତର ମନେ କରି ଦେବମୁଖ
ପଦ ଗଢ଼ ଲୋତନ୍ତର୍ମାନାମ୍ବିନ୍ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଉତ୍ତରଦେଶୀର ଅନେକଶହୀ
ହେଉଥାଏ । ଯେବେ ଅନୁବାଦ ନ କରି କେବଳ ଦିଶ୍ୟ ଗ୍ରହଣପୂର୍ବକ
ଅନୁବାଦକର୍ତ୍ତାମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ରତନାର ପ୍ରଦ୍ରିତିରୁ ଚାପି କରିବେ ତେବେ
ଦ୍ୱାରା ବରଳାନିଶ୍ଚିତ୍ର ଉତ୍ତରଦେଶୀ ଦେଖାଯାନ୍ତା । ଯାହା ହେବେ
“ରମରଜନ” ଏବୋଷର ମୂଳ ପାଇଥାଏ । କେବଳ ବରଷ୍ପୁରକ
ଅନୁବାଦ ନୁହିବେବାକୁ ଯେ ଏହା କିମ୍ବା ହେଲା ଏମନ୍ତ ନହିଁ ମାତ୍ର
ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷର୍ତ୍ତା ଅବିକଳ ଅନୁବାଦକୁ ଉତ୍ତରଦେଶୀ ନ କରି ଜାଗି ବୁଝି ଜ୍ଞାନ
କରିବାର ଏମୟ ହରୁ ହୋଇଥାଏ । ଏପ୍ରସ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେବେକୁ
ଦୋଷ ଥାଏ ଓ ଦୋଷଗୁଡ଼ ଆହାର ବୋଲି ଅମ୍ବେମାନେ କହୁ ନାହିଁ
ଏହାର ଗୋଟିଏ ଗଣ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତରଦେଶୀ ପୂର୍ବପର ବନ୍ଦିଆ ଘରକୁ
ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ଯଦିପି କି ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମତରେ ଉତ୍ତରଦେଶୀ
ପୂର୍ବପରର ବନ୍ଦିଆ ହମ୍ମ କରିବା ନୁହି କରିବାରେ କରିବାରେ
ମହିତ ଆହାର ଏକ ନିଜକବିକାଳୀନ ଅନେକା ପୂର୍ବପରରକବିତାମାନ
ଉତ୍ତର କରି ବାଲକଙ୍କ ଦିଶା ଦେବା ଉତ୍ତରଦେଶୀ ଆହାର କଥାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଏପୁରୁଷକୁ କିମ୍ବା ଏକ ଅନୁମେଲି
ବନ୍ଦିଆରୁ କାରଣ ପ୍ରକାର କରିଲାମାନ ଆହାରରେ ବାଲକମାନେ ହିମ୍ବ
ନିମ୍ବରରେ କରିଗାର ନିମ୍ବ ଛାହିବା ପକ୍ଷମ ହେବେ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନାଶକ ସହିତ କାହାର ଦରଖାସ୍ତ ବକ୍ତାର କୋଣଟିରେ-
କାହାରଙ୍କ ଯୁଗାଳୟରେ ମହିଳାର ପ୍ରଭାବ ହେଲା ।